

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/08 • 22 Şubat 2008 • 50 YKr

**Devlet terörüne ve
sendikal ihanete
rağmen mücadele
büyüyor!**

**Grev ve direnişlerle
sınıf dayanışmasını
yükseltelim!**

İÇİNDEKİLER

Saldırıları, mayalanma ve devrimci müdahale sorumluluğu!	3
15 Şubat'ta Kürt halkı mücadele enerjisini, devlet de terörist yüzünü gösterdi...	4
15 Şubat eylemlilikleri bir kez daha yoksul Kürt gençliğinin enerjisine ayna tuttu...	5
Tekel işçilerinin öfkesi, coşkusu ve kararlılığı Ankara'da!	6-7
Türban, ne kapitalist sömürüyü ne emperyalizme uşaklığı örtebilir!	8
Dinci AKP'den Filistin halkının cellâdına özel ağırlama...	9
Sermayenin kölelik dayatmasına karşı mücadeleyle!	10
Grev ve direnişlerle dayanışmayı büyütelim!	11
İlbek Tekstil işçisi emeğine sahip çıkıyor!	12
“Artık yeter! Tersanelerde iş cinayetlerine son!”	13
Çiğli Emekçi Kadın Kurultayı gerçekleşti!	14-15
<i>Gençlik hareketi, olanaklar, sorunlar...</i>	
Her açıdan daha güçlü bir komünist gençlik örgütü için!	16-18
Eksen Yayıncılık'a polis baskını!	19-20
Tersane işçileri cinayeti anlatıyor!	21
DİSK Genel Kurulu gerçekleştirildi...	22-23
TEGA işçisi ile dayanışmayı yükseltelim!	24
İşçi ve emekçiler 20 Şubat'ta alanlardaydı!	25
Emperyalist-siyonist güçler ile işbirlikçileri Lübnan'ı karıştırıyor...	26
Kosova parlamentosu “bağımsızlık” ilan etti...	27
ABD'de başkanlık ön seçimleri gösterisi sürüyor!	28
TC'de cisimleşen çizgi: İttihat Terakki'nin devlet–ulus programı! <i>M. Can Yüce</i>	29-30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/08 ● 22 Şubat 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

TEKEL işçileri 18 Şubat günü Ankara'daydılar. Kar kış demeden yollara düşen TEKEL işçileri, TEKEL'in özelleştirilmesiyle ilgili yapılacak ihale gününde Özelleştirme İdaresi'nin kapısına dayandılar. Öfkeli ve kararlı olan TEKEL işçileri, ne yazık ki bir kez daha sendika bürokratlarının ihaneti ile karşılaştılar. Sendika bürokratları, TEKEL işçilerini polisin hedefi haline gelecek şekilde ortada bıraktılar. Bu sendikal korucular çetesi, ihanetlerinin yarattığı tepkiyi bertaraf etmek için polisin işçilere uyguladığı faşist devlet terörünü güya kınayan bir açıklama yapmak zorunda kaldılar. Böylece zevahiri kurtarmaya çalıştılar. Aynı zamanda direnen işçileri suçlamayı da bir tarafa bırakmadan bunu yaptılar. Ancak beyhude bir çabaydı bu. Zira TEKEL işçileri Ankara eyleminde karşılaştıkları ihanetin ve maruz kaldıkları faşist devlet törürünün ne anlama geldiğini yaşayarak gördüler.

Yıllardır sermayenin işçi sınıfına ve emekçilere karşı yönelttiği iktisadi, sosyal ve siyasal tüm saldırıların hayata geçirilmesinde sermayeye paha biçilmez hizmetler sunan bu işbirlikçi çeteler, önümüzdeki dönem bu hizmetlerine kusursuz olarak devam edeceklerini göstermiş bulunuyorlar. Yeni Türk-İş yönetiminin bu alanda önceki yönetimleri çok çok geride bırakacağı şimdiden açığa çıkmış bulunuyor.

Sınıf hareketinde kısmi canlanma yönünde gelişen eğilim hem sermaye sınıfının saldırılarına karşı işçi ve emekçi barikatının örülmesi mücadelesinde hem de sendikal ihanete artık geçit verilmemesi bakımından yeni bir dönemin olgunlaşmakta olduğunu gösteriyor.

Sınıf devrimcileri bu yeni dönemin ortaya çıkardığı tüm imkanları, dinamikleri ve mevzileri sınıf hareketini devrimcileştirme çabasında somut kazanımlarla taçlandırmak için planlı, hedefli ve enerjik bir çalışma örgütleyebilme başarıları gösterebilmelidirler.

* * *

Tersanelerdeki peşpeşe yaşanan ölümler nihayet devlet yetkililerini harekete geçirmiş bulunuyor. Çalışma Bakanı Faruk Çelik, son yaşanan ölümlerin

ardından yaptığı açıklama ile tersanelerde denetime başlayacaklarını açıkladı. Bakan Çelik şunları söylüyor: “Denetimlerde saptanan eksiklikleri tamamlamak için tersanelere tanınan süre doldu, arkadaşlarımız bakmaya gitti.

Yarın bir bakacaksınız ki filan tersanenin faaliyetleri durdurulmuş...” Bu açıklama açık bir itirafır. Yüzlerce tersane işçisinin yaşamına, binlercesinin sakat kalmasına yolaçan ve asalak tersane patronlarının cehenneme çevirdikleri bir havzada yaşananlara bugüne kadar nasıl göz yumulduğunun açık itirafıdır bu.

Tersane işçileri ne asalak tersane patronlarının ne de devlet yetkililerinin göstermelik tedbir ve denetimlerinin varolan sorunları çözmeyeceğinin bilincindedirler. Bu sorunların gerçek çözümü tersane işçilerinin örgütlü ve birleşik mücadelesi olacaktır.

Tersane işçisinin hak alma bilincinin her geçen gün daha da keskinleşmesi, örgütlü gücünün eylemlerle açığa çıkması ve bu birikim üzerinden örgütlenecek bir tersane grevinin gündeme girmesi yönünde somut bir hattın belirlenmesine ihtiyaç vardır. Tersanelerdeki bugünkü mevcut durum, bu planın somutlanmasının koşullarının giderek güçlendiğini göstermektedir.

Komünistler, hem havzada bir tersane grevinin örgütlenmesi, hem de ölümlerle toplumun gündemine oturan tersane işçileriyle eylemli sınıf dayanışmasının yükseltilmesi güncel görevini daha güçlü omuzlamak bilinciyle hareket etmelidirler.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Saldırıları, mayalanma ve devrimci müdahale sorumluluğu!

Türban düzenlemesinin meclisten geçmesinin ardından, burjuva siyasal alandaki kapışmaya mola verilmiş görünüyor. Bunun geçici bir durum olduğu kuşkuyla yer bırakmayacak denli açıktır. Hele de bu adımla birlikte AKP ve Tayyip Erdoğan şahsında dinci gerici akım büyük bir özgüven patlaması yaşamışken... Bu patlamanın düzeyi ve gücüne dair en kesin veri, Erdoğan'ın öfkeyi bir hitabet sanatı olarak nitelediği, burjuva basını ve kendisinden olmayan çevreleri payladığı konuşmasından çıkarılabilir. Dinci parti cephesinden gelen sonraki açıklamalar ayrıca gösteriyor ki, onun mevzi büyütme çabaları artarak sürdürülecektir. Bu ayrıca düzenin karşı karşıya bulunduğu daha temelli açmazların ve gelişmelerin üstünü örtmekte hayli işlevsel olduğu için de tercih edilecektir.

Mola verilmiş görünse de türban konusu gündemden düşmüş değildir. Cumhurbaşkanı onayı, Anayasa Mahkemesi ve pratik uygulamalar derken daha epey bir süre gündemde öne çıkarılabilme potansiyeli taşıyor. Yalnızca türban değil, farklı bir dizi kapışma konusu, işçi sınıfı ve emekçi kitleleri düzen kamplarında saflaştırmanın etkili kartları olarak elde tutuluyor. Buna ek olarak, gerekli görülen her durumda toplumun geniş katmanlarını düzen etrafında kenetleyen bir araç olarak şovenizme başvurulduğunu da unutmamak gerek.

Toplumsal histeri yaratma ve düzene bağlamadaki etkisi ve gücü defalarca kanıtlanmış bu kirli araç bugünlerde yeniden yoğun kullanılacağı benziyor. Adet olduğu üzere Newroz'un da önemli bir yer teşkil ettiği bahar gündemleri öncesinde, türbanın düzen siyasetinde yarattığı harareti de alacak tarzda, Kürt halkına ve Kürt hareketine yönelik saldırı yeniden ön plana çıkarılarak başlangıç yapıldı. İlk etabı ise 15 Şubat eylemlerine yönelik saldırganlık üzerinden sergilendi. Son zamanlarda ise "kapsamlı plan" çerçevesinde yürütülen saldırıların bir devamı olarak baharda Güney Kürdistan'a kara hareketinden daha sık söz ediliyor. Bunun bir parçası olarak ABD ile Türkiye'nin işbirliği üzerinden "terör suçluları"nın iadesini sağlayacak toplantı vb. girişimler yapılıyor. Bu tür konuların öne çıkması oranında, kendi içindeki mevzi kapışmalarının burjuvazinin çeşitli kesimlerinde yarattığı hayal kırıklıkları da hızla telafi edilebilecektir. Sermaye düzeninin genel ihtiyaçları çerçevesinde işçi sınıfı ve emekçi kitlelere karşı yürütülen saldırıların yoğunluğu ayrıca bunu kolaylaştıracaktır.

Egemenler arasındaki mevzi kapışması nasıl bir seyir izlerse izlesin, işçi sınıfı ve emekçi kitleler düzen zemininde yedeklenebildikleri sürece, burjuva düzen açısından mesele ikincil önemde sayılır. Tam da bundan dolayıdır ki, düzen cephesindeki kapışmanın en sıcak evrelerinde bile gündemdeki iktisadi, sosyal ve siyasal saldırılar hızından bir şey kaybetmiyor. Şimdi ise burjuvazi kendi iç kenetlenmesini bir kez daha işçi sınıfına, emekçilere, gençliğe ve Kürt halkına yönelik kapsamlı saldırılara odaklanmakta arayacaktır. İktisadi-sosyal saldırıların yanısıra, Kürt halkına ve devrimci mücadeleye karşı yürütülen kurlsız faşist devlet terörü de bunun ifadesi sayılmalıdır.

Egemenlerin kendi iç kenetlenmesini yeniden sağlayamaması için şimdilik ortada bir neden yoktur. Gerek emperyalist merkezlerden başlayan ve derinden seyreden kriz dalgası, gerek dış politika alanına giren zorlayıcı süreçler, gerekse de Kürt sorunu çerçevesinde cereyan eden gelişmeler, sınıf ve kitle hareketinin zayıflığı koşullarında yalnızca geçici bir süreliğine farklı düzen politikalarının dillendirilmesini sağlayabilmektedir. Şimdiye kadar bu tür süreçler, sonunda sermaye iktidarının tahkimatından öteye varamadı. İşçi sınıfı mücadele sahnesinde olmadığı müddetçe de başka türlü olması beklenemez.

Sermaye iktidarını zorlayabilecek tek gelişme, işçi sınıfı ve emekçiler cephesinden gelişebilecek militan ve soluklu bir kitle hareketi olabilir ancak. Egemenlerin iç ve dış politika çerçevesinde yaşadığı bütün öteki sıkıntı ve açmazların düzen payına yıkıcı etkenlere dönüşmesi buna bağlıdır. Bu nedenle, sınıf hareketi planında burjuvazinin iç kapışmasının yarattığı puslu havada hızla gündem dışına itilen olay ve gelişmelere dört elle sarılmak, onları sınıfın temel gündemi halinde tutmak, her geçen gün daha büyük bir önem kazanmaktadır. Bu çerçevede bugün sınıf hareketinin gündemini oluşturan genel ve mevzi eylemler, kendi sınırlarında ele alınabilecek bir hareketlilikten öteye bir anlam taşımamaktadır. Sermayenin köleleştirme ve yıkım saldırısıyla, sosyal alanın özelleştirilmesiyle (istihdam paketi, sosyal güvenlik saldırısı vb.) daha yoğun yüklendiği-yükleneceği bir evrede, gelişebilecek kaynaşma ve hareketliliğe, daha önemlisi gündemdeki eylem ve direnişlere etkili bir müdahale, devrimci önderliğin en yakıcı görevi durumundadır.

Değişik vesilelerle dile getirildiği üzere, hâlihazırda bu müdahalenin kanalları bir dizi koldan çoğalmış bulunuyor. Birkaç yıllık hareketsizliğin ardından, geçen yıl THY ve Telekom işçileri nezdinde dışavuran kıpırdanma, özelleştirme gündemindeki TEKELE ile SSGSS saldırısı karşısındaki hareketlilikle devam ediyor. Tersaneler gibi kaynaşmanın ve tepkinin elle dokunulur hale geldiği, iş cinayetleri üzerinden katlanarak büyüdüğü mevzilerde, sınıf hareketinin gidişatını etkileyebilecek bir birikim mayalanıyor. Metal başta olmak üzere çeşitli sektörlerdeki orta ve küçük boy işletmelerdeki sendikal örgütlenme eğilimi ile direniş ve hak alma eylemleri, sınıfın ve emekçi kitlelerin kendi gündemlerine dönmelerinin imkanlarına dönüşüyor. Bugün hala sınırlı, hala zayıflık ve yetersizliklerle malul olabilir, fakat bu hareketlilikler, sermayenin istediği gibi at koşturduğu koşullarda kendi sınırlarından öteye bir değer taşıyor.

Hali hazırda, hem egemenler bir soluklanma hali yaşadıkları için sınıf cephesindeki hareketlenmeler daha ön plana çıkıyor, hem de bahar gündemleriyle ilgili çalışmaların başladığı bir aşamadayız. Bahar gündemlerinin ilk halkası 8 Mart kutlamalarıdır. Komünistler, Emekçi Kadın Kurultayları adımıyla 8 Mart'a bağlanacak faaliyeti bir dönemdir yürütmektedirler. Gerek kurultaylardan 8 Mart'a yönelik olarak çıkarılacak görevlerde, gerek bahar gündemleriyle ve canlılığıyla paralel gidecek faaliyette, sınıf hareketine müdahale planında

gündemde bulunan direnişlerin, örgütlenme ve mücadele girişimlerinin, sınırlarından öte bir önem taşıdıkları gerçeğini bir an olsun unutmamak gerekir. Zira proleter ve emekçi kitlelere güncel olarak dayatılan yıkım ve kölelik ile birlikte Kürt halkına ve bölge halklarına yöneltilen (ve "kapsamlı plan"ın bir bedeli olarak daha da şiddetlenmesi muhtemel) saldırılara karşı en iyi hazırlık, bu kanallar aracılığıyla sınıf hareketine müdahale edilerek başarılabılır. Dahası, bahar gündemlerine ve genel saldırılara yönelik devrimci çalışmayı sınıf cephesinde karşımıza çıkmış olan sözkonusu kaynaşmalara müdahale temelinde yapmak, sermaye iktidarının dayattığı gündemleri aşmanın da imkanlarıdır.

Yeri gelmişken belirtmek gerekir ki, sermaye iktidarı sınıf cephesinde mayalanan hareketlenmenin verilerinden yola çıkarak, faşist devlet terörünün dozunu arttıracağını sinyallerini veriyor. Gazetemiz nezdinde devrimci siyasal çalışmaya ve mücadeleye yönelik olarak gösterilen son tahammülsüzlük örneği ve keyfi kolluk terörü, bunun doğal bir göstergesi sayılmalıdır. Devrimci faaliyetin açık mevzilerine yönelik bu saldırganlığın temelde sınıf ve emekçi hareketini engellemeyi hedeflediği bilinmektedir. Görev, bunu toplumsal muhalefetin diri kesimleri kadar, işçi ve emekçi kitleler içinde de etkili bir teşhirin ve ajitasyonun konusu yapabilmek, işçi ve emekçilerin ileri kesimlerini devrimci mevzilere sahip çıkar hale getirebilmektir.

Bu sorun bağlamında da, sınıf hareketi cephesinde ortaya çıkan imkanlar ve bahar gündemleri, şu günlerde yükleneceğimiz esas halkayı teşkil etmektedir. Bir başka deyişle, sınıfın diğer güncel sorunlarında olduğu gibi devletin faşist baskı ve terörüne karşı mücadelede de başlıca dayanağımız siyasal sınıf çalışmamız olmalıdır.

Kısacası, burjuvazinin sınıf ve emekçi kitlelerle istediği gibi oynamasına son vermenin, sermaye iktidarının kaba saldırılarını durdurmanın, demek oluyor ki sınıf savaşımını hiç değilse onurlu bir düzeye sıçratmanın yolu, verili durumdaki sınırlı imkanlara yüklenmekten, onları devrimci sınıf mücadelesine ulaştıracak bir birleşik harekete yöneltmekten geçiyor.

15 Şubat'ta Kürt halkı mücadele enerjisini, devlet de terörist yüzünü gösterdi...

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Abdullah Öcalan'ın emperyalist-siyonist bir komplo ile Türkiye'ye teslim edilişinin yıldönümünde pek çok kentte gösteriler yapıldı. Devlet güçleri çoğu yerde gösterilere acımasızca müdahale ettiler. Çok sayıda kişinin yaralandığı ve gözaltına alındığı eylemlerde panzerin ezdiği bir genç hayatını kaybetti, çok sayıda ağır yaralı var.

Bu saldırılar bahar ve Newroz öncesi Kürtler'e yönelik saldırıların hızlandırıldığı ve Kürt hareketinin çok yönlü olarak kuşatılmak ve sindirilmek istendiğini bir kez daha gösteriyor. Saldırıları karşı gelişen militan çizgi ise, Kürt halkının tüm bu baskılara karşı direniş kararlılığını sürdürdüğünü gösteriyor.

Her yıl olduğu gibi bu 15 Şubat'ta da günler öncesinden başlayan ev baskınları, sokak kontrolleri, gözaltı furasına ve yoğun asker-polis yığınağına rağmen yine ayakta olan Kürt halkı, "ulusal oruç" tuttu, açlık grevi düzenledi, kepenk kapattı, işyerlerini ve okulları boykot etti, gece-gündüz demeden oturma eylemleri ve yürüyüşler gerçekleştirdi, DTP binalarına siyah bezler astı. Böylece devletin günler öncesinden baskı ve terör kampanyasıyla oluşturduğu kuşatma, Kürt halkı tarafından boşa çıkarıldı. Ne baskılar, ne yasaklamalar ve tutuklamalar, ne de tehdit ve şantaj işe yaradı. Kürt halkı militan bir ruhla, engelleri bir bir yıkarak alanları doldurdu. Büyük bir mücadele coşkusu ve kararlılığıyla düzen güçlerine teslim olmayacağını ve ulusal özgürlük taleplerine sahip çıktığını gösterdi.

Kürt halkının bu protesto gösterilerine tahammül edemeyen sermaye devleti ise, gerçek yüzünü bir kez daha göstererek azgın bir terör estirdi. Birçok kentte polis yürüyüşçülere silahla ateş açmak da dahil her yolla saldırdı. Polis panzerinin ezmesi sonucu Şırnak'ın Cizre ilçesinde Yahya Menekşe isimli 16 yaşında bir genç yaşamını yitirdi. Adana, Batman ve Hakkari'de ise, polis müdahalesi nedeniyle birçok kişi yaralandı. Bu arada 15 Şubat günü düzenlenen gösteriler sonrasında çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Yahya Menekşe'nin katledilmesi üzerine Cizreliler sokağa döküldü. Biri midesinden, diğeri de kolundan olmak üzere iki kişi, polisin göstericilerin üzerine ateş açması sonucu yaralandı. Onlarca kişi müdahale sonucu dövülerek, gözaltına alındı. Menekşe'nin cenazesi 16 Şubat'ta onbinlerce kişinin katılımıyla, "Katil Erdoğan!" sloganları eşliğinde Cizre Mezarlığı'nda defnedildi. Polis, cenaze töreninden sonra AKP ilçe binasına doğru yürüyüşe geçen kitleye gaz bombalarıyla saldırdı.

Eylemlerin yoğun olduğu bir diğer kent ise Batman'dı. Batmanlılar, kepenklerini açmayarak, sabahın erken saatlerinde hemen hemen tüm mahallelerde ateşler yaktı, yürüyüşler düzenledi. Kepenklerini açmayan esnafı tehdit eden polisin

panzer, gaz bombası ve mermisiyle karşılaşan Batmanlılar, eylemlerini gün boyu sürdürdü. Polisin saldırısı sonucu biri kadın dört kişi yaralandı. Gösteri sırasında çok sayıda kişi gözaltına alındı ve darp edildi.

Hakkari ve Yüksekova ilçesinde de Kürt halkı ayakta idi. Hakkari'de ise 15 Şubat'ı protesto eden kitleye polisin açtığı ateş sonucu Yakup Taş adlı bir kişi başından vuruldu, onlarca kişi de yaralandı. Polis ve askerin Hakkari Belediyesi'ne gaz bombası atarak camlarını kırıldığı gösterilerde, 61 kişi gözaltına alındı. Ayrıca Hakkari'de "JITEM'in buluşma ve ajanlaştırma mekanı" olarak bilinen Damla Pastanesi, göstericiler tarafından kullanılamaz hale getirildi. Yüksekova'da ise, birçok mahallede ateşler yakıldı, meşaleli yürüyüşler düzenlendi. Kepenklerin tamamının kapalı olduğu Yüksekova'da Türk savaş uçaklarının alçak uçuş yapması dikkat çekti.

Diyarbakır halkı, tüm mahallelerde lastikler yakarak yolu trafiğe kapattı. Eczane ve fırınların

dışında kepenklerin kapandığı Diyarbakır'ın Huzurevleri, Şehitlik ve Melikahmet semtlerinde gösteriler düzenlendi. Gaz bombalarıyla müdahale eden polis, 38 kişiyi gözaltına aldı. Urfa'da yüzlerce kişinin katıldığı basın açıklamasına polis hunharca müdahale ederek pek çok kişiyi yaraladı, 22 kişiyi gözaltına aldı. Polisin gözaltına aldığı 80 yaşındaki Osman Kalaycı gözaltında kalp krizi geçirdi. Urfa'nın Suruç ilçesinde ise yapılan basın açıklamasında slogan attıkları iddiasıyla 5 kişi gözaltına alındı. Siirt'te gündüz kepenk kapatan göstericiler, akşam da evlerin damına çıkarak teneke çaldılar. Antep DTP il binasında 14 Şubat'ta başlayan iki günlük açlık grevi yapıldı. Açlık grevinin ardından 16 Şubat günü yürüyüş düzenlendi.

İstanbul'un birçok semtinde yürüyüşler düzenlenirken, Gazi Mahallesi'nde esnaflar kepenkleri kapattı. Tarlabası sınırları içinde bulunan Hacı Hüsvrev Mahallesi'nde yapılan 15 Şubat protestosuna polis saldırdı, 14 kişi gözaltına alındı.

Adana ve Mersin'de de birçok mahallede yolu trafiğe kapatan gençlere, polis müdahale etti. Polisin gaz bombalı müdahalesine sapanlarla cevap veren gençler, sık sık "Katil AKP!" sloganları attı. Adana'da yapılan gösteride polisin taşlı müdahalesinde 13 yaşında bir çocuk gözünden yaralandı.

İzmir'in Menemen İlçesi'ne bağlı Asarlık Beldesi'nde düzenlenen 15 Şubat protestosu'nda ateşler yakarak yolu trafiğe kapatan Kürt gençleri, bir polis minibüsüne molotof kokteyli attı. Çevik kuvvet

ekiplerinin saldırması sonucu çatışma yaşandı. Bir süre çatışan gençler ara sokaklara girerek dağıldı. Öte yandan Aydın'ın Ortaklar Beldesi'nde de akşam saatlerinde gerçekleştirilen 15 Şubat protestosunda çıkan çatışmada üçü polis beş kişi yaralandı.

Kürt halkı, 2008 yılına dizginsiz bir devlet terörü altında girmişti. Kurban bayramında Kandil çevresi sivil yerleşim alanları da dahil bombalanmış, can ve mal kaybına yol açmıştı. Sermaye devleti, 2008 yılına savaş çılgınlıkları ve tamamlarıyla girmiş ve Kürtlerin başına zulüm ve ölüm yağdırmış, yeni yılda da Kürtlere karşı gerçek yüzünü ve niyetini göstereceği mesajını vermişti.

Tüm bunlara karşı Kürtler de yeni yıla yeni direnişlerle girerek 15 Şubat protestoları vesilesiyle sermaye devletinin saldırganlığına karşı mücadeleyi yükselteceklerinin mesajlarını vermiş oldular. Bu yılki 15 Şubat protesto eylemleri önceki yıllara göre daha kitlesel, daha militan bir çizgide seyretti. 15 Şubat'ın üzerinden yıllar geçmesine rağmen Kürt halkının öfkesi daha da arttı. 2008 yılındaki protestolarda Kürt halkının öfkesi her zamankinden daha fazlaydı. Sokağa çıkan, eylem yapan, slogan atanların içinde yaşları 10 ile 18 arasında değişen gençler daha dikkat çekiyordu. Elbette Kürt halkının öfkesini sadece gençler dile getirmede. Yaşlı kadınlar, erkekler de sokaklarda bir adım bile geri atmadan günlerce sokakta polislerle çatıştılar. Serhildanlarını kesintisiz sürdürerek 15-16-17 Şubat günlerinde sokaklarda kaldılar. Bunlar, genciyle yaşlısıyla ve kadınıyla erkeğiyle Kürt emekçileri, Kürt yoksullarıydılar.

15 Şubat protesto eylemlerine egemen politik ve moral atmosfer de göstermektedir ki, Kürt

halkının ufkı ve umudu potansiyel olarak düzen sınırlarının çok daha ötesindedir. Bundan dolayı düzen küçük kırıntılar vermeyi ve bir takım düzen içi kanallar yaratmayı bir politika olarak benimsese dahi Kürt halkı bu kadarıyla yetinmeyecek, daha ötesini isteyecektir. İşte düzenin çok yönlü kuşatması ile birlikte Kürt liberallerinin tüm dizginleyici tutumuna karşın 15 Şubat eylemlerinin bu kadar militan ve görkemli bir biçimde geçmesinin sırrı buradadır. Kürt halkının dinamizmini belirleyen o kadar çok faktör vardır ki, ne düzenin ne de Kürt liberallerinin

bu hareketi tam olarak denetleme ve yönetme imkanı bulunmamaktadır. Bu yılın 15 Şubat'ının en önemli sonuçlarından biri de bu olmuştur.

Son olarak belirtmek gerekirse, 15 Şubat eylemleriyle Kürt halkı bir kez daha mücadele enerjisini ve gücünü ortaya koymuştur. Fakat bu güç ve enerjinin düzeni temellerinden sarsması için "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" ekseninde diğer milliyetlerden işçi ve emekçilerle devrimci bir çizgide buluşması zorunludur.

15 Şubat eylemlilikleri bir kez daha yoksul Kürt gençliğinin enerjisine ayna tuttu...

Kitlesel öfke ve kararlılıkla Newroz'a doğru!

Abdullah Öcalan'ın ABD tarafından devlete teslim edilmesinin 9. yıldönümü olan 15 Şubat'ta birçok protesto gösterisi gerçekleşti. Batman, Hakkari, Şırnak, İstanbul ve daha birçok kente yayılan gösterilerde, kolluk kuvvetlerinin saldırılarıyla birlikte artan oldukça militan bir hava hakimdi.

Özellikle Cizre'de 17 yaşındaki Yahya Menekşe adlı gencin polis panzeriyle ezilerek katledilmesi, büyük bir öfke patlamasına yol açtı. Menekşe'nin cenazesi kitlesel bir katılımı sahıplendi. Bu sahiplenme yine devlet terörüne maruz kaldı. Fakat terör karşısında halk sinmek bir yana çok daha kararlı ve öfke dolu bir biçimde sokaklara çıkmaya devam etti. Olayların merkezi Cizre'de öfkeli halk devletin kurumlarına ve sembollerine yöneldi. İlçedeki devlet kurumları taşlandı, bayraklar indirildi. Kolluk güçlerinin kontrol altına almakta zorlandığı bu militan kitle gösterileri birkaç gün devam etti.

Gösterilerin önemli merkezlerinden olan Batman'da ise çatışmayı yatıştırmak için orada bulunan bir DTP milletvekili ile birlikte belediye başkanı da bu terörden nasibini aldı. Bu saldırı Kürt halkının öfkesini arttırırken, DTP merkezi düzeyde milletvekili ve belediye başkanını sahiplenmek üzere Batman'da bir eylem düzenledi. Binlerce kişinin katıldığı ve bir yerde DTP'nin gövde gösterisine dönüşen eylem, Kürt halkının devlete verdiği güçlü bir mesaj oldu. Kürt halkı böylelikle, devletin politik ve fiziki saldırıları karşısında kimliğine, onuruna ve mevzilerine sahip çıktığını ve çıkacağını ilan etmekteydi.

Şimdilik bu militan kitle gösterileri yatışmış görünüyor. Bununla birlikte, birkaç güne sığmasına karşın, bu eylem dalgası, Kürt halkının devletin AKP eliyle örgütlediği düşkünleştirme ve düzene bağlama politikalarıyla birlikte yoğunlaştırdığı fiziki tasfiye operasyonlarına anlamlı bir yanıt oldu. Ayrıca bir süredir devletin sınır ötesi operasyonlar yoluyla gerçekleştirmek istediği siyasi ve moral üstünlüğün temelsiz olduğunu da kanıtlamış oldu. 15 Şubat eylemleri, ABD destekli sınır ötesi hareketlerle yaratılan puslu havayı tümenden dağıttı. Böylelikle devletin Kürt sorunu karşısında ne denli çözümsüz ve çaresiz olduğu bir kez daha görülmüş oldu.

İşte bu çözümsüzlük ve çaresizlik halinden dolayıdır ki, militan kitle gösterilerinin hemen arkasından devlet, Güney Kürdistan'a yönelik bir kara hareketinin sinyallerini vermeye başladı. Günlerdir, militan kitle gösterilerine sahne olan Cizre sokakları, bu kez Güney'e doğru yol alan tanklar tarafından işgal edildi. Polis copu ve panzerinin yerini asker dipçığı ve tank paleti alıyordu. Ama Kürt halkı için bunlar tanıdık silahlardır. Yıllara yayılmış bir vahşi kirli savaşın silindiri altından geçmiş olan Kürt halkı bugün hala dimdik ayakta. Zaten, onun bu duruşu ve dinamizmi sayesinde ki egemenler çaresizlik içerisinde ve sınır ötesi hareketlerle güç gösterileri yapsalar da, bu çaresizliklerini saklayamamaktadırlar. Kirli savaşın medyadaki bir takım şakşakçıları bile bugün bu çaresizliği bir

biçimde dile getirerek silahın çözüm olmadığı çizgisine getiren de budur. Son militan kitle eylemleri esasında düzen cephesinde yaygınlaşan bu ruh halini arttıracak niteliktedir. Kara hareketine hazırlandığı şu günlerde düzen cephesi, "psikolojik savaş" alanında bir bozgun havasına girmiş bulunmaktadır.

Kürt hareketi, örgütlülük ve politik önderlik düzeyinde yaşanan tüm zayıflık ve sorunlara karşın bu noktadaysa, bu, son eylemliliklerden de görüleceği üzere, emekçi sınıflara mensup yoksul Kürt gençliği sayesinde. Onun fedakarlığı, enerjisi ve inisiyatifiyle Kürt hareketi canlılığını sürdürmektedir. Kürt yoksul gençliğinin bu dinamizmi, düzenin fiziki saldırıları ve bunaltıcı siyasi ablukası karşısında harekete çıkış yolunu açmakta, umut vermekte ve yanısıra saflarındaki özellikle Kürt burjuvazisinden gelme yorgun ve kararsız unsurları sürüklemekte, ileri itmektedir. Şırnak yürüyüşü ve Batman'daki DTP mitinginin gerisinde işte bu dinamizm bulunmaktadır. Öyle ki, DTP yönetimi de zaman zaman aşağıdan gelen baskıya dikkat çekerek bir biçimde bu dinamizmin gücüne işaret etmektedir. Son eylemler de büyük ölçüde DTP'nin belirleyici bir inisiyatifi olmaksızın gerçekleştirilmiş eylemlerdir. DTP yönetimi ve milletvekilleri bir noktadan sonra inisiyatifi almış ve devleti yargılayan bir söylem geliştirebilmişlerdir.

Bu durum, Kürt hareketinde yol açan ve hareketi taşıyan dinamiğin esasta yoksul Kürt emekçileri ve onların militan mücadelesi olduğunu bir kez daha göstermiş bulunmaktadır. Kürt orta sınıfları ve burjuvazisi ise, Kürt yoksullarının kan ve can pahasına verdikleri mücadelelerle açtıkları alanda varlık gösterebilmektedirler. Ancak hareketin politik önderliği, izlenen politika anlamında, hala da Kürt burjuvazisinin damgasını taşımaktadır. Bununla birlikte, bu politik önderliğin, mücadelenin pratikte

tüm yükünü taşıyan Kürt emekçi halkına giderek daha çok dar geldiği de bir gerçektir. Kürt halkı her ne kadar, mevcut politik önderliğin önüne koyduğu yoldan şaşmasa da, sahip olduğu devrimci enerjisine yanıt verecek bir politik önderliğe ne denli yakıcı biçimde ihtiyaç duyduğunu da göstermiş bulunmaktadır.

Son olarak belirtmek gerekir ki, 15 Şubat eylemleri bugün için noktalanmakla birlikte 2008 Newroz'unun nasıl bir politik muhteva ve güçte geçeceğine ilişkin ciddi işaretler sunmuştur. 15 Şubat eylemleri, Kürt halkının sınır ötesi operasyonlar, ırkçı-şoven linç kampanyaları ve devlet terörüne karşı biriktirdiği mücadele enerjisini boyutlarına ısk tutmuştur sadece. Newroz, bu enerjinin açığa çıkması için önemli bir fırsat olacaktır. Elbette düzen cephesi de bu bilinçle şimdiden isyan ateşlerinin yandığı güçlü bir Newroz'a engel olmak için hazırlıklarına başlayacaktır. Gerek devletin bu hazırlıklarının boşa çıkarılması, gerekse de Newroz'un kazanılması için 2008 Newroz'unun "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" bilinciyle karşılanması büyük önem taşımaktadır.

Dink cinayetinde yeni aşama...

Devleti aklamak için yeni ayak oyunları!

Dink cinayetinin üzerinden bir yılı aşkın bir süre geçtikten sonra İçişleri Bakanı Beşir Atalay tarafından yeni bir bir görevlendirme gündeme getirildi. Beşir Atalay, Dink cinayetinin sil baştan araştırılması için yeni müfettiş ve bilirkişi görevlendirmesi yoluna gitti.

Öncelikle İçişleri Bakanlığı tarafından alelacele atanan müfettiş ve bilirkişilerin neyin/kimin ihtiyacı olduğunu doğru tanımlamak gerekiyor. Dink cinayetinin aydınlatılması mı, yoksa Dink cinayeti çerçevesinde yaşanan bir sıkışmanın aşılmasına çalışılması mı?

AKP açısından Dink cinayetinin aydınlatılması değil ama bu cinayete öfkeli ve cinayetin ardından yürütülen hukuki sürece tepkili ve güvensiz kesimleri bir ölçüde rahatlatabilmesi önem taşıyor. Ancak sermaye düzeni açısından iç basınç kadar, belki ondan da önemli bir dış basınç olduğu gerçeğini de unutmamak gerekiyor. Bugüne kadar

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde defalarca mahkum olmuş ve cezaya çarptırılmış sermaye düzeni, Dink cinayetine ilişkin yargılamada devlet kurumlarını aklamaya ve cinayetin üzerini örtmeye dönük adımların bu bir yıl içerisinde atıldığı gibi aleni atılmaya devam ettiği ölçüde, AİHM'de yeni bir mahkumiyet kararının alınacağını biliyor.

Kısacası burjuva medyanın Dink cinayetine ilişkin olarak büyük puntolarla duyurduğu bu "yeni aşama", cinayetin sorumluluğunu devletin üstünden atabilmenin yeni bir ayak oyunundan ibarettir. Dink cinayetine ilişkin çalınan bütün kapılardan devletin çıkması ne kadar şaşırtıcı değilse, bu cinayetin sorumluluğunun üç-beş günah keçisine bağlanacağı gerçeği de o kadar şaşırtıcı değildir. Hrant Dink'in ve Türkiye'deki başka bir dizi faili meçhulün aydınlatılması, suçluların cezalandırılması ancak ve ancak işçi sınıfı ve emekçilerin mücadelesi ile mümkündür.

Tekel işçilerinin öfkesi, coşkusu ve kararlılığı Ankara’da!

Bir kez daha direniş, bir kez daha sendikal ihanet!

Türkiye’nin çeşitli yerlerinde bulunan Tekel sigara fabrikalarından işçiler, TEKEL’in satış ihalesinin son teklif günü olan 18 Şubat günü Ankara’da Özelleştirme İdaresi önünde toplandılar. Yoğun hava muhalefeti sebebiyle Ankara’ya ulaşmakta güçlük çeken Tekel işçileri Çorum, Adana, Diyarbakır, Tokat ve Samsun’dan katılım sağladılar.

Tekel ihalesine son teklif için belirlenen süre saat 16.30’du. İhaleye teklif verilip verilmediğini coşkulu sloganlarla bekleyen Tekel işçileri bir kez daha sendikal ihanet çetelerinin satışıyla karşılaştılar. İhaleye gelen dört teklifin duyurulmasının ardından “fabrikalarımızı teslim etmeyeceğiz!” yalanıyla işçileri dağıtmaya çalışan Tek Gıda-İş Sendikası bürokratları işçiler tarafından yuhalandılar.

“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”

Saat 11.45’te Kurtuluş Parkı’na inen İstanbul Cevizli Tekel’den yüzlerce işçi sloganlarla Özelleştirme İdaresi önünde toplandı. Cevizli Tekel işçilerine bir süre sonra İzmir’den gelen işçiler katıldılar.

Samsun, Tokat, Adıyaman ve Bitlis’ten gelecek olan işçiler ise yoğun hava muhalefeti nedeniyle gecikme yaşadılar. Yüzlerce TEKEL işçisi, “TEKEL vatandır, satılamaz!”, “Ankara, Ankara duy sesimizi, bu gelen TEKEL’in ayak sesleri!”, “Ölmek var dönmek yok!”, “Hükümet TEKEL’i al başına çal!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganlarını atarak Özelleştirme İdaresi’ni çevreleyen demirlere yüklendiler. AKP hükümetini protesto ettiler.

İşçiler, “TEKEL AKP’yi iktidar yapan Aydın Doğan ve yabancılara peşkeş çekilemez!”, “Atatürk TEKEL’i yabancılardan elinden aldı, AKP ihanet içindedir!” pankartlarının yanı sıra “Varolan değerlerimiz tek tek satılıyor!”, “İMF uşağı AKP!”, “Satılık medya istemiyoruz!” dövizlerini açtılar.

Türkiye’nin dört bir yanından geldiler!

Saat 14.00’e gelindiğinde kitle artmaya başladı. Hava muhalefeti yüzünden geç kalan Çorum, Diyarbakır, Hatay, Adana, Tokat ve Samsun Tekel işçileri alana gelmeye başladılar. Saatler ilerledikçe Türk-İş’e bağlı sendikalardan destekler de artmaya başladı.

Türk-İş’e bağlı sendikalardan Harb-İş, Haber-İş Genel Merkezi, Petrol-İş, TÜMTİS, Tez Koop-İş, Türk Metal, Liman-İş, Çimse-İş, Tes-İş, Belediye-İş, Ağaç-İş, Türk-İş Ankara Şubeler Platformu destek verdiler. Öz Gıda-İş’ten istifa ederek Tek Gıda-İş Sendikası’nda örgütlenen Et Balık Kurumu işçileri de “Et Balık Kurumu işçileri Tekel işçisinin yanındadır!” pankartıyla Tekel işçilerine destek verdiler. KESK’e bağlı sendikalar da eylemde yerlerini aldılar. Kamu Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız da eyleme uğrayanlar arasındaydı.

Eylemde, Türk-İş bürokratu Bayram Meral, CHP Milletvekili Kemal Kılıçdaroğlu gibi vekiller de kürsüden boy gösterdi. Meclisten saldırı yasalarının birer birer geçirildiği dönemde bu saldırıların altına

imza atanlar, yerel seçimler öncesinde Tekel’in satışından prestij tazelemeye çalıştılar.

“Türk-İş uyuma, işçine sahip çık!”

Kürsüden ilk olarak kitleye seslenen Tek Gıda-İş Genel Sekreteri Mecit Amaç, bürokrat kimliğine uygun olarak yaptığı konuşmasında, “önceki özelleştirme süreçlerini nasıl durdurdularsa şimdi de durduracaklarını” belirtti. Amaç’ın konuşması sırasında işçiler, “Türk-İş uyuma, işçine sahip çık!” ve “Hükümet istifa!” sloganlarını attılar.

Türk-İş bürokratu, Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel de, Tekel’i vatan olarak bildiklerini ve savunmaya and içtiklerini söyledi. Konuşmasını “Allahın huzurunda söylüyorum, ölmek var dönmek yok!” sözleriyle sürdürdü.

Türkel konuşmasından bir süre sonra, Tekel’in satış ihalesine dört teklif geldiği bilgisini verdi ve fabrikaları teslim etmeyeceklerini söyleyerek kitleyi dağıtmak istedi. Hızını alamayan Türkel, “Öyle bir eylem yapacağız ki Türkiye’nin aklı karışacak!” dedi.

**İşçiler demirlere yüklendiler:
“Ölmek var dönmek yok!”**

Tekel işçileri Tek Gıda-İş yöneticilerine tepki göstererek Özelleştirme İdaresi önünden ayrılmamakta diretiler. Öfkeli Tekel işçileri Özelleştirme İdaresi’ni çevreleyen demirlere yüklenerek tepkilerini dile getirdiler. “Biz bu yola baş koyduk, bedel öderiz!” sloganını atan işçilerin önünü çevik kuvvet kesti. İşçileri kalkanlarla püskürtmekte zorlanan çevik kuvvet ve sendikacılar işçilerin öfkesinden paylarına düşeni aldılar.

Kürsünün önünde oturma eylemine başlayan işçiler; “Biz kefenleri giydik!”, “Bu duyduklarımızı fabrikalardan da duyardık, buraya gelmemiz gerekmiyordu!” sözleriyle Tek Gıda-İş yöneticilerini teşhir ettiler. “Gemileri yaktık, geri dönüş yok!” sloganını attılar.

Tüm yaşanan gerginlikler boyunca, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Fabrikalar kalemiz, ölürüz de vermeyiz!”, “Her yer Tekel, her yer direniş!”, “Şalter inecek, bu iş bitecek!”, “Genel grev genel direniş!”,

Ballica Tekel işçilerinden eylem!

Samsun Tekel Fabrikası işçileri ilginç bir eyleme imza attılar. TEKEL özelleştirmesine tepki gösteren işçiler, kış günü denize girerek protesto gösterisi yaptılar.

Fabrikanın satışına karşı çıkan sendikalı işçiler, buz gibi havada toplu halde denize girdiler. Atakum Beldesi’ndeki sahilde ellerinde, “TEKEL vatandır vatan satılmaz! Atam TEKEL’i satıyorlar!” yazılı pankartlarla denize girdiler. Çevik kuvvet ekiplerininde güvenlik önlemi aldığı eylemde işçiler deniz içerisinde bir süre slogan attılar. Tek Gıda İş Orta Karadeniz Bölge Başkanı İsmail Duran, eylem sırasında yaptığı açıklamada, TEKEL’in özelleştirilmesinin sonuna kadar karşısında olduklarını ve TEKEL’e sahip çıkacaklarını belirtti.

“İşçiler burada Türk-İş nerede?”, “İşçiler burada hainler mecliste!”, “Ölmek var dönmek yok!”, “Söz bitti sıra eylemde!” sloganlarını atan işçiler, sendikacıların miting yerinden ayrılmasına rağmen bekleyişlerini sürdürdüler.

“İşçiye değil İMF’ye barikat!”

Çevik kuvvetin tüm uyarılarına rağmen Özelleştirme İdaresi önünden ayrılmayan yüzlerce Tekel işçisi sendikal bürokrasiyi hedef alan sloganlarla Kurtuluş yolunu trafiğe kapattılar.

Gerginlik sırasında “İşçiye değil İMF’ye barikat!” sloganı atan işçiler Özelleştirme İdaresi önüne tekrar geçerek bekleyişlerini devam ettirdiler. “İşçiler burada, yönetim nerede!” sloganını atan işçileri çevik kuvvet sürekli olarak saldırmakla tehdit etti. İşçiler de bu dayatmaya aynı toklukla “Ölmek var dönmek yok!” sloganıyla cevap verdiler. İşçiler sayısı giderek azalan kitleye sendikal bürokrasiyi teşhir eden konuşmalar yaptılar. “Burada sendika yöneticileri yok!”, “Bunlar işçi düşmanı, Mustafa Kumlu niye aramızda yok? Türkler nerede?” diyerek kitleye seslendiler.

Polis barikatı ve panzerler önünde bekleyişlerini sürdüren işçilerin coşkusu ve militanlığına giderek şoven bir hava da hakim oldu. İşçiler İstiklal Marşı’nı okudular, Ne mutlu Türküm Diyene!” nakaratını tekrarladılar. Bekleyiş devam ederken, öncesinde dağılan Tekel işçileri tekrar toparlanarak ana yolun önündeki polis barikatına dayandılar. Kolluk güçleri ise “uyarılarını” tekrarlayarak Tekel işçilerini dağıtmak istediler.

Saldırıya karşı militanca direndiler!

İşçiler engelleme ve baskılara direndiler. Tam bu sırada ana yol üzerindeki barikatı yaran bir grup Tekel işçisi Özelleştirme İdaresi önünde ateş yakarak bekleyişlerini sürdüren işçilerle buluştu. Ardından polis panzerinin sıktığı tazyikli su ve gaz bombası eşliğinde devlet terörü devreye girdi. Polislin saldırısına rağmen yola yatarak sloganlar atan işçiler, tazyikli suya aldırış etmeden militanca direnişlerini devam ettirdiler. Çevik kuvvetin saldırısı sonucu iki Tekel işçisi solunum güçlüğünden kaynaklı hastaneye kaldırıldı.

Tazyikli su ve gaz bombalarına rağmen ana cadde üzerinde toplanan işçileri çevik kuvvet çembere aldı. Bir süre daha devam eden gerginlik işçilerin dağılmasıyla son buldu. Tekel işçileri fabrikalarının satışına karşı militan ve kararlı bir duruş sergilediler.

BDSP’den Tekel işçileriyle dayanışma!

Komünistler de mitingin başından sonuna kadar Tekel işçilerinin yanında oldular. Eylemde “Genel grev genel direniş!”, “Türk-İş göreve, genel greve!”, “Direne direne kazanacağız!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganlarını attılar. Komünistler miting boyunca, son dönemde öne çıkan TEGA grevi, Tersane ve Tekel’in yer aldığı *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını yaptılar.

Mitingten notlar:

* Yörsan’da direnen işçiler selamlandı! “Yörsan işçisi yalnız değildir!” sloganı atıldı.

* Tekel işçileri burjuva basını, sermaye yanlısı haber yaptığı için “Satılmış medya istemiyoruz!” sloganlarıyla protesto ettiler.

* EMEP; ÖDP, TKP, Öğrenci Kolektifleri, Yurtsever Cephe, TÜM-İGD, Mücadele Birliği Platformu da eylemde yer aldılar. Ayrıca TGB ve İP’te alandaydı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana Tekel’de özelleştirme karşıtı mücadele sürüyor!

Tekel işçileri 15 Şubat günü birçok Tekel Fabrikası’nda işyerini terketmeme eylemi gerçekleştirdiler. Adana Tekel’de de öğle saatlerinde fabrikada aileleriyle birlikte toplanmaya başlayan işçiler, bir kez daha mücadele kararlılıklarını ortaya koydular.

Tek Gıda İş Güney Anadolu Şube Başkanı Gürsel Diliçikık yaptığı konuşmada, geçmişte olduğu gibi bugün de direnmeye devam edeceklerini vurguladı. Bu esnada bir grup işçi Adana D400 yolunu trafiğe kapattı. Sloganlarıyla yolu uzun süre trafiğe kapatan işçiler, Tekel’in özelleştirilmesine karşı direneceklerini haykırdılar.

Polisin müdahale ettiği işçiler, sendikacıların ve milletvekilin ikna çabası sonucu eylemlerinden vazgeçtiler. Bir kadın işçinin polis müdahalesi sırasında astım krizine girmesi ve hastaneye kaldırılmasını Tekel işçileri “Ölmek var, dönmek yok!” sloganlarıyla protesto ettiler. İşçiler gün boyu davul-zurna eşliğinde eylemlerini sürdürdüler.

Tekel işçilerinin başlattığı eylemle dayanışmak için Adana Eğitim-Sen’in çağrısı ile sendikalar, ilericiler ve devrimci güçler, saat 20.00’de Eğitim-Sen Adana Şubesi önünde bir eylem gerçekleştirdiler. Sendika binası önünden yaklaşık 2 km boyunca,

“Tekel işçisi yalnız değildir!”, “Tekel işçisi direnişin simgesi!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganlarını haykırarak yürüyen yaklaşık 70 kişi, Tekel Sigara Fabrikası önünde Tekel işçileri ve sendikacılar tarafından “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla karşılandılar.

Uzun süre sloganların hep bir ağızdan atıldığı eylem sırasında, Gürsel Diliçikık bir konuşma yaptı. Tekel işçisini yalnız bırakmayan kurumları selamladı.

Ardından Adana Eğitim-Sen tarafından hazırlanan ve Tekel işçilerinin geçmiş mücadele deneyimlerini anlatan bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Sinevizyon gösterimi alkışlarla ve sloganlarla bitirildi.

Tekel işçileri, dayanışma için gelen sendikalar, ilericiler, devrimci güçler her birlikte davul-zurna eşliğinde direniş halayları çektiler. Eylem atılan sloganlarla sona erdi. Tekel işçileri fabrikada bekleyişlerini sürdürürken, destek için gelen güçler fabrikadan ayrıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Cevizli TEKEL’de mücadele kararlılığı!

Tekel işçilerinin özelleştirme karşıtı mücadeleleri sürüyor. Eylemlerle, mitinglerle seslerini duyurmaya çalışan işçiler, 15 Şubat’ta Cevizli Tekel’in önünde toplanarak basın açıklaması gerçekleştirdiler. Ardından içeri girerek, fabrikayı terketmeme eylemi başlattılar.

Eylem 500 kadar işçinin 16:00 sıralarında Cevizli TEKEL Fabrikası önünde toplanması ile başladı. Burada işçiler adına Tek Gıda İş 2 No’lu Şube Başkanı Yunus Durdu bir konuşma yaptı. AKP’nin sadaka politikalarını hedef alan Durdu, TEKEL işçisinin sadaka değil haklarını istediğini, üretim yapmak istediğini söyledi. Açıklamanın ardından topluca fabrikaya giren işçiler burada eylemi başlattı.

Tekel işçilerine desteğe gelen sendika temsilcilerinin ve öteki destekçilerin içeri alınmaması üzerine fabrikanın özel güvenlik görevlileriyle tartışma yaşandı.

Özel güvenlikçilerle çıkan tartışma sonucu Tez Koop-İş 2 No’lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca tartaklandı. Gazetecilerin ısrarlı tutumu sonucunda fabrika bahçesine girilmesini engelleyemeyen özel güvenlik görevlileri, basın açıklamasının ardından alanda kalan bazı gazetecileri dışarı atmaya çalıştı.

Fabrikanın yemekhane kısmında toplanan işçilere aileleri ve çocukları da eşlik ettiler. Oldukça coşkulu bir ortamda süren eylem yemekhanede çekilen halaylar ve konuşmalar ile sürdü. Fabrikadan sık sık özelleştirme ve AKP karşıtı sloganlar yükseldi.

Eyleme, aralarında Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 3 No’lu Bölge Başkanı Veysel Demir’in de bulunduğu pek çok sendikacı ve devrimci kurum da destek verdi.

BDSP’liler de Cevizli TEKEL işçilerini eylemlerinde yalnız bırakmadılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Türban, ne kapitalist sömürüyü ne emperyalizme uşaklığı örtebilir!

Amerikancı AKP hükümetinin başlattığı türban hamlesi kısa sürede gündemi kaplamış, düzen partileri, medya, siyasi çevreler, sendikalar, meslek odaları vb. şu veya bu şekilde tartışmaya katılmıştır. Son günlerde biraz durulsa da tartışma sürüyor.

Ortamı bir süre gözleyen TÜSİAD kodamanlarının “türban beyanatı”, özgüveni yerinde görünen AKP hükümeti tarafından gözardı edilemedi. Abdullah Gül’ün “ihtiyatlı” tutumu da belli dengelerin gözetildiği izlenimi veriyor. Nihayet Erdoğan’la müritleri, “kaygıları gidermek için” CHP’yle ortak bir çözüm bulmaya hazır olduklarını ifade etmeye başladılar.

AKP’yi destekleyen sermaye gruplarının olduğu gibi TÜSİAD kodamanlarının da tek kaygısı, sömürü ve kölelik çarkının aksamadan dönmesidir. TÜSİAD beyanatı da bu amaçla yapılmıştır. Borsalarda baş gösteren krizin, şimdilik geçirtilmiş olsa bile her an yeniden patlak verebileceği burjuvazinin akıl hocaları tarafından da söyleniyor. Türkiye’nin dış borcu astronomik rakamlara ulaşmışken, bütçe açığı geçmiş yıllarla kıyaslanmayacak orana çıkmıştır. Üretimde daralma ve işsizlik sorunu büyürken, emperyalist-siyonist odakların asker-sivil temsilcileri Ankara’da cirit atıyor.

Bu tabloda türban tartışmalarını “lüks” bulan TÜSİAD, AKP’nin türban serbestisini üniversiteyle sınırlayıp, diğer alanlara el atmayacağına dair güvence vermesini telkin ediyor. Bu defterin en azından şimdilik kapatılmasını, hükümetin ise asli işine, yani sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin çarklarını yağlamaya devam etmesini istiyorlar. Bu gelişmelerin hemen ardından hükümet sözcülerinin CHP’yle uzlaşma formülünden söz etmeleri, TÜSİAD kodamanlarının çizdiği çerçeveye uygun görünüyor. Muhtemeldir ki, egemen klikler arasındaki bu tartışma/çatışma geçici de olsa belli bir uzlaşma ile aşılabacak.

Dinsel gerici cenah hem kadınların özgürlük alanlarını genişleteceğini hem laikliğin bekçisi olduğunu iddia ediyor. Dinsel gericiliğin, bizzat sermaye düzeni eliyle palazlandırılıp temel bir siyasi akıma dönüştürülmesi bile laikliğin reddidir. Hem dini hem mezhebi olan, dahası yüzbin din görevlisine maaş veren bir devletin laik olması sözkonusu değilken, bu devletin önünü açtığı dinsel gerici akımın laiklikten söz etmesi abesle iştigaldir. Kadınların özgürlüğünden söz edecek son akım ise dinci akımdır. Zira kadınların türbana bürünmesi ataerkil zihniyetli erkeklerin dayatması iken, bu zihniyetin savunduğu siyasi yönetim olan şeriatla, kadın insan bile sayılmamaktadır. Şeriat yönetiminin kadınlara neler vaat ettiğini anlamak için Suudi Arabistan’daki bazı icraatlara bakmak yeterlidir.

Olmayan laikliğin bekçiliğini yaptığını iddia eden CHP ile onun uzantıları ise, ırkçılıkla malul, düzenin militarist kurumuna bel bağlamış gericilerdir. Bunların gündeminde de demokratik-sosyal haklara yer olmadığı gibi, hükümet-ordu-ABD-İsrail işbirliği ile Kürt halkına karşı yürütülen savaşın da destekçileridir.

Biri laiklikten öbürü türbandan siyasi rant devşiren taraflar, hem İMF-TÜSİAD reçetelerinin uygulayıcısı, hem Türk devletinin ABD emperyalizmi adına tetikçilik yapmasının savunucusudur.

AKP, kapitalist sömürünün daha da vahşi bir hal almasını sağlayacak SSGSS ve diğer saldırı yasalarını uygulamaya hazırlanırken, hak arama mücadelesi

yükselten işçi sınıfının, emekçilerin, ezilen Kürt halkının, gençliğin üstüne düzenin silahlı kolluk güçlerini salmaktadır. Artık fabrikasında direnen işçi varsa, patronların emrine yüzlerce polis-jandarma tahsis edilmektedir. Öte yandan emekçilerin davasını savunan ilerici-devrimci, komünist güçler ile yarattıkları mevziler üzerindeki devlet terörü de giderek azgınlaşmaktadır.

Tüm bunların yanısıra, ABD-Türkiye-İsrail orduları arasındaki saldırgan ortaklığı pekiştiren adımlar da türban etrafında kopartılan fırtına ile örtülmeye çalışılmaktadır.

AKP hükümeti doğrudan icraatın başında bulunurken, CHP ise tartışmaları derinleştirerek düzene aktif hizmette bulunmaktadır. Elbette düzen medyası da emekçilerin bilincini çarpıtmayı hedefleyen bu kirli oyunun parçasıdır.

Egemenler arasında cereyan eden iktidar ve rant savaşında emekçilerin bir kesimi dinci gericiliğin yedeği durumuna düşürülebilmıştır. Bir kesim ise, ırkçı-şoven histerinin girdabına kapılmıştır. Bu asalak kapitalistlerin siyasi temsilcileri adına bir başarıdır. Ancak bu bir başarı geçicidir. Zira dış borç yükü

astronomik rakamlara ulaşan, bütçe açığı son yılları katlayan, işsizler ordusuna yeni bölükler gönderen sermaye düzeni, kapitalist-emperyalist düzenin krizinin önüne süreceği faturaları da işçi sınıfı ve emekçilere ödetmenin yollarını şimdiden arıyor. Emperyalist-siyonist güçlerin bölge politikalarında üstlenilecek olası rolün oynanabilmesi için de emekçilere bazı faturaların ödetilmesi gerekecektir.

TÜSİAD kodamanları, “kutuplaşmayı bir yana bırakın da biran önce asıl işinizle uğraşın” derken, “biran önce saldırı furyasını başlatın” emrini veriyor. İşçi sınıfıyla emekçilerin bu saldırı furyasına uzun süre sessiz kalması mümkün değildir. İşçi sınıfı saflarında görülen mücadele dinamiklerinin yayılması durumunda, işbirlikçi burjuvazi ile emperyalist efendilerinin kirli planlarını bozma olanağı da doğacaktır.

Verili koşullarda gerici güçlerin etkisinde olsalar da, emekçilerin gündemi ne türbandır ne olmayan laikliğin savunulması. Sömürü, baskı ve köleliği etinde-kemiğinde hisseden emekçilerin gözlerini uzun süre türbanla karartmak olası değildir. Zira en koyu örtünün bile gerçeklik karşısındaki etkisi sınırlıdır!

24 Şubat’ta Emekçi Kadın Kurultayı’nda buluşalım!

Emekçi Kadın Komisyonları’nın düzenleyeceği Emekçi Kadın Kurultayı ayları bulan hazırlığın ardından 24 Şubat günü toplanacak.

Emekçi Kadın Komisyonları aylar önce kurultay hazırlıklarını başlattılar ve 27 Ekim günü kamuoyuna ilan ettiler. O tarihten bugüne kurultayın gündemleri ekseninde yoğunlaştırılmış bir faaliyet yürüttüler. Özgürlüğü ve eşitliği için kadınları bir adım öne çıkmaya çağırdılar. Bu doğrultuda kadınların yaşadığı sorunları gündemleştirdiler, taleplerini tanımladılar.

4 aylık süreçte kurultaya yönelik çok yönlü hazırlık yaptılar. Afiş ve bildirilerle emekçi kadınlara seslendiler, toplantı ve etkinliklerle kurultayı anlattılar ve emekçi kadınları mücadeleye çağırdılar.

Bu çalışma çerçevesinde bildiri, bülten, afiş, çeşitli talepleri içeren imza metinleri ve farklı araçlarla binlerce kadınla buluşuldu, yüzlerce evin kapısını çalındı, onlarca fabrikanın kapısına gidildi. Etkinlik ve ev toplantılarında birçok kadınla biraraya gelindi.

Ayları bulan çalışmanın ardından emekçi kadınlar 24 Şubat günü kurultayda buluşacak.

İstanbul’un farklı sanayi bölgelerinden biraraya gelecek emekçi kadınlar kurultay günü sözlerini söyleyecekler. Emekçi kadınların sorunları ve bu sorunların çözümü konusunda tebliğlerini sunacaklar.

(Kadın sorunu ve kadının kurtuluşu, kadın emeği, kadın ve savaş, kadına yönelik cinsel baskı ve sömürü, emekçi kadının örgütlenmesi ve mücadelesi, kamu emekçisi kadınların sorunları ve mücadelesi, ev eksenli çalışma, 8 Mart’ın tarihsel ve güncel önemi vb...)

Ayrıca Emekçi Kadın Komisyonları çalışma yaşamında karşılaşılan sorunları anlatacak ve bu doğrultuda görüş ve önerilerini dile getirecekler. (SSGSS saldırısı, kreş sorunu, uzun çalışma saatleri ve sigortasız çalışma sorunu, işyerlerinde yaşanan cinsel taciz, gündelikçi çalışan kadınların sorunları, ev kadınlarının sorunları vb...)

Kurultayın bir diğer bölümünü mücadelede özgürleşen kadınlar oluşturuyor. Kadının mücadele ederken nasıl değiştiği, dönüştüğü ve özgürleştiği, Aymasan’dan Castle Blair’e, Viko’dan Tekel’e kadar daha bir dizi deneyime dayanarak ele alınacak.

Son bölümü ise serbest kürsü oluşturuyor. Kadın mücadelesi ve örgütlenmesi konusunda sözü olan her arkadaşın çıkıp konuşacağı, düşüncelerini, eleştirilerini ve önerilerini paylaşacağı bir bölüm olacak bu.

Emekçi kadının mücadelesi ve örgütlenmesi bakımından anlamlı bir deneyim ve birikimi ifade edecek olan kurultayımıza, her emekçi kadının, her sınıf bilinçli işçinin katkısı olabilmelidir. Zira kurultayımız, sınıfın yarısını oluşturan kadınları mücadelenin içine çekebilmek, sınıf mücadelesi ve sınıf örgütüllüklerinde ön saflarda yer almalarının zeminlerini güçlendirmek gibi bir işlevi de yerine getirmeyi amaçlamaktadır.

Öyleyse bir kez daha “emekçi kadınlar bir adım ileri!” diyoruz.

Bir kez daha emekçi kadın kurultayına aktif bir katılım çağrımızı yineliyoruz!

Emekçi Kadın Komisyonları

Dinci AKP'den Filistin halkının cellâdına özel ağırlama...

İsrail Savunma Bakanı silah satışı için Ankara'daydı!

Dinci-gerici AKP hükümeti türban tartışmalarıyla ortalığı toza dumana katarken, İsrail Savunma Bakanı Ehud Barak'ı Ankara'da ağırladı.

Konuğunu askeri törenle karşılayan Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül, siyonist bakanın Türkiye ziyaretine denk düşen doğum gününü kutladı. Ehud Barak Ankara'da AKP'lilerle doğum günü pastası keserken, İsrail ordusu Filistin halkının üzerine bomba yağdırıyordu. Türban sallayarak dinden siyasi rant devşiren Tayyip Erdoğan ile müritleri, aynı anda "müslüman" Filistin halkının önde gelen cellâtlarından Ehud Barak'la yeni anlaşmalara imza attı.

Konuğunun huzurunda konuşan AKP'li Vecdi Gönül, "İsrail kurulduğunda da ilk tanıyan ülkelerden birisi Türkiye idi ve ilk Müslüman ülkeydi" ifadelerini kullanarak, Filistin halkının felaketi anlamına gelen İsrail devletinin kurulmasına Türk egemenlerinin ilk günden destek vermesiyle övündü. Hayatları tehlikeye giren Yahudiler'e Osmanlı döneminden beri Türkiye'nin kucak açtığını söyleyen savunma bakanı, ırkçı-siyonistlerin ölüm kusan namluları gölgesinde yaşam savaşı veren Filistin halkının, her an tehlikede olan can güvenliğinden elbette söz etmedi.

Siyonist bakanı, "Çok müstesna bir kariyere sahip" sözleriyle öven dinci-gerici Vecdi Gönül, "Genelkurmay Başkanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, İşçi Partisi liderliği, Başbakanlık gibi çok önemli görevlerde bulunmuş bir devlet adamı ve asker" sözleriyle tanıttı.

Türkiye-İsrail orduları arasındaki askeri işbirliği faaliyetlerinin üst seviyede olduğunu hatırlatan Vecdi Gönül, giderek büyüyen bu işbirliğinin, bölgenin barış ve istikrarına katkıda bulunduğunu iddia etti.

ABD güdümündeki iki ülke savaş makinesinin faaliyetinin "üst seviyede" olduğu bir gerçek olmakla birlikte, bu işbirliği bölgeye barış değil savaş "armağan" etmektedir. İsrail ordusu Filistin, Lübnan, Suriye halkları üzerine bomba yağdırmak ya da taciz etmekle uğraşırken, Türk ordusu Kürt halkının üzerine bomba yağdırıyor. Halklara karşı işlenen bu suçlar yetmezmiş gibi, her iki ordu, Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren ABD savaş makinesiyle de suç ortaklığı yapıyor.

AKP'li savunma bakanının verdiği bilgiye göre, iki gerici rejim arasında 15 anlaşma imzalanmış olup, bu anlaşmalara dayalı olarak ortak askeri hareketler yapılmaktadır. Örneğin bölge halklarının üstene bomba yağdıran İsrailli pilotlar Konya Ovası'nda deneyim kazanırken, sınır ötesi saldırıları sürdüren Türk ordusu, İsrail'in insansız hava araçlarıyla elde edilen bilgilerle saptanan hedefleri bombalamaktadır. Bu arada Türk savunma bakanının, "Bu cihazları, yer ekipmanlarını ve takımlarını Türkiye'ye göndermiş olmalarından dolayı Sayın Bakan'a teşekkür ediyorum" sözleri, PKK'nin, "Türkiye'nin gerillalara yönelik olarak düzenlediği operasyonlara İsrail'in bizzat katıldığı ve İsrailli pilotların yaptıkları keşif sonucu gerilla kayıplarının yaşandığı" açıklamasıyla örtüşmektedir.

Bugüne kadar askeri eğitim ve öğrenim kurumlarında 810 askeri personele eğitim verildiğini ifade eden AKP'li bakan, iki ülke hava kuvvetleri arasında Alçak İrtifa Uçuş Eğitimi, Elektronik Harp Eğitimi ve Anadolu Kartalı Eğitimi yapıldığını söyledi. Savunma sanayi alanında çok önemli

işbirliğinin gerçekleştirildiğini de ifade eden bakan, bunların en önemlilerinin, F-4 ve F-5 uçakları ile M-60 tanklarının modernizasyonu ve "MALE" tipi insansız hava aracı olduğunu kaydetti.

"Görüşmede istihbarat amaçlı casus uydusu alımı konusu gündeme geldi mi, Türkiye, bu projeye İsrail'i davet edecek mi?" sorusunu yanıtlayan AKP'li bakan, bu konunun teknik seviyelerde görüşüldüğünü söyledi. Bakan, "İsrail ile Türkiye arasında çok miktarda proje olduğu için bunları teknik seviyede görüşülmeye bıraktık. Savunma Sanayii Müsteşarımız ile İsrail Savunma Bakanlığının Direktör Generali bunu görüşecekler. Yalnız bunu değil, bütün projeleri görüşecekler" dedi.

İsrail güvenlik yetkilileri de, siyonist bakanın Ankara ziyareti sırasında temel gündem maddesinin Türkiye'ye İsrail Aerospace Industries (IAI) tarafından üretilen 300 milyon dolar tutarındaki Ofek istihbarat uydusunu satmak olduğunu belirttiler.

Dışişleri Bakanı Ali Babacan'la da görüşen siyonist bakan, ardından Tayyip Erdoğan'la bir saat 45 dakika süren bir görüşme gerçekleştirdi.

Genelkurmay Başkanı'nı da makamında ziyaret eden İsrailli bakanla burada yapılan görüşmeye Genelkurmay II. Başkanı Orgeneral Ergin Saygun ile Türkiye'nin Tel Aviv Büyükelçisi Namık Tan da katıldı.

Görüldüğü üzere, bu uğursuz ziyaret esnasında yapılan görüşmelerin içeriği olsun, varılan anlaşmalar olsun, gündemin merkezinde silahlanma ve savaş vardı.

İrkçı-siyonist rejimle somut anlaşmalar yapılırken, Filistin Dışişleri Bakanı Riyad El Maliki ile Filistin'in Avrupa'daki Büyükelçileri de Ankara'ya geldiler. Bu sefer Filistin halkının cellâtlarının kasalarını dolduran anlaşmalara imza atan Tayyip Erdoğan'la müritleri "Filistin halkının dostu" kesildiler. En iğrenç demagojiyi ise yine başbakan yaptı.

Siyonistlerin kasalarını yüz milyonlarca dolarla dolduracak anlaşmalara imza atan Amerikancı AKP hükümetinin başı Tayyip, kendisini ziyaret eden

Filistin heyetine hitaben yaptığı konuşmada; "Sizlerin oralarda yaşadığımız acıyı, her zaman yüreğinizde hissettiğimizi özellikle bilmenizi isterim. Sizlerin maruz kaldığınız acı ve sıkıntıları, bizler kendi sıkıntımız gibi görürüz..." türünden laflar etmekte sakınca görmedi.

Tayyip Erdoğan riyakârlık abidesi sözler sarf ederken, dinden sağladığı siyasi rantın azalmasını önlemeye çalışıyor olsa gerek. Ancak bunun hiçbir inandırıcılığı olmadığı ortadadır. Filistin'e dair söylenenler iç boş sözlerden ibaret kalırken, ırkçı-siyonistlerle yapılan çok yönlü fiili işbirliği günden güne artmaktadır.

SES eylemine polis engeli!

Ankara'da yargısız infaz sonucu katledilen DHKP-C militanı Kevser Mırzak'ı anmak amacıyla gerçekleşen mezar ziyaretinde gözaltına alınan ve ardından tutuklanan SES MYK üyesi Meryem Özsöğüt ile dayanışma eylemleri devam ediyor.

SES Ankara Şubesi'nin aldığı karar doğrultusunda 15 Şubat günü Meryem Özsöğüt'e kart ve mektup gönderildi.

Polisin provokatif tutumları eylem öncesi başladı. SES Ankara Şube Başkanı İbrahim Kara, SES üye ve yöneticileri, GİMA önünden geçerken polisler tarafından engellenmeye çalışıldı. Polisin engelleme ve tartaklamalarına rağmen SES üyeleri kararlı bir tutum takınarak postaneye doğru yürüyüşe geçtiler. Polisin tutumunu sürdürmesi üzerine Ziya Gökalp Caddesi'nde oturma eylemi başlatıldılar ve caddeyi tek taraflı olarak trafiğe kapattılar. Eylemcilerin kararlı tavrı üzerine polis geri adım atarak, eylemcilerin postane önüne gitmesini engelleme tutumundan vazgeçti.

Kızılay Postanesi önünde yapılan açıklamada, Meryem Özsöğüt'ün serbest bırakılması talep edildi ve 22 Şubat 2008 tarihinde Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek davaya katılım çağrısında bulunuldu. Meryem Özsöğüt'e dayanışma kartlarının gönderilmesinin ardından eylem sona erdi.

Sermayenin kölelik dayatmasına karşı mücadeleye!

Vahşi doğayı anlatmak için akla gelen ilk örnek, ölmekte olanı bekleyen akbabadır herhalde. Vahşi kapitalizmin son örneği ise Davutpaşa ve tersanelerde yaşanan iş cinayetleri olsa gerek. Davutpaşa katliamında 23 işçi yaşamını yitirirken, tersanelerde son bir ay içinde iş cinayetine kurban giden işçi sayısı 6'dır. Bir katliamı andıran Davutpaşa ve mezarlığa dönen tersaneler vahşi kapitalizmin en son örnekleri olmuşlardır.

Bu iki yerde yaşanan ölümler sermaye medyasının gündemine kayıt dışı çalışma ile ilgili tartışmalarla birlikte girmiştir. Bu yerlerin kayıt dışı çalıştığı, denetimlerin yapılmadığı söylenerek, iş cinayetleri birkaç patronun sırtına yüklenmeye çalışılmıştır. İş cinayetleri sanki kayıt altında olan fabrikalarda yaşanmıyormuş ve sermaye devleti sanki denetim yapıyormuş gibi, bir kez daha gerçekler tersyüz edilmektedir. Kayıt dışılık bu sömürü sisteminin yarattığı bir sonuçtur. Kayıt dışı ekonomi, devletten gizlenen, kayda geçirilemeyen, bu nedenle denetlenemeyen faaliyetler olarak tanımlanıyor. Ancak biliyoruz ki, kayıt altında da olsa, devlet sermaye devleti olduktan sonra, bu tür sorunlar yaşanmaya devam edecektir.

Ancak burada esas dikkat çekmek istediğimiz, yaşanan bu ölümlerden, özelde Davutpaşa katliamından sonra, bir akbaba misali fırsat gözeten sermaye sözcülerinin tutumlarıdır. Vahşi kapitalizmin esas özünü bu tutumlarda çok açık bir şekilde görmekteyiz. Sermaye sözcüleri, yaşanan ölümlerin sorumluluğunu kayıt dışılığa havale edip, sonra da esas niyetlerini açıkça ortaya koymuşlardır. Biliyoruz ki, patronların asıl derdi kayıt dışılığa çözüm bulmak değildir. Onları ne kayıt dışı çalışan işçinin hakkı ilgilendirir ne de işçilerin iş kazalarında ölmesi. Onlar sadece bu ölümlerden nasıl faydalanacaklarını düşünmektedirler. Çünkü onların tek derdi paradır.

Kâr oranlarını düşürmek istemeyen bu para babaları işçilerin kazanılmış haklarına göz diyorlar. Davutpaşa katliamının ardından açıklamalarda bulunan sermaye sınıfının sözcüleri, işçi sınıfının kazanılmış haklarının gaspı anlamına gelen önerilerini sıralayarak, bu konu hakkındaki 'hassasiyetlerini' bildirmişlerdir. Öneriler kayıt dışılığa karşı mücadele adı altında sunulmuştur. Ancak, bu öneriler hükümetten çıkarılmasını bekledikleri saldırı yasalarının tekrarıdır. İstanbul Sanayi Odası (İSO) Yönetim Kurulu Başkanı Tanıl Küçük, konuya ilişkin AA muhabirine yaptığı değerlendirmede şunları söylüyor: "İstanbul'da yaşadığımız patlamayla, yıllardır dikkat çekmeye çalıştığımız ancak çözümünde netice alamadığımız, toplumsal yara niteliğindeki sorunlar da patlamıştır."

Sermayenin yıllardır dikkat çekmeye çalıştığı bu önerilerin bir kısmı zaten "istihdam paketi"nde yer almaktadır. Bilindiği üzere, sermaye hükümetinin hazırladığı "istihdam paketi"nde, sigorta priminde 5 puanlık indirimle gidilmesi, Kıdem Tazminatı Fonu kurulması ya da bu uygulamanın kaldırılarak işsizlik sigortasının gelişmiş ülkeler düzeyine getirilmesi, özürülülerin primlerinin hazine tarafından karşılanması, "özel istihdam büroları" aracılığıyla "dönemsel çalışma"nın teşvik edilmesi gibi konular var.

Bunları yetersiz bulan sermayenin esas derdini ise

en iyi Eras Hukuk Bürosu Sahibi ve İş Hukuku uzmanı avukat Ertürk Eras özetliyor: "Türkiye'deki sistem bir noktada işletmeleri kayıt dışı çalıştırmaya mecbur ediyor. Bunun en baştaki sebeplerinden biri sigorta primlerinin yüksek olması, ikincisi yol ve yemek ücretlerinin büyük şehirlerde yüksek olması. Üçüncüsü ise kıdem tazminatı. Bugün işsizlik sigortası işlediği için kıdem tazminatının mevcut haliyle savunulması gereksiz. Türkiye'de yabancı ülkelerin aksine işletmeler kıdem tazminatını bilançolarını gider olarak gösteremiyor. Kıdem tazminatının bir fonda toplanıp kişinin çalıştığı yere bakılmaksızın çalışma hayatı boyunca kesilecek primlere bakılması yoluna gidilebilir." Sermayenin bu has adamı açıkça, işçiler bedavaya çalışsın diyor.

Sözde kayıt dışılığa "çözüm" konusunda sermayenin önerileri bunlarla da bitmiyor. Çünkü onların esas derdi işçilerin varolan haklarının hepsini almak, kâr oranlarını daha da yükseltmektir. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Konfeksiyon Sektörü Başkanı ve Domino Tekstil Yönetim Kurulu Başkanı Umut Oran'ın kayıt dışılığa çözüm önerileri ise şöyle: "Gelişmekte olan ülkelerde kayıt dışı sorunu polisiye tedbirlerle asla çözülmez. Tam tersine polisiye tedbirler ve vergiyi artırma politikası kayıt dışını hatta sınır dışını teşvik eder. Çözüm, toplumsal mutabakatla vergi oranlarını makul seviyelere indirmektir. Diğer bir çözüm de bölgesel vergi muafiyetleri sağlayarak özel sektörü geri kalmış yörelere teşvik etmektir. **Bölgesel asgari ücret bu araçlardan biridir.** Yüzde 42 gibi bir oranda devlete vergi veriyoruz. Böyle bir oran dünyada yok. Sigorta priminin yüzde 5 puanın inip çıkması çok bir şey değiştirmez. Paket iyi niyetli bir yaklaşım ama 3-4 sene evvel yapılmalıydı. Bugün daha radikal, reformcu şeylere ihtiyacımız var."

Zaten ödemedikleri vergilerden yakınan sermayedarlar, kıdem tazminatının gaspından sonra

bölgesel asgari ücret uygulaması ile ücretleri daha da düşürme peşindeler.

Bunun dışında sermaye sözcüleri gelecekte kendilerini neyin beklediğinin de farkındalar. Onların bu konudaki kaygısını Vergi Denetmenleri Derneği (VDD) Genel Başkanı Aykut Güleç dile getiriyor: "Ülke nüfusunun genç, işsizlik oranının yüksek olduğu ve gelir dağılımının giderek daha çok bozulduğu göz önüne alındığında, bu durumdan en çok terör beslenecektir."

Onların "terör"den kastettiği, ayağa kalkmış işçi ve emekçilerdir. Giderek artan yoksulluk, işsizlik, güvencesiz çalışma haliyle bu asalakları bir ayaklanma beklentisi ve korkusuna sokmaktadır.

Sadece çıkarımı düşünen kapitalist patronlar ve onların devleti işçiyi korumak adına en küçük bir adım bile atmaz. Ne zaman ki işçi sınıfı kendi gücünün farkına varıp ayağa kalkacak, ancak o zaman bu asalaklardan haklarını koparıp alacaktır. Sermayenin sözcülerinin korkuların gerçek kılmanın vakti çoktan gelmiştir. İşçi sınıfı ve emekçiler mücadele talepleri ile alanlara çıkmalıdır!

- * Esnek üretim yasaklansın!
- * İşçi sağlığı için gerekli sıhhi düzenleme ve önlemler!
- * İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!
- * Her türlü dolaylı vergi kaldırılсын, artan oranlı gelir ve servet vergisi!
- * Bölgesel asgari ücret uygulamasına hayır!
- * Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
- * Herkes için genel sigorta hakkı!
- * Tüm çalışanlar için grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı!
- * Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!

Grev ve direnişlerle dayanışmayı büyütelim!

Sermaye sınıfı yıllardır uyguladığı sosyal yıkım saldırılarıyla işçi sınıfının elinde kalan kırıntı düzeydeki hakları da gaspetmek istiyor. Emeklilik, sağlık, kıdem tazminat vb. hakların tümünden ortadan kaldırılması amaçlanıyor. Sermaye iktidarı bu hakları gaspetmek için tüm hazırlıklarını yapmış bulunuyor. Şimdi uygun zaman ve ortamı yaratarak bu saldırıları engelsizce uygulamaya sokmayı planlıyor.

Son birkaç yıldır durgun bir dönemden geçen sınıf hareketinde ise, belli bir hareketlenme süreci yaşanıyor. Ancak bu sürecin henüz son derece zayıf olduğu açık. Özellikle son aylarda, sınıf hareketinin belli kesimlerindeki arayış ve mücadele eğilimi giderek daha güçlü bir zeminde kendini dışavuruyor. Bu eğilimin kendini gösterdiği temel sektör ise metal işkolu. Gerek toplu sözleşme süreçlerindeki uyuşmazlıklardan kaynaklı yaşanan direniş, grev ve eylemler olsun, gerekse de sendikal örgütlenme yönündeki girişimler olsun, metal sektöründeki sınıf bölüklerinin çeşitli çıkışlarına tanık oluyoruz.

Metal sektörü büyüyor. Ancak yorucu, ağır ve uzun çalışma saatlerine dayalı koşullar altında çalışan metal işçilerinin ücretleri her geçen gün daha da azalıyor. Geçmiş mücadelenin kazanımı olan bir dizi hakkı gaspediliyor. Toplusözleşmelerde düşük zam dayatmasına maruz kalıyor.

Metal sektöründeki birçok fabrika ve işletmede sınıfın “öncü” güçlerinin önderlik ettiği ve yeni bir mücadele döneminin başlangıcını tetikleyebilecek dinamikler dipten dibe güçlenme yönünde ilerliyor.

Metal sektöründe bir dönemdir devam eden sendikal örgütlenme eğilimi buna işaret ediyor. Bu sendikalaşma eğilimi kendini Birleşik Metal-İş Sendikası zemininde ifade ediyor.

Önümüzdeki dönemde sınıf hareketinin giderek güçleneceği, farklı sektörlerindeki sınıf bölükleri içinde mücadele eğilimi ve arayışlarının büyüyeceği, grev ve direnişlerin yaygınlaşacağına ilişkin pekçok işaret var. Bu sürecini daha ileri bir düzeye evriltilmesi ise, daha güçlü müdahalelere, sınıf dayanışmasına ve desteğine ihtiyaç duymaktadır.

Dolayısıyla, önümüzdeki süreçte grev, direniş ve çeşitli eylemlerle kendini gösteren sınıf kitleleriyle daha güçlü bir sınıf dayanışması içinde olmak güncel ve yakıcı bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Aşağıda bir kesitini sunduğumuz tablo da bunun önemine işaret ediyor:

TEGA grevi sürüyor

Ankara Sincan Organize Sanayi Bölgesi tarihinde 7 Şubat günü bir ilk yaşandı. Yaklaşık 8 ay önce Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şubesi'nde örgütlenen ve ardından TİS masasına oturan TEGA Mühendislik işçileri, TİS'te yaşanan uzlaşmazlığın ardından coşkulu bir eylem ile greve çıktılar. TEGA patronunun ve OSB yönetiminin grevi kırmak için gerçekleştirdiği tüm saldırılara rağmen 7 Şubat günü grev pankartı fabrikaya asıldı.

TEGA işçileri greve çıkmalarının ardından patronların organize saldırılarıyla karşı karşıya kaldılar. TEGA patronu grevi kırmak için fabrikaya 25 işçiyi kaçak olarak sokarak üretimi sürdürmeye çalıştı. Özel güvenlikler işçilere saldırdı ve silah çekti, olay yerine gelen jandarma işçileri gözaltına aldı. Saldırıları rağmen direniş kırılmadı...

SCT Turbo grevi 702. gününde

Mersin'in Tarsus İlçesi Bağcılar Beldesi'nde bulunan SCT Turbo Filtre Fabrikası işçileri, patronun

BMİS ile toplusözleşme imzalamayı reddetmesi üzerine 15 Mart 2006 tarihinde greve gitmişti. 151 işçiyle başlayan SCT grevi 23. ayına girmesine rağmen sürüyor.

Bu süre içerisinde patronun birçok baskı ve hukuksuzluğuna rağmen grev çadırı fabrika önünde her gün açık tutuluyor ve grevci işçiler dönüşümlü olarak grev nöbeti tutuyor.

Standart Depo'da toplusözleşme imzalandı

Kocaeli'nin Kullar İlçesi'nde kurulu bulunan Standart Depo ve Raf Sistemleri AŞ ile Birleşik Metal-İş Sendikası toplusözleşme görüşmelerinde anlaşmaya vardı. 13 Haziran 2007 tarihinde başlayan TİS görüşmeleri sürerken 13 Aralık 2007 tarihinde fabrikada grev kararı alındı. MESS ile Birleşik Metal-İş arasında 80 işçi adına sürdürülen toplusözleşme görüşmelerindeki ücret konusunda yaşanan tıkanma 18 Ocak'ta çözüldü. Sendika ve Standart arasında imzalanan sözleşmeye göre, ücretlere yüzde 17'lik artışla seyyanen 130 YTL zam yapıldı. 2008 yılının Mart ayında ise taban ücreti 750 YTL'ye çıkacak.

Kalibre'de sendikal ihanet

Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şubesi'nin yetkili olduğu Kocaeli'nin Kullar ilçesinde kurulu bulunan Kalibre Boru'da, BMİS'in Merkez Genel Kurulu'nun yapıldığı tarihlerde işten atma ve sendikasızlaştırma saldırısı yaşanmıştı.

Gece evlerinden alınarak zorla istifa ettirilmek istenen işçilere karşı Kalibre Boru patronu ve Türk Metal Çetesi işbirliği yaptı. Patron ve Türk Metal işbirliğine BMİS'in işyeri temsilcileri de ortak oldu, işçilere dönük karalama kampanyasında temsilciler, Türk Metal ve BMİS'in temsilcileri aktif rol aldılar. Geline yerde bu fabrikanın süreci devam etse de tablo pek parlak gözüküyor.

Acarer Döküm grevi sürüyor

25 Aralık 2007 günü toplu sözleşme sürecinde yaşanan tıkanıklık sebebiyle grev kararı alınan Acarer Döküm'de grev sürüyor. Sendikal örgütlenme mücadelesine 2003 yılında hız vererek DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenen Acarer işçileri, 2004 yılında işyerinde sendikanın yetki almasıyla toplu sözleşme masasına oturdular. Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi'ne üye olan işçiler 4. toplusözleşme dönemindeki tıkanmanın ardından grev

silahını kullandılar.

Üretimin durduğu fabrikada sendika üyeleri dışında fabrikada çalışan 12 kişiye de ücretsiz izin verilmiş. Patron kalifiye işçilerin grevde olmasından kaynaklı üretimi sürdürüyor. Grev nöbeti için Gebze'ye 40 dakika mesafedeki Kocaeli'den gelen işçiler de var.

Silgan'da grev kapıda!

Ümraniye Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Silgan White Cup işçileri greve hazırlanıyor. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikada 100'ü aşkın işçi çalışıyor. Sendika ile patron arasında süren toplusözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine geline arabulucu aşaması 22 Şubat 2008 tarihinde doluyor.

Birleşik Metal İş Sendikası yöneticileri 22 Şubat tarihinde sona erecek arabulucuk süresinin ardından talepleri kabul edilmediği takdirde greve çıkacaklarını belirttiler.

Grammer'de TİS imzalandı

Grammer Koltuk Sistemleri fabrikasında 4 yıl süren mücadelenin ardından Birleşik Metal-İş Sendikası toplusözleşme imzaladı. Birleşik Metal-İş ile Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) arasında süren toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı. Birleşik Metal İş, imzalanan toplusözleşmeyle işçilerin ücret ve sosyal haklarında önemli ilerlemeler sağlandığını açıkladı.

Yasan'da direniş

Dudulu OSB'de kurulu bulunan Yasan Yassı Metal'de işçiler geçtiğimiz haftalarda, 2 aydır ücretlerini alamadıkları ve patronun fabrikayı kapatma tehdidine karşı üretimi durdurmuşlardı. Ücretleri 4 Şubat 2008 tarihinde vereceğine dair söz veren patronun bu tarihte de ücretleri ödememesinin ardından Yasan işçileri fabrika kapısında direnişe geçtiler.

5 işyerinde toplusözleşme...

Birleşik Metal İş'le MESS arasında 2007 yılının ortalarından itibaren sürdürülen ve Grammer dışındaki beş işyerini kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı. Toplu iş sözleşmesi imzalanan işyerleriyle bağlı oldukları şubeler şöyle: Başöz Enerji, Doruk Ev Gereçleri, Süsler Soba, Öznur Isı Gereçleri, Standart Depo ve Raf Sistemleri. Bu işyerlerinden Standart Depo işyeri dışında kalan işyerlerinde ilk kez toplu iş sözleşmesi imzalandı.

GOP İşçi Platformu'ndan açıklama...

İlbek Tekstil işçisi emeğine sahip çıkıyor!

GOP Elma Bahçesi'nde kurulu bulunan İlbek Tekstil'in patronu, işçilerin hak alma mücadelesine karşı tahammülsüzlüğünü en ileri aşamaya vardırmış bulunuyor.

Kölelik koşullarda çalışma dayatması

Bir yılı aşkın bir süre önce platformumuz, İlbek Tekstil'deki sorunların çözümüne yönelik çalışmasını yoğunlaştırarak belli adımlar attı. İlk etapta fabrikadaki işçilere yönelik bilgilendirme ve bilinçlendirme faaliyeti yürüttü. Çalışmalar, iş güvenliğine ilişkin tedbirlerinin alınması, çalışma saatinin 9'a indirilmesi ve fazla mesai ücretlerinin ödenmesi talepleri üzerinden yürütüldü.

Bu çerçevede Çalışma Bakanlığı'na işçilerin imzaladığı üç farklı dilekçe verilerek takibi sağlandı. Fabrika ile ilgili ilk denetim iş güvenliğine ilişkin (yangın söndürme merdivenleri vb.) şikayet üzerine gerçekleşti. Ancak denetim için gelen memurlar patronu aklama yoluna gittiler. İkinci denetime ise sigorta primlerinin işçilerin aldığı ücretten düşük yatırılması üzerine maliye müfettişlerince gerçekleştirildi. Maliye müfettişleri şikayetçi işçileri ikna etmeye, patron adına pazarlık yapmaya çalıştılar, ancak teklifleri boşa çıkarıldı. Üçüncü denetim ise çalışma saatinin 9'a indirilmesi ve fazla çalışmadan doğan mesai ücretlerinin ödenmesine ilişkindi. İşçiler bu konuda topladıkları imzaları İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne teslim ettiler. Bunun üzerine yapılan denetim sonucu işçilerin fazla mesai ücretlerinin ödenmesine karar verildi.

Örgütlülüğe tahammülsüzlük

Tüm bunları hazmedemeyen İlbek patronu iyice saldırganlaşarak bu çalışmaların öncülüğünü yapan biri platform üyemiz iki çalışanımızı tehdit ederek korkutmaya çalıştı. Bunda başarılı olamayınca patron ve yaltakçıları çalışanlarımızın topladığı imzaları rüşvet teklif ederek engellemeye çalıştı. Çalışanlarımız bunu anında teşhir ettiler. Bunun üzerine İlbek patronu, iki çalışanımızı 10 gün arayla işten çıkardı.

Platformumuz, iki çalışanımızın haklarını korumak amacıyla hukuksal süreci başlatarak işe iade davası açtı. Çalışanlarımızın işten atılmasını fırsat bilen İlbek patronu, işçilere vermesi gereken fazla mesai ücretlerini ödemediğine dair baskı yoluyla belge imzalatmak istedi. Bunun üzerine işçiler haklarına sahip çıkmak için tekrar imza toplayarak dava açtılar. İlk olarak 15 işçi dava açtı. Ardından bu sayı 300'e ulaştı.

İşçilerin mücadele bilincinin her geçen gün güçlenmesinden korkan İlbek patronu, içerdeki örgütlülüğü dağıtmak için her türlü kirli yöntemi kullanma yoluna gitti. İmza atan ve atmayan işçileri birbirine düşürmeye çalıştı. İşçiler İlbek patronunun ayak oyunlarının boşa düşürdüler. Bu tablo karşısında iyice acze düşen İlbek patronu, 15 Şubat günü gece 22.30 civarında fabrikanın önüne TIR'ları çekerek makinaları kaçırmaya kalkıştı.

Haklarımızı gaspettirmeyeceğiz!

İlbek Tekstil'in yanında bulunan Komanteks'te çalışan bir işçinin durumu farkederek işçilere bildirmesi üzerine, İlbek işçileri fabrika önünde toplanarak araçların çıkışını engellediler. Sabaha kadar fabrika önünde nöbet tutan işçiler, saat 11.00 gibi işyeri komitesi ve işçilerin avukatının patronla görüşmesinin ardından TIR'lara yüklenen makinaları fabrikaya geri boşalttırdılar.

18 Şubat günü işçi temsilcileri ve İlbek patronu bir görüşme yapacaklar. İşçiler durum netleşene kadar fabrika önünde nöbet tutmaya devam edecek.

İlbek patronunun ve yarıdakçılarının işçilere yönelik keyfi ve yasadışı uygulamalarının belge ve kayıtları platform arşivimizdeki İlbek dosyasında mevcut bulunmaktadır. Bu belgeleri ve kayıtları önümüzdeki günlerde kamuoyu ile paylaşacağız.

Gaziosmanpaşa İşçi Platformu Yürütmesi

16 Şubat '08

İlbek Tekstil'de mücadele günlüğü...

15 Şubat gecesi İlbek Tekstil patronunun fabrikadaki makinaları kaçırma girişimini daha önce kamuoyuna yaptığımız yazılı bir açıklama ile duyurmuştuk. Daha sonraki süreç şöyle bir seyir izledi:

16 Şubat Cumartesi

600 civarında işçi fabrika önündeki bekleyişini sürdürdü. Saat 10.30 civarında işyeri komitesi, imza vermeyen işçilerden de katılım sağlanarak genişletildi ve bir toplantı gerçekleştirildi. İşçilerin avukatının da katıldığı toplantının ardından işçi temsilcileri ve avukat İlbek patronuyla görüştü. Görüşmede, sorunu çözmek için 18 Şubat günü tekrar görüşme ve işçilerin makinaları TIR'lardan boşaltması kararı çıktı. İlbek patronu işçilerin "18 Şubat günü gelmesine gerek yok, ben onlara ücretli izin veriyorum" dediği belirtildi. Komite ise 18 Şubat günü tüm işçilerin işyeri önünde hazır bulunması çağrısı yaptı. 12.30 civarında işçiler makinaları boşalttı. Patronun "makinaları artık götürmeyeceğim" teminatına rağmen, işçiler nöbet listeleri oluşturarak fabrika önünde nöbet tutmaya başladılar.

17 Şubat Pazar

Gece nöbeti tutan işçiler, İlbek patronun yeni ortağı olduğu belirtilen şahıs tarafından "fabrikayı işgal" ettikleri gerekçesiyle polise şikayet edildi. Polis gece 00.45 civarı nöbet tutan işçileri zorla fabrika içinden çıkardı. Havanın soğuk olmasından da faydalanarak işçilerin direncini kırmaya çalışan patronun girişimini, işçiler kapı önünde nöbet tutarak boşa düşürdüler. Bazı işçiler de gece fabrikaya gelerek nöbetçi işçilere yardımcı oldular.

18 Şubat Pazartesi

Sabah 07.00'de diğer işçiler de işyeri önüne gelmeye başladı. Saatler 07.30'u gösterdiğinde, bütün işçiler işyeri önünde hazır bulunuyorlardı. İlk elden İlbek patronunun işyerindeki makinaları kaçırdığını fotoğraflarla belgeleyen ve altında işçilerin imzasının bulunduğu dilekçe Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne gönderildi. İşyerine ihtiyati tedbir koydurmak için gereken işlemler yapıldı.

İşyeri komitesinin görevlendirdiği bir grup işçi notere giderek işyerine geldiklerini ve işverenin kapıları açmadığını belgelemek için tutanak tutturdu, işverene ihtar çekti. Tutanak bütün işçilere imzalatıldı. İşverenin verdiği randevu saati beklenmeye başlandı. Bekleme esnasında işçilere destek için gelen bir kişi polisin keyfi tutumuyla gözaltına alındı.

Asalak patron 13.00'te geleceğini ilan etmişti fakat ne temsilcisi ne de kendisi ortada yoktu. Görüşme gerçekleştirilemedi.

İlerleyen saatlerde İlbek Tekstil'in muhasebecisi gelerek isteyen işçilere vizite verdi. Ardından işsizlik sigortasından faydalanmaları

için gerekli evrakları hazırlayıp işçilere dağıtacağını söyledi.

Tekstil-Sen, işçilere destek olmak için, işyeri önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

19 Şubat Salı

İşçilerin bekleyişi bugün de devam etti. İlbek Tekstil'in muhasebecisi bir gün önce işçilerin işsizlik sigortasından yararlanabilmeleri için belge verileceğini açıklamıştı. Ancak belgeler verilmedi. İşçiler belgeleri beklerken yine ayak oyunuyla karşılaştı. GOP Emniyet Amiri ve birkaç polis eşliğinde dışarı çıkan muhasebeci, patronun talimatıyla belgeleri veremeyeceğini ifade etti.

Öğle saatlerine doğru işyeri önünde bekleyen kadın işçilerden biri baygınlık geçirdi. Bunun üzerine iyice öfkelenen işçiler sloganlarla ve alkışlarla tepkilerini gösterdiler. İşçiler sık sık "İşçiler burada İlyas nerede!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "İşçiler burada, Vural Akyüz nerede!" sloganlarını attılar.

İlbek işçileri saat 14.00 civarında fabrika önünde basın açıklaması yaptılar. Sık sık slogan atan işçilerin eylemine Eğitim-Sen 4 No'lu Şube'den eğitimciler, GOP İşçi Platformu, BDSP, ESP ve Tekstil-Sen destek verdi.

İlbek işçileri direnişe başladıkları ilk günler fabrika önünde sadece 2-3 polis ekip aracı bulunuyordu. Daha sonraki günlerde bu araçların yanısıra iki otobüs çevik polisi de fabrika önünde beklemeye başladı.

Patronun malları kaçırmak için yasal kılıf hazırlamış olma ihtimalinin yüksek olmasından dolayı komite bu gece işçilerin tamamına fabrika önünde kalma çağrısı yaptı. Bunun için İlbek Tekstil'in karşı sokağındaki kafe kiralandı.

Gaziosmanpaşa İşçi Platformu Yürütmesi

Tersaneler cehenneminden...**“Artık yeter! Tersanelerde iş cinayetlerine son!”*****Dearsan Tersanesi’nde TİB-DER pankartı!***

Tersanelerde yaşanan iş cinayetlerine karşı tepkiler çığ gibi büyüyor. **Dearsan Tersanesi’**nde iş cinayetine kurban giden **Cevat Toy**’un çalıştığı tersanenin **TİB-DER (Tersane İşçileri Birliği Derneği)** üyesi işçileri, gemiye “**Artık yeter! Tersanelerde iş cinayetlerine son!/TİB-DER**” yazılı pankart astılar.

Peşpeşe yaşanan işçi katliamlarının ardından **Cevat Toy**’un işyerinde çalışan **TİB-DER** üyesi işçiler, arkadaşlarının iş cinayetine kurban gitmesiyle beraber, ceset henüz tersanedeysen tavrı geliştirmiş, tersanenin özel güvenlik birimiyle ciddi gerilimler yaşamıştı. O günden bugüne **Dearsan Tersanesi’**nde iş cinayetleri konusunda eyleme geçmek için çalışma yürüten **TİB-DER** üyeleri, çalışmalarının bir parçası olarak 14 Şubat’ta, **Dearsan Tersanesi** işçilerinin öğle yemeğine çıktığı sırada, üretim halindeki gemiye pankartlarını astılar. Yüzlerce işçinin gözleri önünde asılan pankart, patron ve uşaklarının telaşa kapılmasına neden oldu. Pankart uzun süre gemide asılı kaldı.

Dearsan Tersanesi’nde eylem!

15 Şubat günü **Tersane İşçileri Birliği**, iş cinayetinin gerçekleştiği tersanenin önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. “**Tersanelerde sigortasız çalışmaya, iş cinayetlerine son!/Tersane İşçileri Birliği**” imzalı pankartının açıldığı eylemde, **Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu** bir basına açıklama yaptı. Açıklamada tersane işçilerinin cehennemi andıran çalışma koşullarına karşı grev çağrısında bulundu.

Açıklamada sık sık “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Direne direne kazanacağız!” “Artık ölmek istemiyoruz!”, “Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!” sloganları atıldı.

Dearsan’da işçi kıyımı!

12 Şubat günü iş cinayetine kurban giden **Cevat Toy** başta olmak üzere tersaneler havzasında ölümlerin giderek artması ve tersane patronlarının bu duruma karşı aymazlıklarının daha da artması üzerine **TİB-DER (Tersane İşçileri Birliği Derneği)** üyeleri **Dearsan Tersanesi’**nde bulunan gemiye “**Artık yeter! Tersanelerde iş cinayetlerine son!/TİB-DER**” imzalı pankart asmışlardı.

TİB-DER’ üzerine paniğe kapılan tersane patronları, tersanede taşeron firma olarak çalışan **Güven Makine** adlı şirketle olan sözleşmesini feshetti ve 25 işçiyi işten çıkardı.

Tersane cehenneminden peşpeşe iş kazaları!

TORGEM Tersanesi’nde çalışan **Orhan Erim** isimli işçi vincin kaldırdığı dev blok ile gemi havuzu arasında sıkıştı. Ağır yaralanan **Orhan Erim**, Kartal Devlet Hastanesi’nde yoğun bakıma alındı.

Yine 15 Şubat günü **GİSAN Tersanesi’**nde çalışan **Emin Dede** isimli işçi çalıştığı güvertede düştü. Beyin travması geçiren **Emin Dede**, Kartal Devlet Hastanesi Beyin Cerrahi bölümünde tedavi görüyor.

Birkaç gün önce **Pendik Askeri Tersanesi’**nde taşçı olarak çalışan **Osman Çayan**, taş yaparken yaralandı. **Akdin** isimli taşeronda çalışan **Osman Çayan**, taş motorunun sıkışması ve fırlaması sonucu

parmağını kaybetti. **RMK Tersanesi’**nde çalışan bir işçi de 5 metre yüksekten düştü. Şans eseri sadece belini inciten işçi tedavi için hastaneye kaldırıldı.

Cevat Toy’un öldüğü tersanede “iş kazası”!

En basit iş güvenliği tedbirlerinin alınmadığı **Dearsan Tersanesi’**nde 16 Şubat sabahı erken saatlerde yeni bir “iş kazası” gerçekleşti.

12 Şubat günü **Cevat Toy**’un ölümünden sonra yapılan eylemler ve **Tersane İşçileri Birliği Derneği** üyesi işçilerin gemiye pankart asmasıyla gündeme gelen **Dearsan Tersanesi’**nde, taşeronda çalışan **İshak Şahin** isimli işçi, gemide bulunan bir merdivenden düştü. Beyin cerrahi bölümüne sevk edilen **Şahin**’in genel durumunun iyi olduğu bildirildi.

Dearsan Tersanesi’nde **Cevat Toy**’un ölümünden önce 17 Ocak’ta **Erkan Günel** isimli işçi, 25 metre yüksekten yere çakılmış, şans eseri ölmemişti. Ardından aynı çatıdan düşmek üzere olan bir işçi çatı demirlerinde asılı kalmış ve 15 dakika kurtarılmayı beklemişti.

Desan Tersanesi’nde iş cinayeti!

Tuzla tersaneleri tam bir cehenneme dönüşmüş durumda. Patronların kâr hırsı, taşeronluğun yaygınlığı, olumsuz hava koşullarına rağmen çalışmanın tatil edilmemesi bir cinayete daha davetiye çıkardı.

16 Şubat sabahı 10.00-11.00 saatleri arasında **Desan Tersanesi’**ne bağlı **Gemkur** taşeronunda çalışan 26 yaşındaki kaynakçı ustası **Mikail Kavak** elektrik çarpması sonucu yaşamını yitirdi.

Tersanelerde iki iş cinayeti daha!

Osman Göç zehirlenerek, **Hasan Köse** diri diri yanarak can verdi!

Tersanelerde yaşanan iş cinayetlerine sürekli yenileri ekleniyor. **Gemtiş** tersanesinde çalışan **Osman Göç**, 13 Şubat günü gaz zehirlenmesi sonucu iş cinayetine kurban gitti.

15 Şubat günü ise **Selahattin Aslan** Tersanesi’nde çalışan 24 yaşındaki **Hasan Köse**, oksijen tüpünün patlaması sonucu ağır yaralandı. **Hasan Köse** taze kan ünitesi bulabilmek için üç hastane ve bir kan merkezi dolaştırıldı. Kartal Devlet Hastanesi, Kartal Yavuz Selim Hastanesi, GATA Hastanesi ve Kartal Kızılay Kan Merkezi’ne götürülen **Köse**’ye taze kan bulunamadı.

İşçi arkadaşları kan vermeye gittiklerinde ise kan işleyecek kimse bulunamadı. **Hasan Köse** 17 Şubat günü yaşamını yitirdi. Bu son ölümle birlikte 14 Ocak’tan itibaren iş cinayetine kurban giden işçi sayısı 6’ya yükseldi.

İş cinayetlerine karşı Kartal’daydık!

Desan Tersanesi’nde **Mikail Kavak**’ın iş cinayetine kurban gitmesinin ardından 17 Şubat’ta Kartal Meydanı’nda bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

“**Tersanelerde sigortasız çalışmaya, iş cinayetlerine son!/Tersane İşçileri Birliği**” yazılı pankartın açıldığı eylemde açıklamayı **Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu** gerçekleştirdi.

Açıklamada tersanelerde yaşanan iş cinayetlerinin anlatımının ardından cinayetlere sessiz kalmanın insanlık suçu olduğu vurgulanarak, mücadele çağrısı yapıldı.

Tersane İşçileri Birliği

Emekçi Kadın Kurultayı'mız gerçekleşti!

Özgürlük ve eşitlik mücadelesinde bir adım ileri!

17 Şubat'ta Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu olarak düzenlediğimiz Emekçi Kadın Kurultayı, yaklaşık 60 işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleştirildi. İşçi ve emekçi kadınlar kurultay kürsüsünden kendi sorunlarını tartıştılar ve çözüm önerileri sundular.

Kurultayda sunulan tebliğlerde dile getirilen başlıca tespitler şunlardır:

- * Günümüzde sermayenin sınıf egemenliği, tarihten günümüze sürmekte olan kadın sorununun toplumsal kaynağı ve temelidir.
- * Kadın sorununun her bir sınıftan kadınlar için anlamı ve kapsamının hiçbir biçimde aynı değil, tam tersine konum ve çıkarları karşıt sınıflar sözkonusu olduğunda, temelden farklıdır.
- * Kadın sorunu tarih içinde ve belli toplumsal koşullara bağlı olarak doğmuştur ve ancak toplumsal devrimle birlikte kapsamlı ve kalıcı bir çözüm yoluna girebilir. Bu elbette kadın sorununun çözümünü tümüyle toplumsal devrim sonrasına ertelemek anlamına gelmez. Tersine, bizzat toplumsal devrimi hazırlama mücadelesi, kadın sorununun çözümünün de başlangıç noktasıdır.
- * Burjuvazi kendini varedebilmek için başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıflara ve ezilen tabakalara azgın bir sömürü, baskı ve şiddet üreten politikalarla saldırmaktadır. Bu politikalarla işçi sınıfının yaşam koşulları her geçen gün daha da ağırlaşmaktadır. İşçi sınıfının mensubu olan kadınlar bu sorunları daha katmerli yaşamaktadır.
- * Neoliberal saldırılar çerçevesinde gerçekleştirilen özelleştirme, esnek çalışma uygulamaları, kısmi zamanlı çalışma, performansa göre ücretlendirme vb., tüm dünya emekçileri üzerinde ağır tahribatlar yaratmıştır. Ancak neoliberal saldırılar bizde olduğu gibi esas olarak bağımlı ülkelerdeki kadın emeğini derinden etkilemektedir.
- * Ev yaşamı kadının köleleştirildiği ve sömürüldüğü alanlardan biridir. Ev işi ve çocuk bakımı kadının toplumsal bir görevmiş gibi gösterilir, buna karşılık kadının ev içi emeği görülmez.
- * Kapitalist sistem, içinde beslediği yoz kültürünü işçi ve emekçilere medya vb. araçlarıyla empoze ederken, kadını da meta olarak kullanmaktadır.
- * Gericilik ve sosyal yıkımın en çok vurduğu ise yine kadınlar olmaktadır. Günümüzde halen namus cinayetleri yaşanmaktadır. Özellikle kırsal alanda kız çocukları okula gönderilmemektedir.
- * Kadın cinsel ve sınıfsal olarak ezildiği gibi sömürü sisteminin politikalarından dolayı ulusal kimliğinden kaynaklı da baskıya maruz kalmaktadır. Kürt kadınları sistemin saldırılarını çok ağır biçimde yaşamakta, anadilini konuşması yasaklanmaktadır. Kirli savaşta tacize, tecavüze uğramakta, gözetlince alınmakta, zorunlu göçlerle baskı ve şiddeti daha yoğun yaşamaktadır.
- * Emperyalist savaş ve işgaller altında ezilen halklar ağır bedeller ödemektedir. Fakat kadınlar, bu haksız savaşların faturasını katbekat daha fazla ödemektedir. Savaşlarda kadın bedeni düşman askerlerinin ilk ganimeti olarak görülmektedir. Dünya tarihinde yaşanan kitlesel tecavüzlerin adresi

savaşlardır. Tecavüz bir savaş silahı olarak kullanılmıştır ve hala kullanılmaktadır.

* Bugün kadına yönelik şiddetin kaynağı bizzat kapitalist sistemin kendisidir. Bu sistem gerici geleneksel değerleri ve erkek egemen anlayışı yaşatarak kadına yönelik şiddeti üreten zemini yaratmakta ve bu şiddet tam bir arsızlıkla meşrulaştırılabilmektedir. Emekçi kadının özgürleşmesi mücadelesinden koparılmış bir şiddete karşı mücadele ise sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Kadına yönelik şiddete karşı mücadelenin tutarlı olabilmesi ancak, şiddetin kaynağı olan kapitalizme karşı mücadele ile olanaklıdır.

* Kadının kurtuluşu sosyalizmedir. Kapitalizm ortadan kalktığında kadının üzerindeki çifte sömürüyü-eşitsizliği yaratan koşullar da ilk elden ortadan kalkmış olacaktır. Proletaryanın iktidarı ele geçirmesiyle birlikte toplumsal hayatın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği sağlanacak; kadının toplum hayatında ve kamu yönetiminde özgürce yer almasının önü açılarak, siyasal yaşama etkin biçimde katılımı özellikle teşvik edilecek; ev işlerinin ve çocuk bakımının toplumsallaşmasıyla birlikte kadını köleleştiren bağlar ortadan kaldırılmış olacaktır. Binlerce yıllık olumsuz mirastan dolayı kadının gerçek anlamda özgürleşmesi toplumsal devrimden sonra da zaman alacak bir süreç olmasına rağmen, sosyalizm bu alanda en köklü adımları atarak işe başlayacaktır.

Kurultayda sunulan tebliğlerde önerilen mücadele talepleri ise şunlardır:

- * İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!
- * Eşit işe eşit ücret!
- * Her türlü fazla mesai ve gece çalışması yasaklansın!
- * Kadın işçilerin ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasaklansın!

17 Şubat'ta Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu olarak düzenlediğimiz Emekçi Kadın Kurultayı, yaklaşık 60 işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleştirildi. İşçi ve emekçi kadınlar kurultay kürsüsünden kendi sorunlarını tartıştılar ve çözüm önerileri sundular.

- * Doğumdan önce ve sonra üç er aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım!
- * Kadınların çalıştığı tüm işyerlerinde kreş ve emzirme odaları açılsın!
- * Esnek üretim, parça başı çalışma sistemleri ve taşeronlaştırma yasaklansın!
- * İş güvenliğine ve sağlıklı çalışma ortamına ilişkin teknik ve sıhhi düzenlemeler yapılsın ve önlemler alınsın!
- * 7 saatlik iş günü 35 saatlik çalışma haftası!
- * Herkese iş ve tüm çalışanlara iş güvencesi!
- * 4857 sayılı iş yasası (Kölelik Yasası) iptal edilsin!
- * Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun konut!
- * SSGSS Yasa Tasarısı geri çekilsin!
- * Herkese parasız sağlık, parasız eğitim!
- * Tüm çalışanlara grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı
- * 8 Mart ücretli izin ve resmi tatil ilan edilsin!
- * Yaşlılara ve yetim çocuklara bakım ve yardım imkanı sağlansın!
- * İstihdam paketi iptal edilsin!

Kurultaya sunulan öneriler:

- * Mücadele taleplerimiz etrafında işyerlerimizde ve fabrikalarda taban örgütlülükleri oluşturmak, sendikalarda örgütlenmek.
- * Sendikalarımızda kadın komisyonları oluşturmak.
- * Emekçi kadınlarda örgütlenme bilincinin

geliştirilmesi için bildiri, bülten, dergi vb. araçların kullanımını sağlamak.

* İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu emekçi kadınları bilinçlendirmek amacıyla panel, seminer ve eğitim çalışmaları düzenlesin.

* Sermayenin güncel saldırılarına (SSGSS Yasa Tasarısı, istihdam paketi, kıdem tazminatının hakkını gaspı vb.) karşı çeşitli eylem ve etkinlikler yapılmalıdır.

* 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel anlamına, sınıfsal içeriğine ve güncel önemine uygun kutlanması için çeşitli kampanyalar düzenlensin, eylem ve etkinlikler örgütlensin.

* Çalışma alanlarımızda iş cinayetlerine ve kadın emeği sömürüsüne dikkat çekmek için Bursa'da iş cinayetine kurban giden kadın işçilerin katledildiği 29 Aralık eylem günü olsun.

* Emekçi Kadın Komisyonu, emekçi kadınların evde, sokakta, işte yaşadığı şiddetin kaynağı konusunda tam bir bilinç açıklığına kavuşması ve ona karşı mücadele etmesi için eğitici çalışmalar yapmalıdır. Emekçi kadınları eylem alanlarında özgürleşmeye çağırmalı, 25 Kasım gibi mücadele günleri vesilesiyle konuyla ilgili çeşitli kampanyalar düzenlemelidir.

* Emekçi Kadın Komisyonu, emekçi kadınlar arasında kirli ve haksız savaşların teşhirini yapmalı, işgal altındaki ezilen halklarla dayanışma içinde olmalıdır. Özellikle içinden geçilmekte olunan dönemde estirilen şoven dalgaya ve yükseltlen savaş çıkırtkanlığına karşı "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarıyla çalışmalar yapmalıdır.

* Yasalarda ve toplumsal yaşamın her alanında cinsiyete dayalı ayrımcılığa son verilmesi, her alanda kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık ilkesinin hayata geçmesi, şiddet gören kadınlar için çeşitli tedbirlerin alınması, devletin uyguladığı cinsel şiddetin sona erdirilmesi vb. talepler için mücadele edilmelidir.

Kurultaya öneri olarak sunulan mücadele talepleri ve çözüm önerileri doğrultusunda emekçi kadın çalışmamızda yeni bir dönem başlamıştır. Bundan sonraki çalışmalarımız kurultayda dile getirilen öneriler ekseninde sürecektir. Daha fazla işçi ve emekçi kadının sesini mücadele alanlarına taşımak için tüm çabamızla faaliyetlerimizi sürdüreceğiz!

Biliyoruz ki, yaşamın yarısı bizsek, kavganın yarısı da bizleriz!

Sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye son!

Özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri!

Yaşamın örgütlü mücadelemiz!

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu

Özgürlük ve Eşitlik İçin Bir Adım İleri!

Emekçi Kadın Kurultayı Toplanıyor!

Sorunlarımızı tartışmak ve çözüm üretmek için buluşuyoruz...

17 Şubat '08 (Pazar) 13:00

PROGRAM

- AÇILIŞ KONUŞMASI
- SİNEVİZYON
- TEBLİĞLER
- SERBEST KÜRSÜ

Yer : İşçi Kültür Sanat Evi
Adres : 8708 Sk. Çelik İş Merkezi
No 2/3 Egekent Girişi-Çiğli
Tel : 329 64 36

İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu

Çiğli Emekçi Kadın Kurultayı gerçekleşti!

“Özgürlük ve eşitlik mücadelesinde vardık, varız, varolacağız!”

Yaklaşık 1.5 yıldır çalışma yürüten kadın komisyonumuz 17 Şubat günü gerçekleştirdiğimiz Emekçi Kadın Kurultayı ile faaliyetinde yeni bir aşamaya ulaşmış oldu. Kurultayımız mütevazı sınırlarda da olsa emekçi kadın çalışmamızda bizler için önemli bir birikim ve deneyim bıraktı. Ön hazırlık çalışmalarıyla birlikte yaklaşık 2,5 aydır kurultay çalışmalarımız sürmekteydi.

Kurultaya adım adım..

Öncelikle kurultaya sunmak üzere tebliğ konularını belirledik ve bu konularla ilgili eğitim çalışmaları yaptık. Bu toplantılarda emekçi kadın sorununu temel noktalarıyla ele alacak şekilde tartışmaya çalıştık ve çözüm önerileri oluşturduk.

Komisyonumuz düzenli toplanarak disiplinli bir şekilde çalışmalarını yürüttü. Bölgemizdeki kadın işçilerin yaşadıkları daha özgün sorunlar üzerine yaptığımız tartışmalar sonucu “Çiğli Organize’de ücretsiz, nitelikli kreş” talebiyle çalışmalarımıza başladık. Bölgemizdeki işçi kadınları bilinçlendirme çalışmalarımızı sürdürmek amaçlı imza masaları açtık, afişler astık, bildiriler dağıttık. Bu çalışma vesilesiyle 1300 imza topladık. Hükümet tarafından hazırlanan “istihdam paketini” protesto etmek amaçlı basın açıklaması gerçekleştirdik. Topladığımız imzaları Çalışma Bakanlığı’na ve Çiğli Organize Sanayi Bölgesi Müdürlüğü’ne gönderdik.

Bu çalışmaların dışında emekçi kadınlar arasında genel propaganda çalışmaları yaptık. Gerek fabrika önlerinde, gerekse emekçi semtlerinde emekçi kadınlara gittik. Kurultaya çağrı amaçlı ev ziyaretleri yaptık, dayanışma amaçlı kermesler düzenledik, hazırladığımız kartlarımızı çevremizde yaygın bir şekilde kullandık.

Kurultay günü

Kültür evimizin salonunu kurultay için düzenledik. “İstihdam paketine hayır! Kreş hakkımız gaspedilemez!” ve “Özgürlük ve eşitlik mücadelesinde vardık, varız, varolacağız!” pankartları ile çeşitli taleplerimizin yazılı olduğu dövizlerimizi astık.

Kurultay saat 13:00’te komisyonumuz adına yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Açılış konuşmasında şunlar söylendi:

“Bugün burada tartışılacak konuların ve önerilerin bundan sonraki mücadele programımıza ışık olacağına inanıyoruz. Özellikle içinden geçmekte olduğumuz dönemde tüm emekçileri ama özelde biz kadınları etkileyen saldırı yasaları gündemdedir. Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı, istihdam paketi ve kıdem tazminatının gaspı gibi temel kazanılmış haklarımıza göz diken yasalar meclis gündemindedir. Kurultayın birleşik bir mücadelede ön açıcı olmasını umuyoruz.

İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu olarak kurultayın bölgede, emekçi kadınların içine itildikleri

hücrelerin duvarlarını yıkmaları için verilen mücadelede bir adım olmasını diliyoruz.”

Açılış konuşmasından sonra saygı duruşu yapıldı. Ardından kadın komisyonumuzun hazırladığı belgesel izlendi. Oldukça beğenilen belgeselden sonra divan oluşturuldu.

İlk olarak Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu tarafından “Emekçi kadınların mücadelesi ve örgütlenmesi” başlıklı bir sunum gerçekleştirildi. Ardından komisyon üyelerinin hazırladığı tebliğ sunumlarına geçildi.

Çiğli Organize’de çalışan bir plastik işçisi tarafından “Kapitalizm ve kadın emeği”, komisyon üyesi bir ev emekçisi tarafından “Kadın ve şiddet” başlıklı sunumlar yapıldı. Ardından, komisyon üyeleri tarafından “Emperyalist işgal ve

savaşlar altında kadın” ve “Örgütlü mücadele içinde kadın” başlıklı diğer tebliğler sunuldu.

Kısa bir aradan sonra serbest kürsüye geçildi. Petrol-İş Aliağa Şubesi Mali Sekreteri Adalet Kul, Novamed greviyle ilgili bir sunum gerçekleştirdi. Novamed’de çalışan işçi kadınların çalışma koşulları ve 448 gün süren direniş kararlılığı büyük ilgi topladı.

Daha sonra İzmir Cezaevi İnisiyatifi tarafından hazırlanan tecrit koşulları altında devrimci kadın tutsakların yaşadıkları ile ilgili sunum gerçekleştirildi.

Kurultaya İstanbul Emekçi Kadın Komisyonları’ndan ve Mamak İşçi Kültür Evi’nden gelen destek mesajları hepimiz için büyük bir moral oldu. Ayrıca Özgür Yaşam ve Eğitim Kooperatifi mesaj gönderdi. Çam-Der de kürsüden söz alarak kurultayımıza destek verdi.

Kurultayımızın sonuna yaklaştığımızda, tebliğlerde sunulan öneriler ve mücadele talepleri divan tarafından tekrarlanarak, önerilerin tartışılması ve sonuç bildirgesi hazırlanması için bir sonraki komisyon toplantımıza katılım çağrısı yapıldı.

Kurultayımız 8 Mart’ta mücadele alanlarında birlikte olmak dileğiyle bitirildi.

Ön hazırlık çalışmasında harcanan yoğun emeği düşündüğümüzde, katılım beklediğimiz altındaydı. Komisyonumuza çeşitli şekillerde destek olan emekçi kadınların, geleneksel yargıların etkisiyle kendilerine yüklenen ev içi sorumluklar nedeniyle kurultaya katılamaması, bir kez daha komisyonumuzun yüklendiği görevleri göstermektedir. Komisyonumuz, daha çok işçi ve emekçi kadını örgütlü mücadeleye katabilmek için atmış olduğu mütevazı adımların devamını getirecektir.

İzmir’in yaşadığı en soğuk günlerden biri olan 17 Şubat, Çiğli’deki emekçi kadınların içten duygu ve coşkularıyla ısıttıkları ve mücadelede bir adım öne çıktıkları bir gün oldu.

Emekçi Kadın Kurultayı’mıza yaklaşık 60 kişi katıldı.

Yaşamın her alanında, mücadelenin her anında vardık, varız, var olacağız!

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu

Gençlik hareketi, olanaklar, sorunlar...

Her açıdan daha güçlü bir k

Gençlik hareketi yılları bulan bir daralma içinde. Son birkaç yıldır belki de en zayıf ve etkisiz dönemini yaşıyor. Uzun yılları bulan bu gerileme, geline yerde, devrimci/sol grupları gençlik mücadelesinin etkisiz öznelere haline getirmiş bulunuyor. Bu tabloya yol açan etkenleri ve ortaya çıkan sonucu tartışıp tanımlamak, sorunun çözümü doğrultusunda atılacak adımlarda hareket noktamızı da belirleyecektir. Zira halihazırdaki kısır ve hedefsiz pratikler hareketin sorunlarının çözümü önündeki en büyük engeldir. Şimdi hareketin mevcut tablosunu kısaca da olsa tanımlamaya çalışalım.

Gençlik hareketi, olanaklar, sorunlar

Yıllardır devam eden neo-liberal saldırı politikaları eğitimin ticari bir faaliyete dönüşmesini hızlandırmış, öte yandan mesleki alanlarda yaşanan dönüşümler ve kamunun yaygın tasfiyesi gençliğin geniş kesimlerini işsizlik ve geleceksizlik sorunu ile karşı karşıya bırakmıştır. Tüm bunlar geçmiş dönemlerle kıyaslanamaz bir biçimde gençlik sorununu derinleştirmiştir. Bundan dolayıdır ki, yükseköğretim gençliği de bugün '70'li ve '80'li yıllarla kıyaslanamaz genişlikte mücadele olanaklarına sahiptir. *"Yani gençlik sorununu siyasal planda geçici olarak çözen burjuvazi, aynı sorunu iktisadi, sosyal ve kültürel alanda geçmiş dönemle kıyaslanamaz ölçüde ağırlaştırmıştır."*(1)

Üniversite eğitiminin yaygınlaşması ile birlikte, bugün yükseköğretim sistemi içinde yüzbinlerce öğrenci bulunmaktadır. Çoğu zaman bu değişimin yönünün üst sınıflar gençliği lehine olduğu, yüksek öğrenim alanında işçi ve emekçi çocuklarında bir daralmaya yolaçtığı düşünülmektedir. Kuşkusuz üniversite sayısındaki artış yükseköğretimin niteliğini düşürmekte, fakat tam da bunun kendisi, özellikle taşra üniversitelerinde emekçi çocuklarının sayısında artışa yolaçmaktadır. Üst sınıflara mensup gençlik elit üniversitelere, emekçi çocukları ise ağırlıklı taşralardaki niteliksiz üniversitelere kaymaktadır. Bu, gençlik mücadelesinin kitle tabanının genişlediğini göstermektedir.

Dolayısıyla, *"yüksek öğretimde işçi ve emekçi çocukları gün geçtikçe azalıyor"* yaklaşımı metropollerle sınırlı bir gerçeği tanımlamaktadır. Zira sistem *"Gecekondu üniversitelerini tüm Türkiye'ye yaygınlaştırarak, taşradan büyük kentlerin üniversitelerine emekçi çocuklarının akışını büyük ölçüde sınırladı. Böylece geçmiş dönemlerde gençlik hareketinin merkezini ve lokomotifini oluşturan büyük kentlerin bu özellikleri belirgin biçimde zayıfladı."*(2)

Bu, hareketin sorun alanlarının başında gelmektedir. Zira sistem işçi ve emekçi çocuklarını yükseköğretim içine belli bir yaygınlıkta çekmekle birlikte, onları taşranın boğucu sosyal ve kültürel atmosferi içine hapsedmektedir. Bunun lise eğitimi düzeyinde bir "yükseköğretim"le ve sistematik bir baskı ve terörle birleşmesi, işçi-emekçi kökenli gençlik kesimlerini hareketsiz kılmaktadır.

Bu durum, temel bir çelişkiyi tanımlamak açısından oldukça önemlidir. Gençlik hareketinin kitlesel tabanı taşralara kaymış olmakla beraber,

hareketin politik olanakları, gençlik mücadelesini aşan bir dizi toplumsal-sınıfsal nedenden kaynaklı olarak, hala da metropollerde bulunmaktadır. Hareketin kitle tabanı ile politik olanakları arasındaki bu çelişkinin çözümü, gençlik hareketini sürükleyecek bir sınıf hareketinin gelişmesine bağlıdır. Bugünün gençlik hareketi siyasal bir sınıf hareketinin önderliğine ekmek ve su kadar muhtaçtır. Ancak yine de bu veri, sorunu kendi içinde çözmez de, komünist bir gençlik örgütlenmesi için taşra üniversitelerinin önemini anlatmaktadır.

Gençlik mücadelesi açısından bir diğer önemli handikap, geniş gençlik kesimlerinin sol/devrimci söylemden belirgin uzaklığıdır. Sınıf hareketinin geriliği aşılamadan ve siyasal gericiliğin üniversitelerdeki etkisi kırılmadan bu sorunu çözmek, hareketin mevcut tablosunda belirgin bir değişim yaratmak olanaksızdır. Bu açıdan, bugünün gençlik mücadelesinin temel sorunu politizasyon sorunudur. Gençliğin toplumun diğer kesimlerinden dolaysız olarak etkilenen yapısı, özellikle dışsal gündemler üzerinden gençlik mücadelesinin eylemsel çıkışlarını zaman zaman sağlasa da, bu politizasyon dışsal hareketin kapsamına dolaysız olarak bağlı kalmaktadır. (Bu duruma en belirgin örnek Irak savaşı dönemindeki savaş karşıtı eylemsel süreçtir. Türkiye'deki ve dünyadaki savaş karşıtı eylemlerin etkisi ile ortaya çıkmış, bu hareketlerdeki geri çekilmeyle hızla sönümlenmiştir.)

Burjuva ideolojisinin gençlik üzerindeki etkisi, sol/devrimci siyaset ve muhalefet zeminini önemli ölçüde daraltmaktadır. Bugün denilebilir ki, yakın geçmişin ilerici olanaklarının önemli bir kısmı düzen ve onun sahte kutuplaşmasına bırakılmış durumdadır. Kemalist-ulusalci söylemin üniversitelerdeki belirgin yaygınlığı, devrimci söylemle buluşabilecek bir duyarlılığı dolaysız bir biçimde düzene yedeklemiştir. Kendi gerici kimliklerini sahte bir anti-amerikancılıkla gizleyen bu ulusalcı-şoven kesimin etkinlik alanının yaygınlığı -örgütsel boyutları ile olmasa da-, aynı anlama gelmek üzere sol/devrimci söylemin darlığını ve etkisizliğini göstermektedir (şoven saldırganlık karşısında "halkların kardeşliği" eylemleri belli bir darlıkta kalırken, üniversite senatolarının ve ulusalcı örgütlenmelerin örgütlediği eylemler binlere ulaşabilmiştir). Öte yandan, önemli bir olanak olan Kürt gençliğinin siyasal önderliği tarafından gençlik sorununun dışına çekilmiş olması, mücadeleyi daraltan bir diğer önemli etkidir. Sonuç olarak, sol/devrimci söylemden etkilenen gençlik kesimleri üniversitelerde oldukça daralmıştır. ('07 6 Kasım eylemlerine ülke çapında yaklaşık ikibin civarında öğrenci katılmıştır).

Geçmiş yıllarda siyasal gündemlerden ve eylemsel süreçlerden etkilenen belirli bir gençlik kesimi bulunmaktaydı. 6 Kasım vb. eylemlere katılan, anti-faşist süreçlerde yeralan bu unsurlar, siyasal gençlik gruplarına belirgin bir güvensizlik duymakla beraber, sol devrimci söylemden önemli ölçüde etkileniyordu. Ancak bugün sol duyarlılık açısından bu ilerici olanaklar önemli ölçüde yok olmuştur. Son dönemde yürütülen tüm çalışmalarda, politik söylem tarzı kadar, hatta zaman zaman daha belirleyici olarak kitleyle doğrudan iletişim kanalları (çeper örgütlenmeler,

komünist gençlik örgütü için!

mesleki alan örgütlenmeleri, kulüpler, topluluklar vb.) faaliyetin başarısını belirlemektedir. Politik çalışmaların etkinlik alanındaki bu daralma, çok yönlü bir konumlanışı ve çalışmayı (*politik kitle ajitasyonu, örgütlenme çalışması, sosyal ve kültürel çalışma*) bir zorunluluk olarak karşımıza çıkarmış durumdadır.

Hareketi örgütleyeceklerin pratiği ve politik odaklaşma ihtiyacı

Yakın dönem değerlendirmelerimizde bu tartışma geniş bir yer tuttuğu için, siyasal gençlik gruplarının hareket içindeki konumlanışını ana hatları ile ele alacağız. Öncelikle siyasal gençlik gruplarının önemli bir kısmını kesen temel zayıflıkları tanımlamakla başlayalım.

Bugünün gençlik hareketi için tanımlanabilecek en temel zayıflık, politik kimlik alanında yaşanmaktadır. İlkel olan herşeyi yok sayan, günün ihtiyaçlarını bile tanımlamaktan yoksun, bu açıdan apolitizmin ve ilkesizliğin içinde hızlı çürüyüşünü sürdüren bir siyasal gençlik grupları tablosu ile yüzyüzeyiz. Bu tablo içinde politik bir odaklaşma yaratmanın, ilkelere dayalı bir birleşik mücadele ve örgütlenme sürecini örgütlemenin oldukça zor olduğu açıktır. Geçtiğimiz yılların onlarca yerel ve merkezi pratiğinin ortaya koyduğu bir gerçektir bu. Özellikle Genç-Sen Genel Kurulu'ndan yansıyanlar, yaşananın sadece apolitizm olmadığını, bir dizi siyaset şahsında açık bir çürüme yaşandığını tüm açıklığıyla gösteriyor. Öyle ki, bu çürüme bir dizi siyaset şahsında artık geri dönülmez bir boyut kazanmıştır. Yapılması gereken, bu liberal kimliği, bu çürümeyi hareketin toplam kimliği haline getirmeye çalışanlara karşı hareketi devrimcileştirme mücadelesine yüklenmektir. İlkelere dayalı bir mücadele, birleşik kitlese bir gençlik hareketini geliştirebilmek açısından büyük bir önem taşımaktadır.

Günün temel devrimci görev ve sorumluluğu, geniş kitlelerle bağ kurmayı hedefleyen sistematik ve etkin bir politik faaliyettir. Bundan uzak durulduğu koşullarda, hareketin biriken sorunlarını aşmak, halihazırdaki tüm siyasal gruplar birleşse dahi, olanaksızdır. Zira, gençlik kitleleriyle bağları önemli ölçüde zayıflamış olan, çalışma yürütecek militan kadrolardan dahi yoksun bulunan grupların biraraya gelmesi kendi başına hiçbir sorunu çözemez. Bu elbette siyasal gençlik gruplarından başlayan bir birleşik gençlik mücadelesini ve örgütlenmesini önemsizleştirmek anlamına gelmez. Zira “görünür gelecekte bugünkü kısır döngüden çıkış için başkaca bir yol ve imkan görünmediğine göre, bu mücadeleyi inatçı bir biçimde vermekten başka da bir çözüm yolu yoktur ortada.” (3) Ancak bu birleşikliğin ilkelere dayalı, hareketin biriken sorunlarına müdahale eden, pratik-politik çözümler oluşturan bir birleşiklik olması gerekmektedir. Başarılı bir gelişme ancak böyle sağlanır. Bugün bir dizi siyasal gençlik grubunun başarısız kaldığı asıl alan da burasıdır.

Bugün güncel planda Genç Sen üzerinden ortaya çıkan birleşik örgütlenme pratiğini de bu temel önemde sorunlarla bütünlük içinde tartışmak zorundayız. Genç Sen halihazırda hareketin öznelerinin tutumu ve pratiği açısından bir turnusol

işlevi görmektedir. Bu açıdan, yukarıda tanımladığımız sorunları aşmak, ancak ve ancak etkili bir politik mücadele ile sağlanabilir.

Genç komünistler, Genç Sen deneyimi çerçevesinde, hareketin sorun ve ihtiyaçlarına çözüm oluşturulması doğrultusunda etkin bir çaba sergileyeceklerdir. Birleşik devrimci bir gençlik hareketi ve örgütlenmesini hedefleyen örgütlenmelerin etkin bir taraf haline gelmesi için üzerlerine düşen sorumluluğun gereklerini yerine getireceklerdir. Halihazırda devam eden bu ortak çabanın başarısından kuşku duymuyoruz. Kendi liberal kimliklerinin hareket içindeki tek kimlik olduğunu sananlara, hareketin ihtiyaçlarına yanıt veren ilkel bir taraflaşmanın ne anlama geldiğini anlatacağımızı da büyük bir güvenle ifade edebiliriz.

Her açıdan daha güçlü bir komünist gençlik örgütü için!

Komünist gençlik, gençlik hareketi içindeki özgün konum ve kimliğinin gereği olarak, kendi etkinlik alanını geliştirmenin çok yönlü sorunlarını mutlaka etkili bir biçimde tartışmak ve aşmak için çok yönlü bir çaba ortaya koymak durumundadır. Hareketin biriken sorunları, harekete devrimci öncü müdahalenin pratik-politik önemini gün geçtikçe arttırmaktadır. Bu müdahaleyi yapabilecek asli güç ise genç komünistlerdir. Komünist gençlik örgütlenmesinin her açıdan güçlendirilmesi, sadece kendisi için değil, daha önemlisi, hareketin sorunlarının çözümü için de belirleyici önemdedir.

“Bugün gençlik içindeki siyasal öznelerden yansıyan derin bir apolitizm ve kendiliğindenciliktir. Yıllardır hep gençlik kitleleri apolitizmle suçlanmış, bu durum siyasal örgütlülüklerin kendi apolitizmini örtmenin bir dayanağı haline getirilmiştir. İlerlemeyen, kendini üretemeyen geriye düşer ve yok olur. Bu, devrimci diyalektiğin temel ilkesidir. Bugün siyasal gençlik gruplarından yansıyan da bu yok oluşturmaktır.”

Tüm yetersizliklerimize karşın bizi bu sürecin dışında tutan temel neden, örgütsel olanaklar değil politik-ideolojik üretkenliğimiz ve bunun ürünü ısrarlı ve hedefli pratiğimizdir. Bugün gençlik sorunu çerçevesinde güçlü bir politik konumlanışa sahibiz. Gençlik alanında taşıdığımız bu ideolojik- politik sürükleyici kimliği güçlü bir örgütsel kimlik ve gelişme ile bütünlüştürmek... Sorun kendi adımıza bu noktada düğümlenmektedir. Bunu başardığımız koşullarda

‘dönemin devrimci önderliğini’ de yaratmış olacağız.” (4)

Komünist gençliğin yeni dönemde üzerine en fazla yoğunlaşacağı başlık, politik düzeyimiz ile örgütsel düzeyimiz arasındaki açığı kapatmak olacaktır. Bu noktada öne çıkan sorunları belli başlıklar altında tartışarak, yeni dönem çalışmasının yönünü ve örgütlenme hedeflerini temel yanları ile belirtmeye çalışalım.

Merkezi örgütsel düzeyimizi güçlendirme sorumluluğu:

Komünist gençlik örgütlenmesinin güçlenmesi herşeyden önce, onun politik-pratik önderliğinin ve merkezi müdahale kapasitesinin güçlenmesi demektir. Bu başarılamadan kalıcı bir gelişme sağlamak olanaksızdır. Bu sorunun çözümü ise etkin bir kadrolaşma politikasından geçmektedir. Bu komünist bir gençlik örgütlenmesi için bir kat daha önemlidir. Hem kendi

faaliyetini politik-pratik olarak güçlendirerek sürdürebilmesi, hem de partinin çeşitli çalışma alanlarına donanımlı kadro aktarımını güvenceye alması ancak etkili bir kadrolaşma politikası ile sağlanabilir.

Merkezi bir örgütlenmenin yerel çalışmalara daha etkili müdahalede bulunması ancak kadrolaşma düzeyini güçlendirmesi ile mümkündür. Örgütsel gelişmenin tek yanlı bir yaygınlaşma olmadığı, bu yaygınlaşmayı güvenceye almak için niteliksel bir gelişme gerektiği açıktır. Tam da bu nedenle hedefli bir kadrolaşma politikasının sorunlarını genel ve yerel planda tartışmalıyız.

Kadrolaşma sorununu, bir kısım genç yoldaşımızı tek yanlı olarak sınıf çalışması pratiğine sokarak çözemeyeceğimiz açıktır. Elbette genç komünistlerin sınıf çalışması içinde deneyim kazanabilmeleri, bu yönde bir pratik içine girebilmeleri gerekiyor ki, son yıllarda bu yönlü pratiğimizde belli bir zayıflama yaşanmıştır. Seçim çalışmasının yoldaşlarımıza kazandırdığı çok yönlü deneyimin olumlu sonuçlarını gözönünde bulundurarak bu sorunu daha sistemli bir biçimde ele almalıyız. Fakat bunun kadrolaşma gibi çok yönlü ve kapsamlı bir sorunun çözümü için yeterli olmayacağını bilmeliyiz.

Çözümün en önemli yanı, sistematik ve çok yönlü bir eğitimidir. İdeolojik-politik eğitimden pratik ve örgütsel eğitime kadar devrimci eğitim sorununu çok yönlü olarak gençlik alanında sistematik bir biçimde çözmek durumundayız. Partinin bu yönlü müdahalesi ve değerlendirmeleri dikkatlice incelendiği, orada tanımlanan kapsam etkin bir denetimle hayata geçirildiği koşullarda sorunun önemli bir yanı aşılmış

olacaktır.

Sorunun diğer bir yanı etkin bir organsal işleyiş ve bunun ürünü işbölümüdür. Zira kadrolaşmanın en önemli boyutu örgütsel kimlikteki gelişim ve bunu destekleyen bir politik kimliktir. Bu gelişimin sağlanacağı asıl alan ise örgüt ve onun organlarıdır. Bu nedenle organsal işleyişi geliştirmek sürekli bir eğitim ve kadrolaşmanın da güvencesi olacaktır.

Sorunun bir diğer boyutu ise ihtiyaca yanıt verebilen nitelikte bir organlaşmadır. Bu, çalışmanın yaygınlaşması için de kritik bir önem taşımaktadır. Sorunu şu şekilde tanımlayalım. Bir alanda bir politik kitle faaliyeti yürütülüyor ve yeni güçlere ulaşıyorsunuz. Ulaşılan bu yeni güçleri örgütlemek, çalışmanın gelişmesinin temel adımıdır. İşte tam bu noktada, bu güçleri doğru tanımlayan, kimin nasıl bir örgütsel düzeye uygun olduğunu belirleyen ve bu yeni katılımlarla beraber çalışmamızı yaygınlaştıran bir çizgi ortaya koyabiliyor muyuz? Bugüne kadarki pratiğimiz bu alanda başarısız kaldığımızı gösteriyor. Bizde genel olarak genişleme, yeni faaliyet alanlarına açılmak, işbölümünü güçlendirmek için bir olanak olarak değerlendirilemiyor. Çoğu durumda yeni genç insanların önünü açacak örgütsel adımları atmakta, işbölümü yapmakta zorlanıyoruz.

Yeni dönemde kadrolaşma pratiği ortaya koyacaksa eğer, her örgütsel birim çeper örgütler sorununa doğru bir temelde çözüm bulmak durumundadır. 3 kişiyle yürüttüğümüz bir faaliyeti, örgütlenme sürecinin sonucunda 8-10 kişi olmamıza karşın geliştiremiyorsak, bu yeni katılımlar olanak olmaktan çıkacaktır. Bu nedenle çevresini iyi tanıyan, doğru müdahalelerde bulunan ve mutlaka her süreçte komünist faaliyetin can damarı olan çeper örgütlenmeler oluşturan bir bakışla hareket etmek zorundayız. Kalıcı bir gelişme de, kadrolaşma da ancak öyle başarılabilir.

Sorunun merkezi faaliyet açısından temel yanına da kısaca değinelim. Yukarıda bahsettiğimiz sorunlar önemli ölçüde merkezi faaliyet için de geçerlidir. Bu alanda da daha profesyonel bir işbölümü ve organlaşma acil bir ihtiyaçtır. Faaliyetin temel alanlarından (komünist yayın faaliyeti vb.) politik faaliyet biçimlerine kadar (Genç-Sen, mühendislik-mimarlık çalışması vb.) organlaşma ve işbölümü mutlaka başarılabilir. Bu açıdan yeni dönemde temel hedefimiz, bu alanları etkili organsal işleyişlere kavuşturmak olacaktır.

Politik faaliyeti çok yönlü örgütlenme sorumluluğu:

Politik faaliyet alanında önemli başarılar elde etmemize, anlamlı sonuçlar almamıza karşın belirgin bir yetersizlikle de karşı karşıyayız. Faaliyetimiz birçok çalışma alanında önemli ölçüde propaganda-ajitasyon çalışması olarak kalmakta, etkili bir örgütlenme süreci ile bütünleştirilememektedir. Öncelikle çalışmamızın bu tek yönlülüğünü mutlak suretle aşmalıyız. Daha önce de çeşitli vesilelerle ifade ettiğimiz gibi, bugün faaliyetin başarısı, her adımda örgütlenmek, kalıcı veya geçici örgütlenmeler oluşturmaktır. Bunun dışında “çok etki yaratan pratikleri” sinama olanağımız bulunmuyor. Sınayıcı alan örgütlenmedir, başarı bu alandaki gelişmedir.

Sorunun bir diğer önemli yanı ise faaliyetin tek yönlülüğüdür. Yazımızın giriş bölümündeki tanımlamamızı hatırlatarak sorunu somutlamaya çalışalım: *“Son dönemde yürütülen tüm çalışmalarda, politik söylem tarzı kadar, hatta zaman zaman daha belirleyici olarak kitleyle doğrudan iletişim kanalları (çeper örgütlenmeler, mesleki alan örgütlenmeleri, kulüpler, topluluklar vb.) faaliyetin başarısını belirlemektedir. Politik çalışmaların etkinlik alanındaki bu daralma, çok yönlü bir konumlanışı ve çalışmayı (politik kitle ajitasyonu, örgütlenme çalışması, sosyal ve kültürel çalışma) bir zorunluluk olarak karşımıza çıkarmış durumdadır.”*

Yakın dönem çalışma pratiklerinin genel bir değerlendirmesi yapıldığında, çoğu durumda faaliyetin başarısının gerisinde, politik gündemden daha çok sosyal ve örgütsel ilişkileniş olduğu ortaya çıkmaktadır. Kısa bir örnek bu açıdan açıklayıcı olacaktır: *Bir faaliyet alanı yaklaşık bir ayı bulan bir yerel kampanya yürütüyor. Bu süre zarfında neredeyse her aracı kullanarak yaygın bir kitle çalışması örgütleniyor. Faaliyetin sonucunda, ilerici güçlerdeki daralmadan ve sol söylemin gençlik alanındaki etkinliğinin sınırlarından kaynaklı olarak ancak 3-5 kişiye ulaşıyoruz. Öte yandan, hedefli bir biçimde alt sınıfların derslerine giren, burada açık bir kimlikle örgütlenme faaliyeti yürüten, kulüp ve topluluklar içinde çalışma yürüten yoldaşlarımız ise, bu aynı faaliyet döneminin sonucunda onlarca insanı çalışmanın parçası haline getirebiliyor.*

Bu örnek oldukça önemlidir ve tüm çalışma alanları üzerine dikkatlice düşünülmelidir. Son iki yıllık pratiğimiz politik ajitasyonun sınırlarını ortaya koyarken, yoğun bir emek harcayarak insanlara ulaşan, insanların yaşam alanlarına inen bir faaliyetin dinamik ve güçlü sonuçlarını onlarca örnek üzerinden göstermiş bulunmaktadır.

Yeni dönem çalışmamız, bu örnekleri mutlaka yaygınlaştırmalıdır. Politik yeterliliklerimiz bu alanda etkin sonuçlar almanın da güvencesidir. Şunu açıklıkla belirtmeliyiz ki, kimileri bu önemli sorunu politik faaliyetin, gençlik hareketinin gündemlerinin dışına düşerek çözmeye çalıştılar. O dönem genç komünistler, bu tutumun ilgili güçleri hareketin dışına düşüreceğini, bunun ise bir yokoluş olacağını açık bir biçimde ifade etmişlerdi. Devrimci eleştirilerimizin haklılığını bugün bir dizi gençlik örgütlenmesinin düştüğü durum kanıtlamıştır. Öyleyse, politik çalışmamızı ve pratiğimizi zayıflatmadan, aksine bu güçlü yanımıza dayanarak, eksik kaldığımız alanlara yüklenmek zorundayız.

Taşra üniversiteleri, öğrenci yurtları ve meslek yüksek okulları:

Komünist gençlik çalışması açısından bugün en önemli alanları taşra üniversiteleri, meslek yüksek okulları ve yurtlar oluşturmaktadır. Komünist gençlik faaliyeti, diğer tüm akımların gençlik faaliyetlerinden farklı olarak, işçi ve emekçi sınıflardan gelen gençlik güçlerine ulaşmak zorundadır. Bu noktada özgün yanları ile bu üç alan -taşra üniversiteleri, yurtlar, meslek yüksek okulları- komünist gençlik faaliyetinin temel örgütlenme alanlarıdır.

Taşra üniversitelerine dönük tartışmalarımız elbette

ki boşuna değil. Zira bugün bu alanlar, örgütlenmenin ve açık politik faaliyet yürütmenin tüm zorluklarına karşın, faaliyetin genişleyeceği, kitlesel olanaklara sahip olacağımız temel önemde çalışma alanlarıdır. Son yıllarda merkezi olanaklarımızın belirgin darlığı nedeniyle yaygınlaşmakta ve derinleşmekte zorlandığımız bu alanlara ilişkin daha güçlü ve etkili bir yönelim oluşturma sorunu mutlaka yeni dönemde çözümlenmek ve aşılmak zorundadır. Tüm ilgimizi bu alandaki olanakları güçlendirmeye vermek, buradaki politik-pratik örnekleri yaygınlaştırmak yeni dönemin başlıca hedefi olacaktır.

Taşra üniversitelerine yönelik çalışma iki yönlü bir önem taşımaktadır. Bir yanı gençlik çalışmamızın kitleselleşmesi ve yaygınlaşması, diğer yanı ise parti çalışmasının bu alanlara yaygınlaşmasında oynayabileceği roldür.

Taşra üniversiteleri çalışmasında diğer alanlara göre daha önemli olan insanlarla birebir ilişki kurma kanallarını etkin bir biçimde zorlamak (ev ziyaretleri, sınıflardaki politik çalışmalar vb.), olanaklar ölçüsünde bu zeminde çeper örgütlenmeler (eğitim grupları, çalışma grupları vb.) oluşturmaktır.

Önemle gözetilmesi gereken bir diğer yan ise, politik faaliyetteki darlığı iyi düşünülmüş araçlarla kırmaktır. Bunun en etkili araçlarından birisi yerel yayın faaliyetleridir. Doğru bir tarzda örgütlenmiş yerel yayın pratiklerinin yüzlerce öğrenciye dolaysız olarak ulaşan bir ajitasyon aracı, öte yandan da oluşturduğu kurumsal işleyiş (dağıtım ve yayını örgütlenme) ile politik bir örgütlenmenin ilk adımı olduğunun bilincinde olmalıyız. Bu nedenle yerel yayın faaliyetlerine gereken ilgi mutlaka gösterilmelidir.

Bu alanda özellikle sosyal ve kültürel çalışma biçimleri belirgin bir ağırlık taşımak durumundadır. Politik olanakların darlığı, öte yandan bu alandaki çok yönlü kültürel ve sosyal olanaksızlıklar, kültürel ve sosyal üretimi bir kat daha önemli kılmaktadır. Taşraya yönelik çalışma bu alana gereken önemi göstermeli, bu noktalarda çözücü adımlar atabilmelidir.

Diğer iki başlık olan meslek yüksek okulları ve yurtlar ise, henüz faaliyetimizin en deneyimsiz olduğu alanlardır. Bu iki önemli çalışma alanına dair değerlendirmeleri çok yönlü bir deneyim oluşturmak için yayınlarımızda işlemek zorundayız. Nitekim bir ildeki MYO faaliyeti, diğer bir ildeki yurt faaliyeti ilk değerlendirmelerini yapmış bulunmaktadır. Bu örnekleri yaygınlaştırmak, ortaya çıkan ilk deneyimleri faaliyetimizin toplamına maledebilmek gerekiyor.

Yeni dönemde gerek gençlik hareketinin biriken sorunlarına, gerekse de birleşik örgütlenme ve mücadele olanaklarına daha etkin müdahale için temel şiarımız “Her açıdan daha güçlü bir komünist gençlik örgütlenmesi!” olacaktır. Bu, çalışmamızın niteliğini ve niceliğini güçlendirme çağrısıdır. Halihazırda bu sorunu çözmek için başlangıç olanaklarına sahibiz. Önemli olan, doğru bir yaklaşımla bu olanakları gerçeğe dönüştürmek, hareket içinde pratik olarak etkin bir güç olabilmektir.

Genç Komünistler

(1) (TKİP Merkez Yayın Organı **Ekim**, Sayı: 239, Ekim 2004, Başyazı)

(2) (TKİP Merkez Yayın Organı **Ekim**, Sayı: 216, Temmuz 2000, Başyazı)

(3) (TKİP Merkez Yayın Organı **Ekim**, Sayı: 239, Ekim 2004, Başyazı)

(4) (**Ekim Gençliği**, Sayı 105, Aralık 2007, *Gençlik içinde işçi sınıfı devrimciliğinin bayrağını daha güçlü dalgalandırmak için!*)

Eksen Yayıncılık'a polis baskını!

Devrimci mevzilerimizi kararlılıkla savunacağız!

Kızıl Bayrak, Ekim Gençliği ve Liselilerin Sesi gazete ve dergilerinin yayınevi olan Eksen Yayıncılık'ın Haseki'de bulunan merkez bürosu 18 Şubat sabahı İstanbul TMS'ye bağlı sivil polisler tarafından basıldı.

Sabah 07:00 sıralarında büroya gelen 15 kadar sivil polis, kapıyı kırarak içeri girdi ve büro çalışanı **Ferdi Özmen**'i gözaltına aldı. Yatakta bulunan Özmen'i yere yatırarak kelepçelemeye çalışan polisler, Özmen'in sloganlar atarak direnmesi üzerine kendisini darp ederek kelepçelediler. Ayakkabılarını giymesine dahi izin verilmeden gözaltına alınan Özmen, kaba dayak eşliğinde merdivenlerden indirilmesi sırasında da sloganlarla bu hukuksuz uygulamayı teşhir etti ve sivil bir Renault'a bindirilerek Şehremini Karakolu'na götürüldü.

Burada nezarete atılan Özmen, GBT kontrolünden geçirildikten sonra iki saat kadar tutuldu ve sağlık kontrolüne götürüldükten sonra serbest bırakıldı. Üzerine para almasına ve giyinmesine bile izin verilmeyen çalışmamız, ayağında terlikleri ile ıssız bir yerde serbest bırakıldı ve kar altında yarım saat yürümek zorunda kaldı.

Gözaltı süresince avukatlarımızın tüm karakolları aramasına rağmen hiçbir karakol gözaltı olduğunu kabul etmedi. Bu da uygulamanın burjuva hukuku sınırlarında bile olmadığını ortaya koyuyordu.

Hiçbir yasal dayanağı olmayan baskın sırasında polisler, Eksen Yayıncılık bürosunu talan ettiler. Tüm kitapları ve materyalleri ortalığa saçtılar, yatakları ve giysileri aramak bahanesiyle parçaladılar. Ayrıca büroda bulunan 100 YTL de gaspedildi.

Görgü tanıkları olay öncesinde 7-8 ekip arabasının büronun önünde beklediği ve her tarafın polis dolu olduğunu aktardı.

Sermaye devletinin bu hukuksuz uygulaması bir kez daha, onun devrimci faaliyet karşısındaki acizini ve karanlık yüzünü gözler önüne sermiş oldu.

Bugüne kadar sayısız gözaltı, tutuklama, kapatma ve baskına rağmen yılmayan komünist basın, bundan sonra da faaliyetlerini kesintisiz sürdürecektir!

Kızıl Bayrak / İstanbul

Vardık, varız, varolacağız!

Eksen Yayıncılık'a gerçekleştirilen polis baskını, *Alinteri, Atılım, Barikat, Devrimci Hareket, EHP, Kaldıraç, Köz, Odak, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Yürüyüş* ve gazetemiz *Kızıl Bayrak* tarafından ortak bir eylemle protesto edildi.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. "Baskı, terör, sansür... Devrimci basın susturulamaz!" pankartı arkasında toplanan güçler sıklıkla "Devrimci basın susturulamaz!", "Sansüre geçit vermeyeceğiz!" ve "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganlarını haykırdılar.

Sloganların ardından *Atılım* gazetesinden İlden Dirini, basına yönelik saldırıları ele alan ve devletin bilinçli sansür politikalarını teşhir eden bir konuşma yaptı. Ardından *Kızıl Bayrak* temsilcisi tarafından ortak basın açıklaması okundu.

Açıklamada, devletin kırıyıcı ve yıkıcı politikalarını uygulamak için tüm imkânlarını seferber ettiği, muhalif seslerin çıkmasının bizzat uygulamaya

konulan yasalar ve yasa dışı yöntemlerle engellenmeye çalışıldığı belirtildi. Bugüne kadar devrimci basına yönelik gerçekleştirilen saldırılardan bahsedilerek, Eksen Yayıncılık'a dönük saldırıya ilişkin bilgi verildi.

Açıklama sık sık "Baskılar bizi yıldıramaz!" ve "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!" sloganları ile kesildi. Basın açıklaması şu sözlerle sonlandırıldı:

"Bu burjuva hukukunu bile aşan saldırının amacının devrimci-muhalif basını ve devrimci faaliyeti engellemek olduğu açıktır. Bunun kadar açık olan bir başka nokta ise, bu coğrafyadaki özgür basın geleneğinin ve devrimci mücadelenin bu kirli yöntemler ile susturulamayacak kadar köklü olduğudur.

Bir kez daha dosta-düşmana duyuruyoruz ki, panzerin altında kalan 16 yaşındaki Menekşe'nin, tersaneler cehenneminde elektrik akımına kapılarak can veren Mikail'in, 'fabrikamızı sattırmayız' dediği için polis saldırısına uğrayan TEKEK işçilerinin sesini duyuracak devrimci basın ve hakkını savunacak devrimciler her zaman var olacaklardır. Asalakların düzeni yıkılana dek..."

Basın metninin okunmasının ardından destek için eylemde bulunan Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu söz alarak tersaneler cehenneminde gerçekleşen yeni bir iş cinayetinin duyurusunu yaptı. Eylem atılan coşkulu sloganların ardından son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir: "Devrimci faaliyet engellenemez!"

İzmir BDSP, 19 Şubat günü Kemeraltı Girişi'nde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile işçi ve emekçilerin, ezilen halkların, kadınların, gençlerin, devrimin ve sosyalizmin sesi olan *Kızıl Bayrak, Liselilerin Sesi, Ekim Gençliği* gazete ve dergilerinin yayınevi olan Eksen Yayıncılık'ın İstanbul Haseki'deki merkezi bürosuna yönelik keyfi saldırı ve gözaltı terörünü protesto etti.

Saat 14:00'te toplanan kitle "Komünist basın susturulamaz! Devrimci faaliyet engellenemez!/BDSP" imzalı pankart açtı. Sloganlarla başlayan eylemde sermaye devletinin devrimci kurumlara ve faaliyete yönelik saldırıları teşhir edildi.

Basın açıklamasında işçi ve emekçileri, ezilen halkları ilgilendiren önemli bir süreçten geçildiği vurgulandı. Sermaye iktidarının bir taraftan "sını

ötesi" operasyon adı altında Kürt halkını imha ve inkara devam ettiği, diğer yandan özelleştirmelerle, sosyal yıkım saldırılarıyla işçi ve emekçilere kölelik, geleceksizlik, açlık ve yoksulluğu dayattığı ifade edildi. Tüm bunlara azgın bir devlet terörünün eşlik ettiği dile getirildi.

Dünyada ve Türkiye'de yaşanan olaylara ve toplumsal gelişmelere sömürülenlerin ve ezilen halkların çıkarından bakan, emperyalist-kapitalist sistemi teşhir eden, düzene ve düzenin saldırılarına karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağırarak, insanlığın gerçek kurtuluşu için devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çalışan komünist basının, sınıfı bilinçlendirmeye, düzenin karşısına dikmeye çalıştığı için bugüne kadar devletin sistematik baskı ve terörüne maruz kaldığı dile getirildi.

Açıklama şu sözlerle son buldu:

"Buradan bir kez daha ilan ediyoruz ki, baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizleri yıldıramaz, devrimci faaliyet engellenemez. Yarattığımız her devrimci mevziyi savunmaya, geliştirmeye ve güçlendirmeye, bunun için gereken tüm bedelleri ödemeye ve ödetmeye hazırız. Çünkü biz her zaman vardık, varız ve varolacağız!"

Halkın da ilgi gösterdiği eyleme HÖC, DHP, Partizan, Kaldıraç, Alinteri ve Mücadele Birliği Platformu temsilcileri katılarak destek verdi. Eyleme 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara BDSP: "Sesimizi boğmaya gücünüz yetmez!"

Ankara BDSP, 19 Şubat günü Eksen Yayıncılık'a yönelik devlet terörünü lanetleyen bir açıklama yaptı.

Yüksel Caddesi'nde yapılan eylemde "Devrimci basın susturulamaz", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları atıldı ve Ankara BDSP adına basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasında "Sesimizi boğmaya gücünüz yetmeyecek!" denilerek komünist faaliyetin büyük bedeller sonucunda bugüne kadar yürütüldüğü vurgulandı. Dün olduğu gibi bugün de elde edilen mevzilerin büyük kararlılıkla savunulacağı ifade edildi.

Alinteri ve *Partizan*'ın destek verdiği eylemin ardından toplu halde *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Devrimci faaliyet engellenemez, devrimci basın susturulamaz!

BDSP: “Komünist basın susturulamaz!”

Kızıl Bayrak, Ekim Gençliği ve Liselilerin Sesi gazete ve dergilerinin yayınevi olan Eksen Yayıncılık'ın Haseki'de bulunan merkez bürosu sabah saatlerinde İstanbul TMSH'den sivil polisler tarafından basıldı. Sabah 07:00'de kapıyı kırarak içeri giren onlarca polis, çalışanımızı darp ederek ve kelepçeleyerek gözaltına aldı, “arama” bahanesiyle büroyu talan etti. Gerek baskına, gerekse gözaltıya dair herhangi bir yasal belge gösterilmedi ve yasal işlem yapılmadı.

Böyle bir saldırının burjuva hukukunun sınırlarını bile zorladığı açıktır. En yasakçı, en baskıcı, en gerici yasaklarla tahkim edilmiş yasalarda bile böylesine kaba ve ilkel saldırılara yer yoktur. Fakat daha önce de pek çok örneğini gördüğümüz gibi, sermaye düzeninde fiiliyat, hukukun önünde gitmektedir. Sermaye devleti, sözkonusu olan muhalif seslerin bastırılmasıysa eğer, kendi hukukunu dahi çiğnemekten kaçınmamaktadır. Değil ki, insan haklarına saygı gösterebilir!

Bu büro baskınına önceleyen yayın durdurma, toplatma saldırıları da aynı hukuksuzluğun farklı örnekleriydi. Ayrıca, *Eksen Yayıncılık* ilk kez de baskına uğramıyor. Salt gerici yasaların değil, bunları katbe kat aşan gericihiketteki zihniyetlerin de hep hedefi olageldik. Örneğin, bir gazetenin adında **kızıl** ve **bayrak** sözcüklerini kullanmanın önünde hiçbir “yasal” engel bulunmadığı halde, polisi bu iki sözcüğe alıştırmak yıllar aldı. Hala da pek alışamadılar, alışacak gibi de görünmüyorlar.

Ancak, bunca yıldan sonra artık alışmaları gereken bir şey var; hukuklu veya hukuksuz, hiçbir saldırıları yürütüyüşümüzü durduramadı, durduramayacak...

Biz bu yola düzen icazetinin kollarında girmedik. Kendi yolumuzu kendimiz açtık. Legal faaliyetin sınırlarını bile, yürüttüğümüz mücadelenin zoruyla, kendimiz belirledik.

Kısacası, *Eksen Yayıncılık* başta olmak üzere, kullandığımız tüm legal mevziler bileğimizin hakkıyla kazanılmıştır. Aynı yolla da korunacaktır. Sermaye cumhuriyetinin ‘verdim, aldım’ oyunu bize sökmez. Hiçbir şey vermiş değil, dolayısıyla hiçbir şey de alamayacak!..

Yayınevimizi daha ileriden savunacak, devrimci aydınlatma faaliyetimizi daha güçlü yürüteceğiz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Eksen’e baskın ve islami faşizmin korkusu / Yüksel Akkaya

Genel hayata olduğu kadar çalışma yaşamına da islami kuralları yerleştirmeye çalışan AKP hükümeti için en önemli engel devrimcilerdir, sosyalistlerdir, onların yükseltmeye çalıştığı mücadeledir. Bunun farkında olanlar her geçen gün devrimciler, sosyalistler üzerindeki baskılarını arttırmaya çalışmakta, grevci işçilere hukuk dışı müdahalelerde bulunmaktadırlar.

Eksen Yayıncılık'ın bürosuna yapılan baskın bir kez daha göstermektedir ki, islami faşizmin korkusu giderek derinleşmekte, bu nedenle kendi hukuk kurallarını da hiçe saymaktadır.

Eksen Yayıncılık'ın bu kaba saldırılardan yılmayarak, daha güçlü olarak yoluna devam edeceğinin bilinci ile islami faşizmin kendi korkusunun derinleşmesi için mücadeleye devam ediyoruz.

BİR-KAR: “Eksen Yayıncılık susturulamaz!”

“Eksen Yayıncılık hiç bir zaman düzenin icazetine sığınmamıştır. Çünkü O'nun temsilcisi olduğu anlayış, gelecek toplumun, sosyalizmin temsilcisi bir anlayıştır ve bu anlayış bu düzenin icazet alanına sığmamaktadır. Eksen Yayıncılık da faaliyetinin ve kurumlaşmasının sınırlarını kendisi belirlemiştir...”

Eksen Yayıncılık'ı savunmak ve korumak, 20 yıllık paha biçilmez bir emeği ve işçi sınıfına dayalı bir geleneği savunmak ve korumaktır. Tam da bu nedenle, bu emeği ve geleneği savunmak son derece yaşamsal bir sorumluluktur. **İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu** olarak, bu düşünceden hareketle, başta komünistler olmak üzere, tüm işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri, Eksen Yayıncılık'ı savunmaya, ona dönük saldırıları eylemli biçimde protesto etmeye ve tam dayanışmaya çağırıyoruz.”

BDSP Ankara: “Sesimizi boğmaya gücünüz yetmez!”

“Sermayenin, komünistlerin can bedeli yürüttüğü mücadelede kazandığı mevzilere yönelik gerçekleştirdiği bu saldırılar beyhudedir. Çünkü bu düzen tüm kurumları ile birlikte tarihsel olarak yıkılmayı beklemektedir. Böylesine çürümüş ve yok olmayı bekleyen sermaye düzeni ve onun zoru, dün olduğu gibi bugün de komünist faaliyetin önünde engel olamayacaktır. Can bedeli kazanılan bu mevziler, komünistler tarafından yine aynı kararlılıkla ve çok daha güçlü bir şekilde korunacaktır.”

Kayseri BDSP: “Niçin Kızıl Bayrak’a saldırıyorlar?”

“*Kızıl Bayrak*, yıllardır kendisini hedef alan çok daha kapsamlı saldırılarla karşı karşıya kaldı. O, bu ülkede devrim ve sosyalizm uğruna mücadele etmenin ne demek olduğunu, ne türden bedeller gerektirdiğini de çok iyi biliyor. Bugüne kadar gazetemizi hedef alan sayısız saldırılar, ne O'nun susturulmasını başarabilmiştir, ne de kararlılık ve direniş çizgisinden bir milim uzaklaşmasını sağlayabilmiştir. Bu sonuç asla değişmeyecektir!”

BDSP Adana: “Kızıl Bayrak dalgalanıyor, dalgalanacak!”

“Nasıl ki Denizler idam sehpasında devrimi ve sosyalizmi haykırmışlarsa, nasıl ki Mahirler Kızıldere’de son mermilerine kadar savaşmışlarsa, nasıl ki Erdal Eren 17 yaşında darağacına yiğitçe yürümüşse, nasıl ki Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlarımız partimizin bayrağına leke sürdürmeksizin şehit düşmüşlerse, onların bugünkü temsilcileri de bayrağı sonuna kadar taşıyacaktır. *Kızıl Bayrak* dalgalanıyor ve dalgalanmaya devam edecektir.”

BDSP Bursa: “Kızıl Bayrak yukarı, daha daha yukarı!”

“Devrimci faaliyetimize yönelik bu ve benzeri saldırılar ne ilk olmuştur, ne de son olacaktır.

Ancak biz komünistler, faaliyetimizi her koşul altında daha ileriden sürdüreceğimizi tüm işçi ve emekçilere bir kez daha ilan ediyoruz. Diyoruz ki; *Kızıl Bayrak* yukarı daha daha yukarı!”

Kızıl Bayrak Kartal: “Kendi yasalarını bile tanımayan çürümüş düzen!”

“Yayınevimiz basıldı, talan edildi, bir yoldaşımız

darpedildi, büromuzun çeşitli eşyaları kullanılamaz hale getirildi.... Beklenen bir saldırı! Bu devlet başka ne yapar ki? Yayınevimizi böylesi saldırılarla etkisizleştireceğini sananlar yanılıyorlar. Zira bu saldırılar devrimciler açısından gözdağı ve çalışmanın sınırlandırılmasından çok kendini daha ileri düzeyden ifade etmenin vesileleri olurlar. Biz de böyle yapacağız.”

TİB-DER: “İşçi sınıfının Kızıl Bayrak’ı susturamaz!”

“İşçi sınıfının devrimci öncü sesi gazetemiz yıllarca kapatma, yayın durdurma, toplatma ve baskınlarla susturulmak istenmiştir. Düzenin kolluk güçlerinin her türlü terörüne şimdiye kadar göğüs geren gazetemiz, bundan sonra da işçi sınıfının sesi olmayı sürdürecektir.

Bizler tersanelerde çalışan işçiler olarak havzada sürdürdüğümüz çetin mücadelelerde her koşulda yanımızda olan **Kızıl Bayrak** gazetesinin sonuna kadar savunucusu ve destekçisi olduğumuzu dostun ve düşmanın gözleri önünde ilan ediyoruz.”

GOP İşçi Platformu: “Kızıl Bayrak daha da güçlenerek dalgalanacaktır!”

“Geçtiğimiz günlerde de medya tekeli Yay-Sat üzerinden devrimci-sol yayınların dağıtımını durdurularak bu yayınların işçi ve emekçilere ulaşmasının engellenmesi hedefi güdülmüştü. Fakat bu uygulamalar **Kızıl Bayrak**’ın işçi ve emekçilere ulaşmasını engelleyememiştir. Sermaye devletinın uşakları **Kızıl Bayrak** gazetesini çıkaran Eksen Yayıncılık’ı basarak **Kızıl Bayrak** gazetesinin sesini keseceğini zannediyorlar. Fakat yanılıyorlar! Şimdiye kadarki uygulamalarıyla kesemedikleri gibi bugün ve bundan sonra da kesemeyecekler.”

İÜ Ekim Gençliği: “Komünist basın susturamaz!”

“Sermaye düzeni mücadelemizi baskı, yasak, zor yoluyla engellemeye çalışmaktadır. Tüm mücadele alanlarımızda olduğu gibi benzer saldırıları üniversitelerimizde de yaşamaktayız. Üniversite kapılarından devrimci-sosyalist yayınların girmesini engellemek için her türlü anti-demokratik yönetmeliği önümüze koymaktadırlar.

Bizleri sindirerek, susturarak, bunların yetmediği yerde katlederek yok etmeye çalışanlar, tüm saldırılardan daha da güçlenerek çıkacağımızı bir kez daha görecekler.”

Liselilerin Sesi: “Baskılar, sansür bizi durduramaz!”

“Bizim geçmişimizi dost düşman iyi bilir. **Kızıl Bayrak** yayın hayatına başladığında neredeyse aralıksız toplatması olan bir gazeteydi. Bürolarımız haftada bir basılır, çalışanlarımız işkence görürdü. Biz devletin bu yüzünü iyi tanıyoruz. Ama yıllarca baskı ve şiddete maruz kalsak da devrimci çalışmanın önemli bir silahı olan yayınlarımız hiç susmadı. Geçmişten devralınan bu güçle çalışmalarımız kesintisiz sürecektir.”

Kırşehir’den Kızıl Bayrak okurları: “Kızıl Bayrak susmayacak!”

“**Kızıl Bayrak**, emeğin korunması mücadelesinde işçi ve emekçilerin gür sesi, yol göstericisi olma ‘suçunu’ işlemeye devam edecek. **Kızıl Bayrak**, emperyalist savaşa, kapitalist sömürüye karşı mücadele eden dünya halklarının sesi gözü kulağı olma ‘suçunu’ işlemeye devam edecek.

Kızıl Bayrak, sömürgeci sermaye devletinın baskılarına karşı, her ulusun kendi kaderini tayin hakkı çerçevesinde, Kürt halkının özgürlük mücadelesine destek verme ‘suçunu’ işlemeye devam edecek. **Kızıl Bayrak**, demokratik hak ve özgürlükler mücadelesine cepheden destek verme ‘suçunu’ işlemeye devam edecek.”

Tersane işçileri cinayeti anlatıyor!

Dearsan Tersanesi’nde Güven Makine taşeronunda çalışmaktaydık. Kazanın olduğu gün kızakta bulunan, kazanın gerçekleştiği geminin hemen yanında çalışıyorduk. Yaklaşık saat 15:26 sıralarında gemiden gelen bağırmalar üzerine hepimiz gemiye doğru yöneldik. Yükselen feryatlar yine bir kaza haberi veriyordu. İnsanlar geminin güvertesine doğru yönelmişlerdi, biz de hızla güverteye çıktık. Güvertenin ortalarında bulunan menhol deliğinin hemen başında bir işçi arkadaşın ağlayarak feryat ettiğini gördük. Güvenlikçiler ve işçiler deliğin başına toplanmışlardı. Düşen arkadaş görmek için deliğe doğru yöneldim.

Yaklaşık dört metre yükseklikteki delikten düşen arkadaşın yukarıdan vuran ışık sadece gövdesini aydınlatıyordu. Hayal meyal seçilen kan yanından usul usul sızmıştı. Bir tarafta da feryatlar aralıksız durmadan devam ediyordu. Bu arada ağlayan bir arkadaş baygınlık geçirdi. Hepimiz arkadaşını sakınleştirmeye çalıştık. O sıra uzaktan ambulans sirenleri ölüm çanları gibi çınlayarak yakınlaşıyordu.

Ellerinde sedyeden başka hiçbir teçhizat olmadan sağlık ekipleri yukarı çıktılar. Bir panik baş göstermişti. Deliğin içerisi karanlıktan tam gözüküyordu. Taşçıların fenerleri girdi hemen araya. Sağlıkçılar deliğe doğru uzanıp içeri girdiler. O sıra iş güvenlikçiler ve taşeronlar gemide bekleyiş içerisinde olan işçileri azarlayarak aşağı indirmeye çalışıyordu. Gelişebilecek herhangi bir tepkiyi başlamadan bertaraf etmenin telaşı içerisindeydiler.

Kazanın şokunu bağırmalarla o anda atabildim. İşçileri itekleyemeye başlayan bir güvenlikçiyle ağız dalaşı başladı o anda. Bu sefer ben bağırmaya başlamıştım; “kalp krizi tutanağı mı tutacaksınız, neden insanları itekliyorsunuz” vb. sözler tepki gösterdim. İtiş-kakış başlamışken düşen arkadaşın kalbinin durduğunu anladık. Sağlık ekiplerinin aşağı doğru hızla yönelmesiyle bir bekleyişe başladı. O anda arkadaşın hala yaşadığını ama her an ölebileceğini anlamıştık. Elektro şok cihazı yukarı çıktı, beş dakika geçmemişteki sağlık ekipleri delikten dışarı çıktılar. Arkadaşın durumunun ne olduğunu sordum. Arkadaşın öldüğünü anlamıştık.

Hiçbir ekipman kullanmadan vücudunun belli yerlerine giren demir parçalarını elleriyle çıkartıp arkadaşını sedyeye koymak isteyenler, Cevat Toy isimli arkadaşımızın ölümüne neden olmuşlardı. Yeniden bir itiş-kakış ve işçileri olay yerinden uzaklaştırma çabaları, bu sefer daha gergin bir atmosfer oluşturdu. Bir güvenlikçiyle girdiğim tartışma üzerine adamın üzerine yürüyünce, birlikte çalıştığım arkadaşlar ve ustabaşı araya girdiler.

Gemiden aşağı inmiştik, tersane güvenlikçilerinin terörü devam ediyordu. Aşağıda da birçok kere birbirimize saldırma girişimizde bulunduysak da işçiler tarafından engellendik.

Hasan Canlier

Doğu Cem Gümüş

Aşağıda ölen arkadaşın iş arkadaşlarıyla gerçekleşen diyalogda olayın gerçek yüzünü öğrenmiş olduk. Gemide tıccı olarak çalışan arkadaşımız yemek paydosundan sonra bir daha ortalıkta görünmemiş. Birlikte çalıştıkları yakını durumu yetkililere bildirdiyse de ciddiye alınmamış. Düşmesinden yaklaşık üç saat sonra, yakınının çabalarıyla, arkadaşın düştüğü yer tespit edilmiş. Arkadaşımıza zamanında müdahale edilebilseydi şimdi aramızda olacaktı. Belki doğru bir müdahale yapılsaydı arkadaşımız yine de yaşıyor olabilirdi.

İnsan yaşamının hiçe sayıldığı, insanların göz göre göre can verdiği tersanelerde böylesi bir beklenti ne yazık ki gerçekçi değil. Şimdiye kadar yaşanan cinayetlerin tablosu bir katliam tablosundan başka bir şey değil.

Aşağıda beklerken, bu sefer de kapı güvenlikçisi olay yerine doğru işçileri dağıtmaya çalışarak ilerliyordu. Ölümünün bu kadar alışlageldiği bir atmosferde işçilerin yaşananlara tepkisiz kalması ve geri çekilmeleri üzerine, bu sefer bir kavga da güvenlikçiyle yaşadık. Şefin geldiğini ve herkesin dağılmasını söyleyen güvenliğe olayın etkisiyle bağırarak karşılık verdim. Ustabaşı ve arkadaşlar bizi sakınleştirmek için olay yerinden uzaklaştırdılar.

Çalışma saati bitmeden bizleri gönderdiler. Sonraki gün tersanede kimsenin çalışmayacağını söylediler.

Cevat Toy’un ölümünden iki gün sonra tersaneye çalışmaya gittik. Tersanede üretim halindeki gemiye “Artık yeter! Ölmek istemiyoruz /TİB-DER” pankartı asılmıştı. Bundan kaynaklı olarak tersane patronu çılgına dönmüştü. İlk hedef tersane içinde çalışan öncü işçilerdi. Aynı gün içerisinde Güven Makine taşeronunda çalışan 25 işçinin işine son verildi. Biz Tersane İşçileri Birliği Derneği üyesi idik. İşten atılanlar arasında sendika üyeleri de vardı. Tek derdimiz tersanelerde insanca çalışma ve yaşam koşullarıydı. Bunun gerçekleşmesi için işçileri uyarmaya, bilinçlendirmeye ve harekete geçirmeye çalışıyorduk. Bundan dolayıdır ki işimize son verildi. Ancak Tuzla tersanelerinde çalışma ve yaşam koşulları düzelene, sigortasız çalışma, düşük ücretler, taşeronlaştırma ve iş cinayetleri sona erene kadar mücadelemiz sürecektir!

Tersane İşçileri Birliği Derneği Üyeleri
Doğu Cem Gümüş-Hasan Canlier

DİSK Genel Kurulu gerçekleştirildi...

Boş söz değil, militan mücadele!

DİSK 13. Olağan Genel Kurulu 15-17 Şubat tarihlerinde gerçekleştirildi. Genel Kurulda Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş, Harb-İş, Deri-İş, Türk-İş 1. Bölge, Yol-İş, Belediye-İş ve Hava-İş sendikalarının temsilcileri, ÖDP, TKP ve EMEP gibi reformist parti genel başkanları, CHP ve DTP'den milletvekilleri, TMMOB, TTB ve KESK genel başkanları, DSP, TDHB, ILO Türkiye temsilcisi ve çeşitli ülkelerden uluslararası sendikaların temsilcileri yer aldılar.

DİSK Genel Sekreteri Musa Çam, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'yi kürsüye çağırmadan önce yaptığı konuşmada, DİSK'in mücadele süreçlerini özetledi. DİSK'in günümüze büyük bedeller ödeyerek geldiğini belirtti. "DİSK hala ayakta, öncü işçiler salonda!" sözü "İnadına sendika, inadına DİSK!" sloganıyla karşılık buldu. Çam'ın konuşmasından sonra saygı duruşuna geçildi. Genel kurul Timur Selçuk'un piyano eşliğinde seslendirdiği "Türkiye işçi sınıfına selam!" ve "1 Mayıs" marşıyla devam etti. Ardından DİSK'in mücadele ve kuruluş tarihini anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı.

Çelebi: "Yeniden devrim, yeniden DİSK!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi açılış konuşmasına DİSK'in 41. yılını kutlayarak başladı. Türkiye ve dünyada yaşanan gelişmelere ilişkin başlıklar altında DİSK'in görüşünü açıkladı. Dünya çapında süren emperyalist işgallere, Kürt sorununa, neoliberal saldırı dalgasına, AB sürecine ilişkin düşüncelerini dile getirerek şunları söyledi: *"Bu koşullarda şimdi yeniden ayağa kalkma zamanıdır. Şimdi 41 yıl önce DİSK'i kuran ağabeylerimizin bize bıraktıkları onurlu mirası sahiplenme ve 'yeniden devrim, yeniden DİSK' deme zamanıdır."*

Bakan Faruk Çelik protesto edildi

Genel kurula davet edilen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, DİSK delegeleri tarafından protesto edildi. Özelleştirme programlarını ve saldırı yasalarını savunan Çelik'i, DİSK delegeleri "Mezarda emekli olmayacağız!", "AKP yasası al başına çal!" sloganlarıyla susturdular. Tuzla'da yaşanan iş cinayetlerinin sorulması üzerine ise, geceleri ve gündüzlerinin tersanelerde geçtiğini, çalışma koşulları ve taşeron çalışmaya ilişkin yasal düzenlemeleri gerçekleştireceklerini ifade etti.

ITUC Temsilcisi Raquel Gonzales söz alarak, yeni mücadele araçlarının geliştirilmesi gerektiğini söyledi. 7 Ekim 2008'in "İnsanca Yaşam İçin Küresel Eylem Günü" ilan edildiğini söyleyen Gonzales, "sendikaların başka türlü bir küreselleşme çağrısını dünyaya duyuracağız" dedi. Arjantin ve Brezilya işçi sınıfı adına yapılan ortak konuşmada, Türkiye işçi sınıfı ile işbirliği ve kardeşliğin artacağı vurgusu yapıldı.

ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras, Çelik'e karşı salondan yükselen seslerin, sendikalar ve meslek örgütlerini ele geçirme hamlesi yapan AKP'ye verilen güzel bir yanıt olduğunu söyledi. Ardından söz alan Güney Koreli sendikacı ise, ülkesindeki en önemli sorunun güvencesiz çalışma olduğuna değindi. Kadın işçilere yönelik baskılardan söz eden temsilci "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganıyla uğurlandı.

KESK Genel Başkanı İ. Hakkı Tombul, "tüm

örgütlenmelerin sınırdığı bir turnusol kağıdı dönemi yaşıyoruz" değerlendirmesini yaptı.

Tombul'un ardından konuşan Güney Amerika temsilcisi, "COSATU olarak, DİSK'le uzun süreli bir arkadaşlığın temelini atmak ve deneyimlerimizi paylaşmak istiyoruz" dedi.

Başbakanlarının sabahki konuşmasının ardından Yunanistan'da 3. genel greve gitme kararı çıkabileceğini müjdeleyen Yunanistan temsilcisi, Yunan ve Türk çalışanların sınırların ve yapay ayrımların üstesinden geleceğini söyleyerek, birlikte savaşma çağrısı yaptı.

Kıbrıs'tan Genel Kurul'a katılan iki sendika adına konuşan Dev-İş temsilcisi, işçi sınıfının iş, ekmek, özgürlük mücadelesinin bir parçasının da barış mücadelesi olduğunu söyledi.

TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, "biz, toplumu kim çatışma ortamına sürüklemek istiyorsa onlarla karşı taraftayız, kim ülkenin sorunlarına özgürlük ve demokrasi açısından çözüm arıyorsa onların yanında tarafız" dedi.

TTB Genel Başkanı Gençay Gürsoy ise, 50 yıldır süren mücadelenin yenilgilerle olduğu kadar zaferlerle de dolu olduğunu belirterek, "bu sosyalizm mücadelesidir ve başka bir çözüm de yoktur" dedi.

DİSK'e bağlı sendikalarla ortak çalışmalar yürüten IG Metal adına konuşan Klaus Priegnitz, göçmen işçilerin varlığı nedeniyle yoğun işbirliği yapılması gerektiğine değindi.

DİSK çizgisi eleştirildi!

Genel kurulun ikinci gününde Tuzla Arçelik Fabrikası'nda sendikasıylaştırma saldırısına karşı direnen Nakliyat-İş üyesi Arçelik işçileri, "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "İnadına sendika inadına DİSK!", "Yaşasın Arçelik direnişimiz!" sloganlarıyla genel kurul salonuna girdiler. Genel kurulun ilk gününde grevlerine destek isteyen OLEYİS grevcileri 2. günde de salondaki yerlerini aldılar. OLEYİS üyeleri, Nakliyat-İş üyelerini "Yaşasın onurlu

grevimiz!" sloganıyla karşıladılar.

İkinci gün sinevizyon gösteriminin ardından genel kurul delegeleri konuştular. İlk olarak DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Tayfun Görgün söz aldı. Türk-İş'teki gidişatın DİSK için yeni imkanlar doğurduğunun, genel kurulun bu süreci dikkate izlemesi gerektiğinin altını çizdi.

Genel-İş Sendikası adına Genel Sekreter Kani Beko, yönetim kurulunun geçmiş dönemlere oranla uyumlu çalıştığı görüşünü savundu. DİSK'in geçmiş genel kuruldan itibaren belirlediği hedeflere ulaşamadığını söyleyen Beko, DİSK'in 10 Aralık Hareketi içerisinde yer almaya çalışmasının da bir hata olduğunun altını çizdi ve DİSK'in AB sürecine ilişkin bakışını netleştirmesi gerektiğini söyledi.

Dev Sağlık-İş Sendikası eski Genel Başkanı Halis Doğan "Gelin yüzümüzü işçi sınıfına dönelim!" çağrısı yaptı. Çelebi'nin "Yeniden devrim, yeniden DİSK!" sözlerine atıfta bulunan Doğan, konuşmasını "Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!" sözleriyle bitirdi.

BMİS Gebze Şube Mali Sekreteri Necmettin Aydın, Acarer, TEGA ve SCT grevine dönük baskılara değindi. Ardından Çelebi'nin, TÜSİAD Yönetim Kurulu üyesi "Mustafa Koç için yürüme" sözünü eleştirerek, liberal bir anlayışla "yeniden devrim" olmayacağını vurguladı. BMİS'in yaşadığı %50'lik büyümenin DİSK'e yansması gerektiğini söyledi.

Halis Yakut, sınırötesi operasyonlar ve Kürt sorunu ekseninde yaptığı konuşmasında, Kürt sorununun "demokratik, barışçıl çözümü"nın gerekliliğine işaret etti. Konuşmanın ardından salondan "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganı yükseldi.

Kürsü direnen işçilerde!

Yakut'un konuşmasının ardından KOÜ'de devam eden OLEYİS grevi adına grevci işçilerden biri konuştu. İki haftadır tüm baskılara rağmen grevlerini sürdürdüklerini belirterek destek beklediklerini duyurdu. Nakliyat-İş'te direnişlerini sürdüren işçiler adına konuşan bir işçi eşi mücadele çağrısı yaptı. Direnişin coşkusu salona taşdı.

Sendika hakları için mücadele eden Emekli-Sen üyelerinin sloganları da genel kurul salonunda yankılandı.

Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Başkanı Şahan İlseven ise, sosyal yıkım saldırılarına karşı DİSK'in yeterince mücadele etmediğini vurguladı.

Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Ertuğrul Bilir, DİSK'in 4 yıllık sürecindeki olumlu ve olumsuz pratikleri sıraladı. Arşiv düzenlemesini, Hrant Dink katliamına karşı alınan tutumu, Cumhuriyet Mitingleri'ne büyük oranda katılmama tavrını ve Taksim 1 Mayıs 2007'deki sürecini DİSK'in olumlu pratikleri olarak değerlendirdi.

Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, sosyalistlerin ve devrimcilerin yönetimlerde gözü olmadığını, kendileri için asıl olanın yürütülecek mücadele ve program olduğunu söyledi.

BMİS Anadolu Şubesi Sosyal İşler Sekreteri Musa Benli, Ankara Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde süren TEGA grevine, Gebze Acarer'de devam eden greve ve Mersin SCT grevine değinerek mücadelelerini sürdürdüklerini belirtti.

Limter-İş Genel Başkanı Cem Dinç, tersanelerde bir işçinin daha yaşamını yitirdiği haberini aldıklarını duyurarak DİSK'in iş cinayetlerine karşı yapılan çalışmalara gereken ilgiyi göstermediğini söyledi.

Çam eleştirileri yanıtladı

Musa Çam DİSK yönetimine aday olmayacağını duyurdu ve eleştirileri yanıtladı. AB eleştirilerine yanıt veren Çam, eleştirilen konuların 12. Genel Kurul kararları olduğunu hatırlattı. AB'nin DİSK için kurtuluşu ifade etmediğinin altını çizdi. Çam, bir yandan da, "Biz olmasak boşluğu başkaları dolduracak!" ilkesiz ve uzlaşmacı gerekçesine sarılarak, AB eleştirilerini yanıtladı. 12 Eylül mitingine katılmamalarını, dayatmayla karşı karşıya kaldıkları gerekçesiyle açıkladı. Limter-İş Genel Başkanı Cem Dinç'in eleştirisini ise, sendikanın üye yapamamasından kaynaklı yaşanan bir eksiklik olarak tanımladı.

Çelebi tekrar aday oldu!

Genel kurulda son olarak DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi konuştu. Çelebi de "10 Aralık Hareketi" ve "Mustafa Koç" eleştirilerini yanıtladı. "10 Aralık Hareketi Girişimi"ne katılma gerekçesine net bir cevap vermedi. Konuşmasını ayağa kalkışın sadece genel kurullarda değil işyerlerinde, fabrikalarda ve toplumda ayağa kalkış olması gerektiğini belirterek tamamladı. Çelebi'nin konuşmasının ardından raporlar oylamaya sunuldu ve genel yönetim kurulu adayları açıklandı.

Üçüncü gün yapılan seçimlerde Süleyman Çelebi yeniden genel başkanlığa seçildi. DİSK Genel Sekreterliği'ne DİSK İç Anadolu Bölge Temsilciliği görevini yürüten Tayfun Görgün getirildi. Genel kurulda yapılan tüzük değişikliği ile 7 kişiden oluşan yönetim kurulu 9 kişiye çıkarıldı. Yönetim kurulu Çelebi ve Görgün dışında şu isimlerden oluştu: Ali Cancı (Sosyal-İş Genel Başkanı), Ali Rıza Küçükosmanoğlu (Nakliyat-İş Genel Başkanı), Celal Ovat (Gıda-İş Genel Başkanı), Celalettin Aykanat (Birleşik Metal-İş GYK Üyesi), İsmail Yurtseven (Genel-İş GYK Üyesi), Muzaffer Subaşı (Tekstil GYK Üyesi), Nuri Serim (Lastik-İş GYK Üyesi)

Kızıl Bayrak / İstanbul

Amerikan uşaklarının suçları tescillendi!

ABD Dışişleri Bakanlığı'na ait gizli belgelerin 1969-72 yıllarına ait olan kısmının gizliliği kalkınca, Türkiye'deki emperyalist işbirlikçilerin foyası da ortaya döküldü. Çoğu paragraflar sansürlü de olsa, belgeler, emperyalizmin uşaklarının teşhirine yeterli verileri sunmaktadır.

Gizliliği kaldırılan belgeler Richard Nixon'ın Başkan, Henry Kissinger'in da onun güvenlik danışmanlığını yaptığı döneme ait. Başkan, Güvenlik Danışmanı ve Dışişleri Bakanı arasındaki yazışmaları da kapsayan söz konusu belgelerden, ABD'nin Türkiye'deki her gelişmeye duyduğu 'yakın' ilgi kadar, her gelişme hakkında bilgi edinmesini sağlayan 'yakın' ilişkilerini de görmek mümkün.

Afyon yasağından Kıbrıs sorununa, darbe hazırlığından devrimci hareketin bastırılmasına kadar her önemli gelişme ABD'nin ilgi alanında. Gerçi ABD'nin dünyanın her yanındaki her önemli gelişmeye müdahalesi bilindiği için bunlar ilginç haber özelliği taşıyor. Ancak işin Türkiye cephesine ilişkin olanlar bizi daha çok ilgilendiriyor, çünkü o bilgiler halen iş başındaki pek çok vatan hainini deşifre ediyor.

Sonraki gelişmelerden de iyice anlaşıldığı gibi, ihanetin odağında Amerikancı ordu duruyor. TSK'nın sadece 'emir-kumanda zincirine bağlı' biçimde Amerikancı olmakla kalmadığı, içinde Amerika'nın özel ajanlarını da barındırdığı görülüyor.

Arşivdeki en önemli belgelerden biri diye sunulan 10 Mart 1971 tarihli mektup, aynı gün Genelkurmay Karargahı'nda yapılan komuta kademesinin toplantısına ilişkin. Toplantıdaki her ince ayrıntının yer aldığı bu mektup, açık ki, ya toplantıya katılanlardan biri tarafından yazılabilir, yahut o birinin verdiği bilgiler dahilinde. Söz konusu toplantıda ODTÜ'deki olayların, ABD'li askerlerin kaçırılmasının vb. konuşulduğunu, ünlü 12 Mart Muhtırası'na karar verildiğini, hatta, Korgeneral Hayati Savaşçı'nın iki öneri gündeme getirdiğini, gizliliği kaldırılmış ABD arşivinden çıkan bu mektuptan öğreniyoruz. ABD'nin toplantıya ait bu bilgilere hangi yol ve yöntemle ulaştığını öğrenmek mümkün olmasa da, en güçlü ihtimal TSK'nın başındaki ABD ajanlarıdır. TSK ne bu konuda ve ne de başka suçlamalar hakkında bir yalanlama yayınlamış değil. Anlaşılan, emperyalizm uşaklığı gibi vatana ihanet de onların nezdinde bir suç teşkil etmemektedir.

Amerikan kamuoyu için gizliliği kalmayan belgelerde yer alan ve Türkiye kamuoyu açısından özel önem arz eden bir başka bilgi de, Morrison Süleyman'la ilgili olanlar. Demirel'in Amerikancılığı zaten açık ve tescillidir. Gene de ve bir kez de Amerika'nın kendi belgeleriyle ve ilk elden tescillenmiş bulunuyor.

Amerika, Demirel hükümetine destek amacıyla 25 milyon dolarlık bir yardımı konuşuyor. Süleyman Demirel de ABD Büyükelçisiyle yaptığı görüşmede, bu yardıma karşılık efendisine devrimcilerin (Deniz Gezmiş ve arkadaşları başta olmak üzere) kellesini sunma sözü veriyor.

Tarih, emperyalizm ve uşakları arasında alınıp verilen bu sözlerden ne kadarının tutulduğu, vatana ihanetin boyutlarının nerelere vardırıldığını tek tek kaydetmiş durumda.

Emperyalizmle el birliği halinde ülkedeki her ileri hareketi kanla bastırmayı iş edinenlerin, emperyalizmin direktifleriyle her türden gericiliği besleyip büyütenlerin, bugün ayyuka çıkmış bulunan dinci gericilikten yakınmalarını hiçbir inandırıcılığı bulunuyor. Gericilikte birbirleriyle yarışan burjuva klikler ve ordu kurmayları, sadece işçi ve emekçi kitleleri yanıltmaya, sahte kutuplaşmalarla bölüp güçten düşürmeye çalışıyorlar.

Gerçek kutuplaşma devlet kademelerinde odaklanmış her türden emperyalizm uşağı ile işçi ve emekçi kitleler arasında olmalıdır. Emperyalizmin işbirlikçisi kapitalist sınıf ülkeyi Amerikan uşakları eliyle yönetmeyi sürdürdükçe, hem bu sömürücü sınıfa, hem de emperyalist ortaklarına karşı mücadele görevi önümüzde duruyor.

Sincan'da emeğin gür sesi...

TEGA işçisi ile dayanışmayı yükseltelim!

Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde 7 Şubat '08 tarihinde bir ilk yaşandı. DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası (BMİS) Anadolu Şubesi'nde yaklaşık 8 ay önce örgütlenen ve ardından TİS masasına oturan TEGA Mühendislik işçileri, yaşanan uzlaşmazlığın ardından coşkulu bir eylemle greve çıktılar. TEGA patronu başta olmak üzere sermayenin saldırıları ile karşı karşıya gelen direnişçi işçiler grevlerinde 15 günü geride bırakmış bulunuyorlar

TEGA Mühendislik...

TEGA Mühendislik, doğalgaz boru tesisatlarından elektrofüzyon kaynak tekniği ile kullanılan ara parçalar üretiyor. Alanında Türkiye'deki tek olan TEGA Mühendislik dünyadaki sayılı işletmelerden de birisi. İşletme 33 ülkeye ihracat yapıyor.

Alanında tek olma durumu TEGA Mühendislik'e bir tekel olmanın da yolunu açmış. Elbette bunu sağlayan karşılığı ödenmemiş artı değerdir. Yaklaşık 10 yıllık geçmişi olan firma bugün Sincan Organize Sanayi'nin genişletme bölgesindeki yeni fabrikasında üretimini sürdürüyor. İşletmenin sürekli olarak büyüdüğü 10 yıl, işçiler için ise asgari ücret düzeyinde gelir, geceli-gündüzlü haftanın 7 günü süren fazla mesailer ile yoksulluk anlamına geliyor. Yanısıra, kapitalist patronun ve yalakalarının daha fazla üretim amaçlı zorlama ve baskıları... Bu yönleri ile TEGA Mühendislik, Sincan Organize Sanayi'nin tablosunu iyi bir biçimde yansıtıyor.

TEGA işçisi OSB'ye örnek oluyor!

OSB'de kapitalist patronların bu denli ağır sömürü koşullarını bu kadar kolay dayatabilmelerinin gerisinde, işçilerin örgütsüzlüğü, mücadele konusundaki deneyimsizliği ve bilinçsizliği yatıyor. Görece yakın bir geçmişi olan Sincan OSB bugüne kadar ileri eylem ve çıkışlara yeterince sahne olmamış, bu yönlü her çıkış çeşitli saldırılarla boşa çıkarılmıştı. Fakat TEGA Mühendislik işçilerinin başarılı bir şekilde ördükleri sendikal örgütlenme süreci bu yönlü saldırıları boşa çıkararak bu yaz sonuçlandı. OSB patronları için bu kabul edilebilir bir durum değildi. Çünkü bu sömürü cehenneminde işçiler bir kez buzu kırdıklarında, arkası kolay ve hızlı gelebilecekti. Murat Çavuşoğlu nezdinde OSB patronları, işçilerin taleplerini kabul etmeyerek toplu sözleşme sürecini uzlaşmazlığa götürdüler. Ve geçtiğimiz ay içinde 56 TEGA işçisinin işine son verildi. Böylece TEGA işçisine üretimden gelen gücünü kullanmak düştü.

Bütün süreçlerde birlikteliğini ve kararlılığını bozmadan yolunu yürüten TEGA işçisi OSB'deki tüm işçilere örnek olurken, patronlara derin bir korku salmaya devam ediyor. Grevin başladığı gün işten atılan işçileri geri almamak koşulu ile tüm ekonomik talepleri kabul edeceğini ifade eden Murat Çavuşoğlu ve patronların tutumu, tam da bu birlikteliği bölmek ve kararlılığı kırmak hedefine dayanıyordu.

Sermayenin çok yönlü saldırıları ile süren grev

İşçilerin üretimden gelen güçlerini kullanmaları OSB'nin kapitalist patronlarını fazlasıyla tedirgin etti. Bu nedenle TEGA işçisinin grevi çok yönlü saldırılarla karşı karşıya kaldı. Patron daha ilk günlerde içeri

kaçak işçi sokmaya çalıştı. Fakat bunun karşısında sendikaları ile birlikte mücadele içerisinde kenetlenmiş işçileri buldu. TEGA işçileri fiili müdahalelerle bu saldırıyı engelledi. Bu sefer devreye sermayenin kolluk güçleri girdi. Kolluk güçleri TEGA işçisine ve ona verilen desteğe jop ve gözaltılarla saldırdı. Patron kaçak işçi çalıştırma ve içinde ne olduğu bilinmeyen kamyonlarla sevkiyat yapma gibi kanunsuz eylemlerine devam ederken, bu "kanun bekçilerinin" gözü üç grev gözçüsü ve onların ziyaretçilerinden başka bir şey görmedi. Organizenin özel güvenliklerinin işçilere yönelik taciz ve silahlı saldırılarını da bunlara eklemek gerekiyor. Saldırıları verilen fiili yanıtların yanısıra sendika nezdinde tüm adli ve idari yetkililere başvuran işçiler, grevin ilk haftasından itibaren şunu tereddütsüzce görüyor ve ifade ediyorlar: "Kanun da, jandarma da, mahkeme de, Çalışma Bakanlığı da sermayeden yana. Hepsi aynı kapıyı kolluyor"! Bu sözler, geliştirilecek olan fiili mücadele hattı için gerekli olan bakış ve kararlılığın varolduğunu gösteriyor.

Fabrika önünde her türlü fiili durum ve saldırıya karşı hazırlıklı bekleyen TEGA işçilerinin adliye önünde yaptıkları basın açıklaması gibi eylemler de, konuyu gündemleştirmek açısından önemliydi. Böylece ilerici kurum ve güçler de bu pratik süreçlerle harekete geçirilmiş oldu.

15 gün geride kalırken...

15 günü geride bırakmış olan grev süreci saldırılara rağmen ilerliyor. Birçok zorlukla karşı karşıya kalan TEGA işçileri birlikteliklerini ve morallerini ilk günkü canlılığıyla koruyorlar. Sendikanın grev ödeneklerini ödemesi ile birlikte yaşanan maddi sorunların bir ölçüde çözülmesi de olumlu bir gelişme. İki haftadır yaşanan gelişmelerin biriktirdiği öfke ve sermaye kurumlarının teşhir olması, grevin kararlılıkla sürdürülmesinde önemli bir rol oynuyor. Fiili durumlarda müdahale etmek konusunda meşruiyet duygusunun oluşmasında da sendikanın önemli bir payı var.

Bu 15 günlük sürecin eksik kalan yanlarını da ifade

etmek gerekiyor. Organize içerisinde canlı bir eylemle başlayan greve sol hareketin, özellikle devrimci güçlerin ilgisizliği açık bir şekilde gözleniyor. 15. günde gerçekleşen ziyaretle atılan adımlar bir gecikmişliği ifade ediyor.

TEGA işçisi ile dayanışmayı yükseltelim!

TEGA işçisi OSB sömürü cehenneminde insanca bir yaşam ve çalışma koşulları için direniş ateşini yakmış bulunuyor. Sincan Organize Sanayi'ndeki binlerce işçiye kurtuluşun yolunu ve yöntemini göstermeye devam ediyor. Bu ses sınıfın geniş kesimlerine ulaştırılmalı ve desteklenmelidir.

Gerek Sincan'daki gerekse de Ankara'daki sınıf devrimcileri bu konuda anlamlı bir pratik örmüşlerdir. TEGA işçisinin yanında olduklarını göstermişler, bulundukları alanlara TEGA işçisinin sesini ulaştırmışlardır.

Desteğin çapını daha da genişletmek hepimizin omuzlarındaki bir sorumluluktur. DİSK Bölge Temsilciği de Ankara'daki emek örgütleri ile siyasal yapıları bu sürece katma konusunda daha etkin bir çaba sergileme sorumluluğu ile yüzyüzedir.

Geride kalan 15 güne dair değerlendirmemizin özeti şudur: *TEGA işçisi köleliğe karşı insanca bir yaşam ve çalışma koşulları için direniyor. En büyük silahı olan birlikteliğini tüm saldırılar karşısında kararlılıkla koruyor. Zaferle sonuçlanacak bu direniş patronlara korku salmaya devam ededursun tüm sınıf dostları bu kavgaya omuz vermelidir. Onların grevi OSB'deki 30 bin işçinin grevidir. Onların mücadelesi kölelik şartlarında çalışan hepimizin mücadelesidir.*

Ankara BDSP

İşçi ve emekçiler 20 Şubat'ta alanlardaydı!

“Herkesse sağlık, güvenli gelecek!”

Geçtiğimiz hafta biraraya gelen KESK, DİSK, Türk-İş, TMMOB, TTB, TDB, TEB, TÜRKMOB ve BASK bileşenleri, SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı 20 Şubat günü tüm Türkiye'de alanlara çıkarak kitlesel basın açıklamaları gerçekleştirme kararı almıştı.

İstanbul'da hava muhalefeti nedeniyle 28 Şubat'a ertelenen eylem, bir dizi ilde gerçekleşti. Öğlen iş bırakılarak basın açıklamasına katılım sağlanacağı ifade edilmesine rağmen, eylemler iş bırakma çağrısından ve bu doğrultuda hazırlıktan uzak biçimde gerçekleşti.

İzmir: “Sağlık haktır, gaspedilemez!”

20 Şubat günü eski Sümerbank önünde toplanan platform bileşenleri, buradan SSK İl Sağlık Müdürlüğü önüne yürüyüş düzenlediler. Alkış ve sloganlarla yürüyüşe geçen kitleye ve çevredeki halka ajitasyon konuşmaları yapan Eğitim-Sen 1 No'lu Şube yönetim kurulu üyesi kolluk güçleri tarafından Kemeraltı Girişi'nde engellenmek istendi. Bunun üzerine kitle sloganlarla oturma eylemi gerçekleştirdi. Sık sık “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız, ya siz?” sloganları atıldı.

Kısa süren oturma eyleminin ardından yürüyüş devam etti. SSK İl Sağlık Müdürlüğü önüne gelindiğinde basın açıklamasını TTB Konseyi Başkanı Mustafa Vatansever okudu. Açıklamada ülkede yaşayan 70 milyon kişiyi derinden etkileyecek olan SSGSS Yasa Tasarısı'nın Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu'nda bulunduğu ifade edildi. Yasanın ruhuna sirayet etmiş olan piyasacı anlayışın, sağlığın ve sosyal güvenliğin kamusal hizmet olmaktan çıkardığı dile getirildi. Yaklaşık 600 kişinin katıldığı eylemde hükümet, IMF, SSGSS Yasa Tasarısı karşıtı sloganlar atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir**Bursa: “Yaşasın sınıf dayanışması!”**

SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı Bursa'da 20 Şubat günü bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylem, Türk-İş ve bağlı şubeler, DİSK ve bağlı şubeler, KESK Bursa Şubeler Platformu, Bursa Tabip Odası, Bursa Dışhekimleri Odası, Bursa Eczacı Odası ve

TMMOB İl Koordinasyon Kurulu tarafından örgütlendi. Heykel/Ünlü Cadde'de başlayan yürüyüş Orhangazi Parkı'na kadar slogan, alkış ve ıslıklarla sürdü.

“Herkesse sağlık ve güvenli gelecek hakkı için hep birlikte mücadele edelim” pankartının yanısıra “GSS ölüm demektir!”, “AKP, sağlık hakkıma dokunma!”, “Biz karşı çıkarsak yapamazlar!” yazılı dövizler taşındı.

Yaklaşık 1000 işçi ve emekçinin katıldığı yürüyüş boyunca, “İşçi-memur el ele genel greve!”, “Sağlık haktır, satılamaz!”, “Herkesse sağlık güvenli gelecek!”, “Parasız eğitim, parasız sağlık”, “Mezarda emekli olmayacağız!” sloganları atıldı. Eyleme Yol-İş, TÜMTİS, Türk-Metal ve BMİS kitlesel katılım gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Bursa**Ankara: “Herkesse sağlık, güvenli gelecek!”**

Ankara'da yüzlerce sağlık emekçisi, SSGSS Yasa Tasarısı'nı protesto etmek için 20 Şubat günü Numune Hastanesi önünde buluştu. Eylemde “Sağlık haktır, satılamaz!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” vb. sloganlar atıldı.

Buradan Sağlık Bakanlığı'na doğru yürüyüşe geçildi. Yolum tek taraflı trafiğe kapatıldığı yürüyüşte “Hak verilmez alınır!”, “Zafer sokakta kazanılır!”, “Mezarda emekli olmayacağız!” sloganlar atıldı. Sağlık Bakanlığı önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında, yasa tasarısı eleştirilerek, herkes bu gayri vicdani, gayri insani saldırıyı durdurma çağrısı yapıldı.

Eyleme KESK'e bağlı sendikalar, TÜMTİS ve Tek-Gıda İş işçileri de destek verdi.

BDSP eylemde “Sermaye sağlığınıza, geleceğimize, sigorta hakkımıza saldırıyor!SSGSS geri çekilsin!/BDSP” şiarlı dövizler taşıdı.

Kızıl Bayrak / Ankara**Adana'da SSGSS karşıtı eylem!**

SSGSS saldırısı, 20 Şubat günü Adana'da gerçekleştirilen kitlesel bir yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto edildi. Türk İş, DİSK, KESK, TMMOB, Adana Eczacılar Odası ve Adana Tabip Odası tarafından örgütlenen, ilerici ve devrimci güçlerin de destek verdiği eylem, Hastaneler Kavşağı'nda kitlenin toplanmasıyla başladı.

Toplanan kitle, “Herkesse sağlık güvenli gelecek için birleşik mücadeleye!” şiarlı ortak pankartı açarak

yolu tek şerit trafiğe kapattı ve Adana Devlet Hastanesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Coşkulu sloganlarla SSGSS saldırısı teşhir edildi ve mücadele çağrısı yapıldı.

“Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “AKP yasamı al başına çal!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Hükümet istifa Tayyip Amerika'ya!”, “AKP sağlığa zararlıdır!” sloganları eşliğinde Adana Devlet Hastanesi önüne gelen kitle burada basın açıklamasını gerçekleştirdi.

Yürüyüş boyunca, 18 Şubat günü Ankara'da eylem gerçekleştiren Tekel işçilerine yönelik saldırı protesto edildi. “Tekel halkındır, satılamaz!” sloganının hep bir ağızdan atıldığı eylemde, basın açıklaması okunmadan önce, Adana Tabip Odası Başkanı Osman Küçükosmanoğlu, saldırıyı teşhir eden bir konuşma yaptı.

Hasta yakınlarının da ilgiyle izlediği basın açıklaması SSGSS'ye karşı toplumun tüm kesimlerinin mücadeleye çağrılmasıyla bitirildi. 300'ü aşkın işçi ve emekçinin katıldığı eyleme TÜMTİS üyesi işçiler kitlesel bir şekilde katıldı. Adana Eczacılar Odası kendi pankartını açarak eylemdeki yerini aldı.

Kızıl Bayrak / Adana**Edirne: “SSGSS'ye geçit yok!”**

20 Şubat'ta Edirne Devlet Hastanesi önünde, DİSK, KESK, Edirne Tabipler Odası tarafından GSS karşıtı bir basın açıklaması gerçekleştirildi. SSGSS'nin mezarda emekliliği dayattığı, parası olmayanın sağlık hizmetinden yararlanamayacağı vurgulandı.

Eylemde “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Sağlık haktır, satılamaz!”, “Mezarda emekli olmayacağız!” sloganları atıldı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eyleme DİSK Genel-İş kitlesel katılım gerçekleştirdi.

Ekim Gençliği / Edirne**Sivas: “Direne direne kazanacağız!”**

Sivas KESK, 20 Şubat günü SSGSS karşıtı bir basın açıklaması yaptı. Sivas Numune Hastanesi bahçesinde yapılan açıklamaya 40 emekçi destek verdi.

Eylemde, “AKP sağlığa zararlıdır!”, “Parasız sağlık, parasız eğitim!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Yaşasın örgütlü mücadelemiz!” sloganları atıldı. Eylem Ankara'da Tekel işçilerine yapılan polis saldırısının kınanmasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Sivas**Kilis'te SSGSS karşıtı basın açıklaması!**

20 Şubat'ta Kilis İl Sağlık Müdürlüğü önünde gerçekleştirilen bir basın açıklaması ile SSGSS Yasa Tasarısı protesto edildi. BES, Haber Sen, Emekli Sen ve İl Sağlık Müdürlüğü çalışanlarının katıldığı eylemde basın açıklamasını BES İl temsilcisi okudu. SSGSS Yasa Tasarısı'nın yanısıra Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetleri de teşhir edildi. Eylemde sıklıkla “İşçi-memur elele, genel greve!” sloganı atıldı.

Emperyalist-siyonist güçler ile işbirlikçileri Lübnan'ı karıştırıyor...

Lübnan halklarıyla dayanışmayı yükseltelim!

Hizbullah'ın önde gelen liderlerinden İmad Mugniye'nin 14 Şubat'ta Suriye'nin başkenti Şam'da katledilmesi, Lübnan'da süregelen gerilimi had safhaya çıkardı. Suikastı İsrail'in gerçekleştirdiğini söyleyen Hizbullah lideri Hasan Nasrallah, İsrail'le açık savaşa hazır olduklarını ilan etti.

İsrail ordusunun 2006 yazında Lübnan'a düzenlediği vahşi saldırıya karşı gösterilen kararlı direnişin ön saflarında yer aldığı bildirilen Mugniye için Lübnan'ın başkenti Beyrut'ta yapılan cenaze töreninde video bağlantısıyla konuşan Nasrallah, bombalı saldırıdan İsrail'i sorumlu tutarak, "Bu cinayetin yöntemi ve zamanlaması karşısında size bir tek çözüm var. Tüm dünya duysun ki, eğer böyle açık bir savaş istiyorsanız, öyle olsun!" dedi.

14 Şubat 2005'te öldürülen eski başbakanlardan Refik Hariri'nin ölüm yıldönümü için yapılan anma ile Mugniye'nin cenaze töreni aynı güne denk gelince, Beyrut'ta ortam iyice gerginleşti. Sonraki günlerde de yaşanan çatışmalar ancak ordunun araya girmesiyle şimdilik büyümeden önlenmiş görünüyor.

Son günlerdeki gelişmelere bakıldığında, Hizbullah lideri Nasrallah'ın suikastı "savaş ilanı" kabul etmesinin birçok geçerli nedeni olduğu söylenebilir.

İlkin, İsrail'in intikamcı ilkel güdülerini güçlü bir devlet olduğu biliniyor. 2006 saldırısında utanç verici bir hezime uğrayarak "yenilmez güç" efsanesi yerle bir olan siyonist savaş makinesinin intikam peşinde olduğu, bu nedenle ilk fırsatta Lübnan'a saldıracağı konusunda tam bir mutabakat mevcut. İkincisi emperyalist-siyonist güçlerin İran'a saldırmadan önce Hizbullah direnişini tasfiye etmeyi planladığı -2006 yazındaki İsrail saldırısının temel amacı buydu- bizzat savaş kundakçıları tarafından ifade edilmektedir. Kimi yorumlara göre, Irak'a saldırmak için Kuveyt'i "yem" olarak kullanan savaş çetesi, aynı taktiği Lübnan üzerinden İran'a karşı da kullanmak istiyor. Diğer kayda değer gelişme ise, "14 Mart Grubu" diye adlandırılan ABD-İsrail işbirlikçilerinin, Hizbullah karşıtı söylemlerinin gerilime tuz-biber ekecek bir üsluba bürünmesidir.

ABD emperyalizminin son aylarda İsrail'e yaptığı askeri yardımlarını dikkat çekici bir biçimde arttırması, İsrail ordusunu yeraltındaki hedefleri vurabilecek füze ve bombaların da aralarında bulunduğu modern silahlarla donatması da, ABD-İsrail ikilisinin savaşa hazırlandığı kanısını iyice pekiştiriyor.

Refik Hariri'nin oğlu Saad Hariri'nin başını çektiği Suriye karşıtı 14 Mart'çıların Hizbullah'ın yanısıra Suriye ve İran'a karşı saldırgan bir söylem tutturması da dikkat çekiyor.

Bush liderliğindeki savaş kundakçılarından destek alan bu işbirlikçi çetenin bir diğer destekçisi, Suudi Arabistan'daki ortaçağ kalıntısı zorba şeriatçı rejimdir.

Yıllardır köşesinde suskun oturan Dürzi lider Velid Canbolat'ın Washington ve Riyad ziyaretlerinin ardından yaptığı "akla ziyan" açıklamalar, 14 Mart'çıların ABD-Suudi Arabistan ikilisinden feyz aldığı yeni bir kanıtı oluştur.

İki başkenti ziyaretinin ardından basının karşısına çıkan Velid Canbolat'ın iç savaş tellallığı yapacak kadar pervasızlaşması, Washington'daki savaş

kundakçılarından aldığı desteğe bağlanıyor. Zira hem askeri hem siyasi yönden gücü sınırlı olan Dürzi liderin iç savaş istemesi hiç de akılcı değil. Ancak Lübnan'ın "kırmızı çizgileri"ni aşan 14 Mart'çı Canbolat, adeta iç savaşa davetiye çıkarınca, "ABD'den emir alarak mı konuşuyor?" sorusu doğal olarak öne çıktı.

"Karmaşa istiyorsanız buyrun. Savaş istiyorsanız, haydi savaşa. Cumhurbaşkanlığı boşluğunun sürmesi herkesi karmaşaya sürükleyecek ve biz elimiz kolumuz bağlı durmayacağız" şeklinde konuşan Canbolat, şu türden ifadeler de kullandı: *"Birlikte varolmak büyük bir aldatmaca... Hizbullah'la birlikte varolmanın imkânı yok... Uzlaşmacı bir ayrılık formülü bulmak gerekiyor... Hizbullah Şam yolunun güneyinde kendi devletini kurmak istiyor... Artık diyaloga inanmıyorum... Sonsuza kadar İsrail'le savaşmak istemiyorum... Zıtlar arasında uzlaşma olanaksızdır... Kendimizi aldatmamamız gerek. Beşşar içi rahat edene kadar durmayacaktır... İran'ı canavarlar*

yönetiyor... Ahmedinecad kendisini Allaha havale etmiş delinin teki..."

Washington'dan dönen bu soysuz işbirlikçinin bu sözleri sarf etmesi şaşırtıcı değil. Zira başında bulunduğu hareketin adı halen "İlerici Sosyalist Parti" olsa da Velid Canbolat, sadece kendisinin değil, fakat tüm Dürziler'in geleceğini emperyalist-siyonist güçlere bağlamıştır.

Lübnan'daki olayların seyri vahim boyutlara taşınırken, Hizbullah'ın olası bir İsrail saldırısına karşı güçlerini mevzilendirmeye başladığı bildiriliyor.

Açık ki, Lübnan'a dönük olası bir saldırı sadece bu ülke halklarına değil, bölgenin tüm halklarına karşı girişilmiş olacaktır. Böylesi bir durumda Türkiye dahil Lübnan'da işgalci güç bulunduran gerici devletlerin emperyalist-siyonist güçlerle suç ortaklığına girişme olasılığı yüksektir. Bundan dolayı anti-emperyalist/anti-siyonist mücadeleyi yükselten güçler Lübnan'daki işgali hedef almalı, Lübnan halklarıyla dayanışmayı öne çıkarmalıdır.

Almanya'da kamu emekçileri grevi!

Almanya'da kamudaki toplu iş sözleşmelerinin tıkanmasının ardından Ver.di Sendikası'nın çağrısı üzerine 14 Şubat gününden itibaren onbinlerce emekçi uyarı grevine başladı.

Toplam 2.1 milyon çalışanı kapsayan TİS görüşmelerinde sendika %8 zam isterken işveren cephesi %5 zam verebileceklerini açıkladı. Ancak işveren cephesi %5 zammı önerirken çalışma saatlerinin uzatılmasını koşulunu da dayatmış bulunuyor. İşverenin önerisine büyük bir tepki gösteren sendika, kamu emekçilerini, 21-22 Şubat tarihlerinde yapılacak yeni görüşmeye kadar, başta klinik ve bakım evleri çalışanları olmak üzere uyarı grevine çağırdı.

Hafta başından itibaren devlet daireleri, çocuk yuvaları ve bankalar, 21-22 Şubat'ta ise belediye ve toplu taşıma araçları çalışanları greve başlayacak.

Alman tekellerinin beşinci kez, dış ticarete yaklaşık 970 milyar euroyla dünya birincisi olduğu, tekellerin ülke içinde de milyarlarca euro kârlarla rekor kırdıkları, fabrika yöneticilerinin çalışanların sırtından milyonlar kazandığı, Alman tekeli Telekom'un başındaki Zumwinkel gibi asalakların milyonlarca euroyu Lichtenstein'a kaçırarak vergi kaçakçılığı yaptığı bir dönemde, işçi ve emekçilere düşük zam dayatılıyor!

Sendika bürokratları çalışanlarını masa başlarında satmazlarsa eğer, talep edilen %8 zammın alınmasının önünde bir engel görünmüyor. Zira emekçiler greve, gerekirse süresiz greve gitmeye ve mücadele etmeye hazırlar.

Kızıl Bayrak / Berlin

Kosova parlamentosu “bağımsızlık” ilan etti...

Savaş aygıtı NATO’nun postalları halkları özgürleştiremez!

17 Şubat günü Kosova parlamentosu “bağımsızlık” ilan etti. “Başbakan” Haşim Taci Sırbistan dahil 192 ülkeye bağımsızlıklarını tanımaları için mektup gönderdi. Karar üzerine başkent Priştina sokaklarına çıkan Kosovalı Arnavutlar, ABD ve Arnavutluk bayrakları taşıyarak “bağımsızlık” ilanını kutladılar.

Karara tepki gösteren Sırlar ise, Sırbistan’ın başkenti Belgrad’da bulunan ABD büyükelçiliğini taşladılar. Çoğunluğu gençlerden oluşan 2 bin kadar gösterici, 500’den fazla güvenlik görevlisinin koruduğu ABD büyükelçiliğinin etrafını sararak, “Kosova, Sırbistan’ın kalbidir!” sloganını attı.

Bağımsızlık ilanına karşı çıkan Kosovalı Sırlar da, Kosova ve Birleşmiş Milletler polisinin kontrolünde olan sınır geçiş noktasını ateşe verdi. Sınır geçişinde bulunan bütün kulübelerle BM Kosova Misiyonu UNMIK ve Kosova polisine ait araçların da ateşe verildiği bildirildi.

Eski Yugoslavya’yı paramparça eden ABD emperyalizmi ile batılı suç ortakları, NATO himayesindeki Kosovalı işbirlikçilerine bu kararı aldırarak, Balkanlar’da faşizme karşı savaşta inşa edilen halklararası birliği tamamen parçalamış oldular. Kosovalı bir gazeteci de “bağımsızlık” ilanını “eski Yugoslavya’nın uzun ve sancılı dağılma sürecinin son fasılası” olarak değerlendirdi.

Kosova parlamentosunun “bağımsızlık” kararını ilk tanıyan kişinin, CIA fidelğinde yetiştirilen Afganistan “devlet başkanı” Hamid Karzai olması ise ironiktir.

Bekleneceği üzere Kosova’nın bağımsızlığını ABD, İngiltere, Türkiye ilk tanıyanlar oldu.

ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, Kosova’nın “bağımsız ve egemen bir devlet” olarak tanındığını açıklamakla yetinirken, İngiltere dışişleri bakanı David Miliband, Kosova’nın bağımsızlığını tanımaya karar verdiklerini söyledi.

Türkiye dışişleri bakanı Ali Babacan ise, yazılı bir açıklama yaparak, “Türkiye Cumhuriyeti, Kosova Meclisi’nin bağımsızlık bildirgesinin muhtevasını ve unsurlarını memnuniyetle karşılamış ve bu anlayıştan hareketle, Kosova Cumhuriyeti’ni tanıma kararı almıştır” dedi. Bu arada başbakan Tayyip Erdoğan da, Kosova “Başbakan”ı Haşim Taçi’yi telefonla arayarak, bağımsızlık kararının hayırlı olması temennisinde bulundu.

Kürt halkının özgürlük özlemlerini silah zoruyla yok etmeye çalışan, Güney Kürdistan’daki devletleşme sürecini ise savaş nedeni sayan Ankara’daki Amerikancılar’ın Kosova’nın “bağımsızlık” kararına tez elden destek vermesi, çifte standarda dayalı politikanın yeni bir örneğini oluşturmuştur.

AB’li emperyalistler de Kosova’daki kukla yönetimin girişimine zaman geçirmeden desteklerini ilan ettiler. AB yetkililerinin verdiği bilgiye göre, Avrupa ülkelerinden 17’si hızla, birçoğu ise bir aya dek Kosova’nın bağımsızlığını tanıyacak.

Bu arada önümüzdeki dört ay zarfında Avrupa Birliği misyonuna bağlı 2 bine yakın polis, hakim, avukat ve yöneticinin Kosova’da Birleşmiş Milletler misyonunun yerini alacağı bildirildi. Kosova’nın “özgürlüğü”, bu 2 bin AB polisinin yanı sıra, 16 bin NATO askerinin “güvencesi” altında olacak.

ABD ile müttefiklerinin aksine Rusya ile Sırbistan karara sert tepki gösterdi. Sırbistan Cumhurbaşkanı Boris Tadić, bağımsızlık ilanının uluslararası hukuku

ihlâl ettiğini dile getirerek ilanın feshedilmesi çağrısında bulundu. Sırbistan’ın ilk tepkisi, Washington büyükelçisini geri çekmek, Fransa ile Türkiye’deki büyükelçileri merkeze çağırmak oldu.

Rusya Parlamentosu’nun alt kanadı Duma ile üst kanadı Federasyon Konseyi, Kosova’nın bağımsızlık ilanını kınarken, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Kosova’yı tanıyanlara yıllardır Kuzey Kıbrıs’ı neden tanımadıklarını sordu. Moskova’da yapılan açıklamada, Kosova’nın bağımsızlığını ilk tanıyan ülkelerden biri olan Amerikan yönetimine uluslararası istikrarın tehlikeye girdiği uyarısında bulunduğu bildirildi. Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov’un bu uyarıyı Amerikalı meslektaşısı Condoleezza Rice ile yaptığı bir telefon konuşmasında dile getirdiği belirtildi.

Çin yönetimi ise, bağımsızlık ilanından endişe duyduğunu bildirdi.

NATO’nun bekçiliğine güvenerek “bağımsızlık” ilan eden Kosova’daki kukla yönetimin attığı bu adımla sorun dünyanın gündemine yerleştirildi. Kuşkusuz ki bu “yoğun ilgi”, Kosova’ya ya da Arnavutların baskıdan kurtarılmasına gösterilmiyor. Sorun yalnızca Sırlarla Arnavutlar arasında değil, emperyalist güç odakları arasındaki hesaplaşmalarla da ilgilidir. Arnavutlar’a yönelik baskı ya da iki halk arasında kışkırtılan çatışmalar, emperyalist orduları bölgeye konumlandırmanın sadece gerekçesidir. Nitekim savaş aygıtı NATO’nun 24 Mart 1999’da başlayan saldırısıyla 78 gün boyunca Sırbistan’ın bombalanmasının gerekçesi de “Kosovalı Arnavutlar’ı hedef alan Sırp saldırılarının engellenmesi” şeklinde lanse edilmişti.

1 milyon 500 bin Iraklı’yı katleden emperyalistler, Arnavutların baskıya maruz kalması ya da sürgüne gönderilmesiyle ilgilenmediklerine göre, bu “yoğun ilgi”nin başka sebepleri olmalıdır. Bu sebepler burada yaşayan haklarla değil bölgenin coğrafi yapısıyla ilgilidir. Zira Kosova her şeyden önce barındırdığı zengin yeraltı kaynakları sayesinde Balkanlar’daki diğer bölgelerden ayrılıyor. Bölgede, başta linyit olmak üzere kurşun, çinko, krom, altın ve gümüş madenleri bulunuyor. Öte yandan bölge jeostratejik açıdan da önemlidir. Çünkü Avrupa’ya ulaşacak petrol boru hatlarının geçiş noktasını oluşturuyor. Buna bölgede kurulan ABD savaş üslerini de eklemek gerek.

Emperyalistlerin, gerici işbirlikçilerini de kullanarak Balkanlar’da halkları birbirine kırdırması yeni bir musibet değildir. Tarihi boyunca belli aralıklarla tekrarlanan boğazlaşmalar, ikinci emperyalist paylaşım savaşı döneminde komünistler

önderliğinde gelişen antifaşist direnişle kesintiye uğratılmış, faşizme karşı zaferin ardından kurulan Yugoslavya Federasyonu, halkların kardeşçe bir arada yaşamasının güvencesi olmuştur. Sosyalizmi kurma çabası başarıya ulaşmasa bile, bu kazanım yaklaşık olarak Sovyetler Birliği’nin dağılması sürecine kadar korunabilmiştir.

Ne zaman ki emperyalist güçler bölgeye el attı, kışkırtma ve provokasyonlar da başladı. Bu girişimlerle körüklenen eski düşmanlıklar korkunç bir boğazlaşma sürecini tetiklemiştir. Geline yerde emperyalistler, Balkanlar’ı Balkanlaştırarak halklar arasına yeni sınırlar çekip sorunları “çözmüş” görünüyorlar. Buna karşın tablo, bu iddianın tersini gösteriyor. Zira ortada çözülen bir sorun olmadığı gibi, Balkan halkları emperyalist orduların postalları altında “özgürlük” arar duruma düşürülmüştür.

Balkan halkları özgürlüğe ancak savaş aygıtı NATO ordularıyla onların suç ortakları bölgeden silinip süpürüldüğü zaman ulaşılacaktır. Bunu başarmanın yolu ise, işçiler arasında birliğin, halklar arasında kardeşliğin tesis edilmesinden geçmektedir.

Almanya’da demir-çelikte uyarı grevi!

Almanya’nın Kuzey Ren Vestfalya (NRW) ve Aşağı Saksonya eyaletleri ile Bremen’deki çelik sektöründe 85 bin işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri yapılıyor. Metal İşçileri Sendikası’nın bir yıllığına % 8’lik zam talebine karşılık kapitalist işveren 16 aylığına % 3,5 zam dayatıyor.

3. görüşmede de tarafların anlaşamamasından dolayı Cuma günü Duisburg, Krefeld, Georgsmarienhütte und Salzgitter kentlerinde 9 bin çelik işçisi uyarı grev gerçekleştirdi.

Metal İşçileri Sendikası temsilcisi Jürgen Dudsek “Bir yıllığına % 8 zamda ısrarlıyız” derken, sendikanın Göçmen İşçiler Sorumlusu Ali Güzel çok ağır koşullarda çalıştıklarını, herşeyin pahalandığı günümüzde ücretlere % 8 zam talebinin normal olduğunu söylüyor.

50 yaşını geçmiş bulunan işçilere, yaşları göz önünde bulundurularak daha fazla izin hakkı ve meslek yapan gençlerin aylıklarına 100 Euro ek ücret talep eden IG Metall Sendikası, ayrıca bu sektörde memur ve işçiler arasındaki ücret farklılığının ortadan kaldırılmasını istiyor.

ABD’de başkanlık ön seçimleri gösterisi sürüyor!

ABD’de başkanlık seçimleri süreci, sirk gösterilerinin birbirine eklenmesini andıracak şekilde işler. Yüzmilyonlarca doların sokaklara saçıldığı bu gösteriler yaklaşık bir yıla yayılıyor. Aday adaylarının yarısına tekabül eden ön seçimler sonunda elenenlerden geriye her iki partiden birer aday kalıyor. İlk etapta aynı partiden çıkan aday adayları arasında başlayan gösteriler, adaylar netleştikten sonra, isimleri farklı ama programları aynı olan iki parti, yani Demokratlar ile Cumhuriyetçiler arasında devam edecek.

Ülkeleri yakıp yıkan, kan gölüne çeviren savaflara imza atan Bush’un partisi Cumhuriyetçiler, bu defa pek şanslı görünmüyor. İki dönem üst üste başkanlık yapan haydutbaşı Bush, Cumhuriyetçi Parti’nin iyice yıpranmasına neden oldu. Bu savaflarda onbinlerce ABD’linin ölmüş ya da sakat kalmış olması Cumhuriyetçiler atının değiştirilmesini zorunlu kılıyor. Bundan dolayı ön seçim gösterilerinde gözler genelde Demokrat Parti adayları üzerinde yoğunlaştı. Nitekim yapılan anketler, Demokratlar’ın şimdiden Cumhuriyetçi Parti’yi 6-7 puan geride bıraktığını gösteriyor.

Demokrat Parti sirkini daha heyecanlı kılan bir diğer etmen ise, siyahî aday Barack Obama’nın öne çıkmasıdır. Beyaz eliti temsil eden, siyonistlerin yakın dostu Hillary Clinton gibi bir hanımı zorlayan siyah derili Obama, ABD seçim tarihinde aykırı bir başkan adayı görünüyor. Beyaz elitin simgelerinden bayan Clinton’la aradaki farkı neredeyse kapatan Obama’nın şansı daha yüksek görünüyor. Son günlerde yapılan seçimleri peşpeşe kazanan Obama toplam 1070 delegeye ulaşırken, Clinton’ın delege sayısı 1095.

Demokrat başkan adayı olabilmek için 2025 delegenin oyunu almak gerekiyor.

Anketler Barack Obama’nın oy oranının daha yüksek olduğunu gösteriyor. Kamuoyu yoklamasına göre şu anda seçim olsa, demokrat partili Obama yüzde 48, cumhuriyetçi partili McCain ise yüzde 42 oy alacak. Hillary Clinton seçime girerse Clinton’ın oy oranı yüzde 46, McCain ise yüzde 45 olacak.

Bu ankete göre, seçmenlerin çoğunluğu hem Demokrat Parti’den hem Obama’dan yana tercihini yapmış görünüyor. Bundan dolayı bazı çevreler, Kennedy’lerin akıbetine bakarak, beyaz elitin Barack Obama’yı ortadan kaldırabileceğini savunuyor.

Bazı çevreler Obama’nın farkını Irak işgaline karşı çıkmasıyla gerekçelendiriyor Oysa Obama’nın Irak işgaline itirazı öze değil biçime dairdir.

“Doğru bir mantığa sahip olmadan, güçlü bir uluslararası destek bulmadan, Irak’ın işgali, Ortadoğu’da ateşe körükle gitmek gibi bir şey, bunu biliyorum. Arap dünyasında en kötü hisleri tahrik edecek ve el-Kaide’nin yeni elemanlar kazanmasına yol açacak... Ben bütün savaflara karşı değilim, yalnız aptalca savaflara karşıyım.” Bu gerekçelerle savaşa karşı çıkan Obama’nın halkların köleleştirilmesi seferine itirazı olmadığı ortada.

Bush liderliğindeki savaş kundakçılarının açtığı savaflar devam ederken, ABD emperyalizminin yeni savaş ve işgal planları el altında tutulurken, Demokrat Parti’li Obama ipi göğüsleyip başkan seçilirse, halkları köleleştirme seferinin başarısı için “daha akıllı savaflar” vaat edebilir ancak.

Her başkanın muhakkak ki bir inisiyatif alanı vardır. Ancak bu alan hiçbir koşulda ABD tekellerinin çıkarlarının kısa veya uzun vadeli planlarının sınırlarının dışına çıkamaz. Her kapitalist ülkede olduğu gibi ABD’de de kalıcı olan başkanlar değil emperyalist rejimdir. Bu rejim ise, büyük tekellerin siyasal sınıf iktidarının simgesinden başka bir şey değildir.

Sam Amca hala seni istiyor!

Şu sıralar gazete köşelerinde ve internet sayfalarında dikkat çekici bir reklam yer alıyor. Biraz zorlayınca, avea’nın genç “tüketicileri” hedef aldığı bir kampanyası olduğu anlaşılan Patlıcan’ın reklamı... Şiar açık ve net: “Amerika seni çağırıyor!” Niyet açık ve net: Zira şiarın gerisinde “Sam Amca” bir kez daha o bildik parmağını tehdit edercesine sallıyor! İşgal, kan ve ölümle özdeşleşmiş, ABD’nin kanlı tarihinin tasviri haline gelmiş bir resim gençliği hedef alan bir reklam kampanyasının odağına oturtuluyor.

Kasaptan amca, devletten baba, köpükten özgürlük...

1917 yılında James Montgomery Flagg tarafından yapılan Sam Amca poster, gerek 1. Dünya Savaşı, gerekse 2. Dünya Savaşı sırasında ABD’nin en önemli savaş propaganda araçlarından biri olarak tarihteki yerini almıştır. ABD bayrağının yıldızlarını kuşanmış Sam Amca’nın parmağını doğrultarak gençliği savaşa çağırdığı bu poster, “Amerikan ordusu için seni istiyorum” sözleri ile ABD’yi belki de en iyi teşhir eden posterlerin başında gelmektedir. Bu afişin tasarlanmasının üzerinden 90 yılı aşkın bir süre geçti. Ve nihayet emperyalist barbarlığın savaş politikalarına maddi-manevi destek toplamasının bu cafcacılı aracı, başlangıçta neyi amaçladığından bağımsız olarak, bugün ABD’nin kirli ve kanlı tarihinin bir tasviri, Sam Amca’nın kana susamışlığının bir belgesi olarak bilinçlere kazınmıştır.

Sam Amca imgesinin nereden ve nasıl çıktığı hala tartışmalıdır. Rivayetler arasında en yaygın olanına göre, o yıllarda ABD ordusuna et sağlamakla görevli bir kasabın yolladığı koliler bu imgeye kaynaklık etmiştir. Kolilerin üzerindeki U.S. damgası askerler arasında Uncle Sam esprilerine konu olmuştur. Yani, rivayete göre Sam Amca’nın kökeni bir ordu kasabıdır. Sonuçta bu bir rivayet olsa da, ABD’nin kan ve sömürü üzerine kurulu tarihi

düşünüldüğünde, kasap benzetmesi fazlasıyla yerine oturmaktadır.

Emperyalist haydutların dünya kaynaklarının kontrolünü ele geçirmek, sömürü ve talan üzerine kurulu saltanatlarını sürdürmek için ilk ele geçirmeleri gereken toplumsal bilinçtir. Bunun için türlü yola başvurulur. Bu uğurda herşey mübahtır. İnsan kasabından amca, devletten baba, kralıçeden ana yaratmak bunun bir yoludur!

Geçmişte salt ABD’yi simgeleyen Sam Amca afişi bugün çok daha geniş bir anlam kazanmıştır. Evet Sam Amca hala kasaptır; Irak, Afganistan, Lübnan, Filistin Sam Amca’nın

akıttığı kanla yıkanmıştır. Ama bugün Sam Amca 90 yıl önceki Sam Amca’dan çok daha küresel ve çok daha vahşidir!

Değişen dünya ile beraber Sam Amca’nın gençlikten talepleri de çeşitlenmiştir. Bütünüyle değiştiği söylenemez ama o

tehditkar parmak bugün bir yandan katillğe/kurbanlığa çağrı yaparken, diğer yandan ücretli köleliğe ve bu köleliği içselleştirmeye de aynı ısrarla çağrı yapmaktadır.

Patlıcan’ın reklamı bir Sam Amca

uyarlaması... Ve bu uyarlamada gençlerin “Amerika seni çağırıyor!” genelliğinde bir ifade ile etki altına alınmak

istenmesi de

Sam Amca’nın “küresel”

taleplerindeki çeşitlilikten ileri geliyor olsa gerek.

Patlıcan reklamıyla

ABD’nin gençleri neye ve niye çağırdığı muğlak olsa da, özelde ABD, genelde emperyalizmin tarihine dair asgari bir fikre sahip olanlar açısından olanca açıklığı ile sırtıyor. Patlıcan gençleri, köpükten bir özgürlükte boğulmak, demokrasi enkazı altında can vermek, Amerikan rüyasına tutunarak köleliğe boyun eğmek için tüketmeye çağırıyor.

Açık ki Sam Amca hala gençliği ele geçirmek istiyor. Ama yalnız er olarak değil, sadık bir köle, kendini teslim etmiş bir kukla olarak... İnsanlığımız üzerinden yürütülen bu hesapları bozmak için köpüğün köpük, enkazın enkaz, karşımıza kaplan gibi çıkartılan kağıdın bir çırpıda yırtılabilir olduğunu görmek gerekiyor!

TC'de cisimleşen çizgi: İttihat Terakki'nin devlet-ulus programı!

M. Can Yüce

Bilindiği gibi son günlerin en önemli tartışma konularından biri “Ergenekon” operasyonudur. Ergenekon tartışmaları “derin” ve “sığ” devlet konularını da gündeme getirdi. Yine Ecevit’e ait kimi belgelerin yayınlanması “tehcir”, Türkleştirme sorunlarını yeniden tartışma konusu yaptı. Ermeni tehciri ve soykırımı ise açık veya örtük politik gündemin değişmez maddelerinden biri olmaya devam ediyor.

Tehcir, Türkleştirme, soykırım, İttihat ve Terakki, Teşkilat-ı Mahsusa, TC, özel savaş kavramları birbiriyle bağlantılı kavramlardır. Şu sorular önemlidir:

TC ve onun her dönemdeki ve düzeydeki yetkilileri, neden Ermeni soykırımını ve bunun dayandığı temel politikaları, bu politikaların üzerinde şekillendiği ideolojik-politik hedefleri tartışmaya, kabul etmeye yanaşmazlar? Dahası çok sert tepki gösterirler, çeşitli ülkelerde yaşanan bu doğrultudaki tartışmaları ve kararları diplomatik tepkilerle karşılarlar? “Osmanlı’nın son döneminde yaşanan bir sorundur ve bundan dolayı mağdurlarından özür dileriz” gibi bir yaklaşımla neden bu sorunu çözmeye yanaşmazlar? Özür, tazminat ödeme ve bunun güncelle yansıyan boyutlarını hukuki yollarla çözmeye gibi bir yaklaşımın örnekleri var dünyada. Ama TC, bundan ısrarla kaçınıyor.

Neden?

Bu soruların kestirme bir yanıtı var: Tartışma konusu olan politika ve uygulamalar, sadece tarihte kalan politika ve uygulamalar değil, TC’de, onun her politikasında ve yapılanmasında ete kemiğe bürünen canlı, günlük olarak katlanarak, her gün yeniden üretilerek süren bir gerçeklik. TC’nin var oluş, kuruluş ve kendini tanımlama özelliklerinden söz ediyoruz!

Bu konuda her geçen gün belgelere dayalı araştırmalar yapılmakta, TC ve özel savaş gerçekliği biraz daha derinlemesine aydınlatılmaktadır. Bu araştırmalardan biri **İletişim Yayınları**’nda çıkan Fuat Dündar’ın bir doktora çalışması olarak kaleme aldığı **“İttihat ve Terakki’nin Müslümanları İskân Politikası (1913-1918)”** (3. baskı Ekim 2007, İstanbul) kitabıdır.

“Türkiye’nin nüfus yapısı, büyük oranda Osmanlı’nın son döneminden mirastır. Göç ve iskânın Anadolu’nun Türkleşmesindeki önemini anlamak için kendi aile geçmişlerimize bakmamız yeterli olur. Türkiye’nin etnik ve dinsel yapısının yeniden şekillenmesi, Milli Mücadele’den çok İttihat ve Terakki’nin tam iktidar olduğu yıllara (1913-1918) denk düşer. Fuat Dündar, İttihat ve Terakki’nin, Osmanlılıktan Türkçülüğe geçirdiği ideolojik dönüşüm doğrultusunda bu yıllarda uyguladığı göç ve iskân politikalarını inceliyor. Anadolu’nun Müslümanlaştırılması ve Türkleştirilmesi için uygulanan bu politikaları, şifreli telgraflar gibi birincil kaynaklara başvurarak aydınlatıyor. Nüfusun üçte birinin yerleri değiştirilerek birbirine karıştırıldığı bu dönemin sosyo-ekonomik yapısını ve toplumsal ruh halini, anılar ve belgelerle ortaya koyuyor. Müslüman halkların nasıl bir politika doğrultusunda iskân edildiği ve İttihat ve Terakki’nin, karşılaştığı muhacir ve mülteci sorunlarını hangi yollarla çözmeye çalıştığı, bu kitabın iki temel

mevzuu. Tarih çalışmalarında büyük oranda ihmal edilen göç ve iskân politikaları, hem Cumhuriyet’e devreden Türkçü devlet zihniyetini hem de bugünkü etnik-dinsel karışımı kavramak açısından son derece önemli. Dündar bu çalışmasıyla, ‘uluslaşma’ sürecinin en önemli bileşenlerinden birini, yani nüfusun homojenleştirilmesini tüm yönleriyle ortaya koymuş oluyor.” (Arka Kapak)

07.04.2007 tarihinde bianet.org sitesinde **Talin Suciyan**’ın Fuat Dündar ile yaptığı bir röportaj var. Bu röportajda ilginç ve çarpıcı tespitler var, bunlardan birkaçını aktarmak aydınlatıcı olacaktır!

“1913-1918 arası İttihat ve Terakki dönemindeki iskân politikaları üzerine yazdınız doktora tezinizi. Sistematik, etnik olarak Türk olmayan herkesi kapsayan bir iskân programından mı söz ediyorsunuz?”

Aslında Türkler de iskân ediliyor, Türk kimliğini hâkim kılacak bir nüfus politikası ya da etnisite mühendisliği uygulanıyor. Türkler’in işlevi Türkleştirme. Bu iskân politikası kapsamında Kürtler, Araplar, Boşnaklar, Gürcüler, Arnavutlar, Çerkesler, Çingeneler, Lazlar, Ermeniler, Rumlar, Yahudiler, Süryaniler, Nasturiler ve Bulgarlar yer değiştiriyor.

Sistematik mi peki?

Evet, hem sistematik hem de kronolojik. Şöyle ki, 1913’te Bulgarlar’ı hedef alan bir politika başlıyor. Şu anda Yunanistan’a ait olan topraklar o zamanlar Bulgaristan’dı. Yani İstanbul’a yakındılar, ayrıca Bulgar ordusu güçlüydü. Dolayısıyla, 50 bin Bulgar gönderiliyor, onların yerine 50 bin Türk-Müslüman geliyor.

Sonra Rumlar’a yönelik nüfus politikaları devreye giriyor. Bu sıralamayı Halil Menteşe itiraf ediyor: ‘Bulgarlardan sonra sıra Rumlara geldi’ diyor. 22 Ekim 1914’te, Rumlar’ı kovma politikası durduruluyor çünkü 2 gün öncesinde savaşa girilmesi için, Almanya ile -mali yardımı da içeren- bir anlaşma yapılıyor.

Bu yüzden, devletin bekası için Rumlar’a yönelik saldırılar durduruluyor. Rumlar, daha sonra, tehdit aracı olarak kullanılmak üzere iç bölgelere sürülüyor. 1914’ün sonlarında bakıyoruz, muhacirler Zeytun civarında. Zeytun’dan Ermeniler boşaltılırken, akabinde Müslüman muhacirler yerleştirilmeye çalışılıyor. Muhacirleri iskân etmekte, güvenli bir vatan yaratma amacı var.

1915’in sonlarında Ermeniler bölgeden gönderiliyor. 1916’nın başlarında ise Kürtler’e yönelik kapsamlı çalışmalar başlıyor. İskân müdürlüğü yeniden organize ediliyor, yeni komisyonlar kuruluyor. Tam bu sırada Rusya’dan Kürtler kaçmaya başlıyor.

Niye kaçıyorlar?

Çünkü bunlar Osmanlı yanlısı Kürtler. Rusların Kürtler’i kovmaya yönelik bir politikaları var. Rusya da bunlardan kurtulmayı düşünüyor ama öldürerek değil... 1917’de, Filistin’deki Yahudiler hedefleniyor. Tüm bu olaylar İttihatçı total projenin kronolojik etapları oluyor, yani bir sistematiklik görülebiliyor.

Yerinden edilmiş olan toplam kaç kişiden bahsediyoruz?

Murat Bardakçı, biliyorsun, ‘Talât Paşa’nın Defteri’ni 20 yıl elinde tuttukten sonra kısım kısım

açıklıyor. Bu defterin yazılış tarihini dahi söylemiyor. Bardakçı bunu 20 yıl önce açıklamış olsa şimdi çok daha ileri bir aşamada olurduk. Oradaki bilgilerin 1915 sonlarına ait olduğunu düşünüyorum. Sırf ‘Talât Paşa’nın Defteri’ne göre 1,5 milyon Ermeni’nin yüzde 80’i tehcir ediliyor. Rus ordusundan kaçan, çoğunluğu Kürt 1,2 milyon civarında Müslüman var; 1 milyon Kürt, 200 bin Türk diyebiliriz.

Türkler Ermeniler’den boşaltılmış bölgelere iskân ediliyor. Kürtler de Türk bölgelerine dağıtılıyor. Onbinlerce Süryani, Nasturi, Çerkes, Arap, göçebe aşiretler... Anadolu nüfusu o zamanlar 12 milyon civarında. Bu nüfusun üçte biri yer değiştirmiş.

Kaynaklarınız neler?

Tezimin ana kurgusunu şifreli telgraflar üzerinden oluşturdum. Anlamlandırmaya çalıştığım şey, İttihatçı hükümetin kendi operasyonel belgeleri - kongrelerde aldığı kararlar falan değil. Kongrede bir karar alınabilir ama uygulanmasını bilemeyiz. Ancak bunlar, operasyon belgeleri. O belgelere dayanarak İttihatçı hükümeti anlıyoruz.”

Devam etmeden “Şifreli telgraflar” hakkında başka bir bilgi ve belgeden notlar aktarmamız gerekiyor. 24 Nisan 2005 tarihli *Hürriyet* gazetesinde **Murat Bardakçı** şunları yazıyordu:

“1915 sonrasındaki nüfus hareketleri ve istatistikleri Sadrazam Talat Paşa’nın defterinde kayıtlı.

Sadrazam Talat Paşa, eşi Hayriye Talat Hanım’ın torunu Ayşegül Bafralı’nın bugüne dek özenle sakladığı 10x15 cm ebadındaki defterde, 1915 sonrasındaki nüfus hareketlerini ve istatistikleri dikkatle kaydetti.

27 Mayıs 1915’te çıkan ‘Geçici Tehcir Kanunu’ uyarınca mecburi göçe tabi tutulan Ermenilerin sayısı, Talat Paşa’nın kayıtlarına göre, 924 bin 158. Sürgünün en yoğun şekilde uygulandığı şehir 141 bin 592 kişiyle Sivas, en az sayıda Ermeni’nin nakledildiği vilâyet ise 4 bin 381 kişiyle Konya.

ERMENİ tehciriyle ilgili sayılar, Talât Paşa’nın kara kaplı defterinin üçüncü kısmını oluşturuyor. Paşa, defterin tehcire ayrılan sayfalarında önce ne kadar Ermeni’nin zorunlu göçe tabi tutulduğunu yazıyor, arkasından tehcir kanununun imparatorluğun hangi vilâyetinde ve hangi sancağında kaç Ermeni’ye uygulandığını liste halinde veriyor.

Defterde daha sonra, sürgüne gönderilmeyen Ermeni yetimlerin vilâyetlere göre dağılımları gösteriliyor ve bunu Ermenilerden kalan boş binaların, istimlâk edilen gayrimenkullerin, çiftliklerin ve madenlerle imtiyazların kısa dökümleri takip ediyor.”

Yeniden Fuat Dündar’a dönüyoruz. TC’nin Devlet ulus politikasının kaynakları hakkında çarpıcı bilgiler veriyor, değerlendirmelerde bulunuyor. Dündar’dan aktarıyoruz:

“Coğrafi alan nasıl belirleniyor?”

İttihatçılar Anadolu’yu hedefliyorlar. Ermeniler’in gönderildikleri bölgeler, mevcut Osmanlı sınırları içinde ama gelecek bir devlet projesinin dışında, bana göre. Yani projenin dışına atılıyor Ermeniler. Kürtler ise içinde. Örneğin Talat Paşa, Rus ordusundan kaçan Kürtler’in Halep bölgesinde iskânına karşı çıkıyor. Onların bugünkü Türkiye sınırlarına yerleşmelerini

istiyor, çünkü bu bölgelerdeki Müslüman nüfus sınırlı. Mevcut kaynağın optimum kullanımı olarak...

Tam bir mühendislik dili kullanıyorsunuz...

Belgelerin dili de epey soğuk ve mesafeli. Bunları yazan Talat Paşa avukat; çok zeki bir adam, pek çok dil konuşuyor, diplomatik dil ile şifreli telgraflardaki dili birbirinden ayıran biri, tam bir ‘devlet adamı’.

Kitabınızda, devlet tarafından istenenin ‘karıştırma’ olduğunu, ‘birleştirme ve erime’ gerçekleşmediği takdirde ‘temizleme’ yoluna gidileceğini yazıyorsunuz. Kimler ‘karıştı’ ve kimler ‘temizlendi’?

Kürtler karıştırıldı. Ermeniler’in, aradaki şiddet politikasına bakmasan bile, ihtida edenler, el konulan çocuklar da dahil olmak üzere yüzde 40’ı hayatta kalıyor. Onları çıkardığında, Ermeniler’in üçte ikisi kalmamış. Temizleme lafından kasıt tamamen ‘kökünün kazılması’ değil. Ermeniler örneğinde baktığında, hayatta kalmasına göz yumulan Ermeniler’in bile toprakla olan bağlarının kesilmesine çalışılıyor. Yüzde 5 diye bir oran var örneğin. Yaşadıkları yerlerde Müslüman nüfusun %5’i oranında kalmaları isteniyor. Bu yüzde 5’in de şartları var. Örneğin bir ailede 15 yaşını geçmiş bir erkek varsa, o ikinci bir hane olarak sayılıyor. Ayrıca devlete sadık olanlar, Ermeni polis, asker vb. kategoriler de var.”

Son aktarmamız da şöyle:

“İttihat ve Terakki’nin ulus devlet olma yolunda birçok sorunun üstesinden geldiğini söylüyorsunuz. Bugünden baktığımızda, gerçekten böyle mi?

İttihat ve Terakki Mustafa Kemal’e çok ‘uygun’ bir nüfus bileşimi bırakmıştır. Mustafa Kemal’e çok iş bırakmamışlar...

Homojen bir toplum yok ki, ‘uygun’dan kastınız ne?

En azından kendi iktidarları öncesi döneme kıyasla daha homojen ve ulus devlet yaratmaya daha uygun bir nüfus kompozisyonu diyebiliriz. Çünkü sonradan gelecek olan Kürt taleplerinin, Rum taleplerinin önu kesilmiş oluyor. Ama özellikle Ermeniler açısından önemli tabii.

Mustafa Kemal’in tamamen homojen olan bir devlet kurma yoluna gideceği varsayımından hareket ediyorsunuz. Öyle olmama ihtimali yok muydu?

Bir zihniyet devamlılığı söz konusudur. Kürtler’in asimilasyonu üzerine yeni bir devlet fikrini İttihatçılara kadar uzatmak mümkün. Ziya Gökalp, Kürtler’in asimilasyonunu önermekle kalmaz, ona ait projeler de sunar. Bir anket çalışması da yapıyor Gökalp 1914’te. 60’ı aşkın soru var. Anket, polisiye bilgiler içeriyor. Aşiret içindeki farklı etnik gruplaşmaların etkin olup olmadığı, dilleri, liderlerin, şeyhlerin kişisel zaafırları...”

Her şey çok açık, anlaşılır ve net... Peki, bu, İmralı Partisi için de geçerli mi? Öcalan ilk savunmasından günümüze kadar M. Kemal ve TC’yi aklamaya çalışıyor. “1925 Şeyh Sait Ayaklanması olmasaydı der Öcalan, M. Kemal, Kürtler’in haklarını tanıyacaktı”. Oysa bu, bir uydurmadan ibarettir. Daha da önemlisi, bu, TC’nin kuruluş özelliklerini, varoluş gerekçelerini, devlet ulus hedefini ve yapılanmasını, bununla çelişen unsurların “kâmilan imha” çizgisini gözlerden kaçırma, kısacası Kürtler’i bilinç alanında silahsızlandırma operasyonunun bir gereğidir!

Politik program ve çizgi konusunda bir devamlılık olduğu gibi, özel savaş örgütlenmesi alanında da bir devamlılık söz konusudur! Teşkilat-ı Mahsusa, İttihat Terakki’nin TC’ye armağanıdır. Daha doğru bir deyişle, TC’yi kuran çekirdek kadro, Teşkilat-ı Mahsusa kadrolarıdır. M. Kemal de bu kadrolardan biridir! Teşkilat-ı Mahsusa’yı dar anlamda bir örgüt olarak düşünmek yanıltıcıdır. İlk özel savaş anlayışının, soykırım, “etnik temizlik” ve bu temelde

ulus-devlet geliştirme programının politik-pratik uygulama gücü ve anlayışıdır! Bu, TC’nin kuruluşundan günümüze her hücre sine sinmiştir!

Dolayısıyla “derin devlet”, “sığ devlet” tartışmaları ve kavramlaştırmaları, gerçek anlamda bir özel savaş aygıtı olan, Teşkilat-ı Mahsusa’nın cisimleşmiş ifadesi olan TC devlet gerçeğini gözlerden ve bilinçlerden kaçırmaya dönük bilinçli bir çabadır!

Mayasında soykırım, “etnik temizlik”, tehcir,

eritme ve imha programı olan böyle bir devletin demokratikleşmesi, kendi öz niteliklerine vurarak intiharı mümkün mü?

Mümkün değil, ama İmralı Partisi “demokratik çözüm” kodu ile yalvarmaya devam ediyor...

Oysa tarihi ve güncel gelişmelerin de sayısız kez kanıtladığı gibi İttihat ve Terakki’nin ruhunu kendinde cisimleştiren bu devleti ancak devrim paklar!

18 Şubat 2008

İrkçılık ve asimilasyona karşı mücadele kapitalizm varolduğu müddetçe günceldir...

İrkçılık ve asimilasyondan arınmış bir dünya için sosyalizm!

İrkçılık ve asimilasyondan arınmış senaryosu halkları köleleştirme seferini yürüten Washington’daki savaş kundakçıları tarafından yazılan “ılımlı islam projesi”nin yönetmenleri, Tayyip Erdoğan’ı “baş aktör”lüğe uygun görmüştü. Tayyip Erdoğan bu tercih sayesinde, kısa süreli bir gecikmenin ardından, başbakanlık koltuğuna yerleşmeye muvaffak olmuştu. Mahalle tüccarlığından belediye reisliğine terfi eden Necmettin Erbakan’ın tilmizi Tayyip, başbakanlık mertebesine kısa sürede erişebildiği için, bu makama uygun yeterli bir eğitim almadan sermayenin önde gelen siyasi temsilcisi oluvermişti.

Yalan, demagoji, yüzüstlük, tehdit, şantaj vb. hasletleri sergilemekte kısa sürede profesyonelleşen Tayyip, buna rağmen, bazen “haddini aşan” sözler sarf etmekten geri duramadı. Bundan dolayı defalarca medya önünde söylediği “keskin sözler”i yutmak zorunda kaldı.

Geçtiğimiz günlerde Almanya’ya giden Tayyip Erdoğan, neo-nazilerin yakarak katlettiği Türkiyeliler için düzenlenen törene katıldı. Burada yaptığı konuşmada, “asimilasyon insanlık suçudur” deyiverince ortalık “karıştı”. Neo-nazileri besleyen gerici Alman devletin sözçüleri, göçmenleri asimile etmeye değil entegre etmeye çalıştıklarını söyleyerek karşılık verdiler Erdoğan’a.

Gerçi Türk başbakanının Alman rejimini rahatsız etmek gibi niyeti yoktu. Ancak sözler bir kere ağzından kaçmıştı ve geri dönmesi mümkün değildi. Yine de tartışma Almanya’dan çok ülke içinde alevlendi.

Düzen medyasındaki bazı kalemşörler bile, Almanya’daki Türkler’in asimile edilmesine karşı esip gürleyen başbakanın, Türkiye’deki Kürtler için aynı duyarlılığı neden göstermediğini sorma gereği duydular.

Almanya’daki Türkler üzerindeki baskı Türkiye’deki Kürtler’in maruz kaldığı baskıyla kıyaslandığında “hafif” kalıyorken, dahası göçmenlerin Almanya’da çocuklarını Türkçe eğitim de veren okullara gönderme seçeneği varken, kendi yurtlarında yaşayan Kürtler’in bu haktan mahrum bırakılmasının doğru olmadığı bu aynı kalemşörler tarafından dillendirildi. Tabii devletin yaktığı üçbin köyden, yerinden yurdundan sürülen üç milyon

Kürt’ten, kirli savaşta katledilen onbinlerce insandan söz eden yoktu bu tartışmada.

İrkçılık, dünyanın neresinde görülürse görülsün, hangi dozda olursa olsun gericidir ve elbette her koşulda mahkûm edilmelidir. Zira bu illet işçilerin birliğini parçalarken, halkları da birbirine düşman eder. Buna karşın, Türk sermaye devletin 80 yıldır Kürt halkına karşı ırkçı-inkarcı politika izlediği bir

gerçekken, üstelik AKP hükümeti de bu ırkçı politikanın uygulayıcısı iken, Tayyip Erdoğan’ın asimilasyona karşı olduğunu iddia etmesi kaba bir riyakârlıktır.

İrkçılık ile bunun türevi olan asimilasyon, Alman veya Türk devletlerine özgü bir uygulama olmayıp, tüm kapitalist devletlerin vazgeçilmez politikaları arasında yer alır. Bu konuda sicili temiz bir burjuva devlete rastlamak neredeyse olanaksızdır. Eğer bu

konudaki suç dosyası kabarık olmayan bir devlet varsa, bunun nedeni asimile edilecek bir halka egemen olmamasıdır. Bu konuda suç dosyaları en kabarık olanlar ise, İngiltere, ABD, Fransa, Almanya, Rusya, Japonya gibi emperyalist devletlerdir. Zira onlar sadece kendi sınırlarındaki halkları değil, işgal ettikleri topraklarda yaşayan halkları da bu vahşi icraatlara maruz bırakmışlardır.

Halen Filistin’de, Irak’ta, Afganistan’da, Kürdistan’da, İrlanda’da, Bask bölgesinde ve daha pek çok coğrafyada devam eden ırkçı uygulamalar da kapitalist-emperyalist düzenin dolaysız desteği ya da onayı ile sürdürülmektedir.

Hal böyleyken Tayyip Erdoğan ya da onun gibiler, asimilasyona karşı nutuk atabilir, ama bunun hiçbir kıymet-i harbiyesi olamaz. Çünkü onlar, “demokrat” olma niteliğini tarihsel olarak geride bırakmış bir sınıfın, burjuvazinin temsilcileridir.

Burjuvazi ile onun düzeni, çağımızdaki her tür eşitsizlik ve gericiğin kaynağıdır. Dolayısıyla insanın insan tarafından sömürüsüne dayalı bu düzende ne halklar, ne cinsler, ne dinler, ne de mezhepler eşit olabilir. Bu durum, her türden sömürü, baskı ve eşitsizliğe karşı mücadelenin güncelliğine işaret etmektedir. İnsanlığın bu çirkin musibetlerden gerçek anlamda kurtulabilmesi ancak sosyalizmde mümkün olacaktır. Güncel mücadelenin belli kazanımlar elde edebilmesinin yolu da, devrim ve sosyalizm mücadelesine tabi ele alınmasından geçmektedir.

Mücadele Postası

Barış Annelerine gözaltı!

Barış Anneleri, Abdullah Öcalan'ın 15 Şubat 1999 yılında yakalanmasını, 14 Şubat'ta Taksim Mis Sokak'ta gerçekleştirdikleri bir eylemle protesto ettiler.

Barış Anneleri ilk önce Galatasaray Postanesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Kolluk güçleri kitlenin önünü kesti ve yürüyüşe izin vermeyerek dövizleri indirmelerini, indirmedikleri takdirde gözaltına alacaklarını ifade etti.

Bunun üzerine Mis Sokak'ta basın açıklaması okunmaya başlandı. Kolluk güçleri basın açıklamasında "Abdullah Öcalan" isminin geçtiği gerekçesiyle metni okuyanı ve birçok kişiyi gözaltına aldı. Müdahaleye "Barış!" sloganıyla tepki gösteren Barış Anneleri, gözaltı terörüne karşı 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

SES'ten SSK raporu!

Sağlık Emekçileri Sendikası (SES), sağlık kuruluşlarının Sağlık Bakanlığı'na devredilmesinin 3. yılında sağlık kurumlarının ve çalışanlarının durumunu ele alan bir rapor hazırladı.

Raporda, SSK'nın Sağlık Bakanlığı'na devri ile birlikte kamusal sağlık hizmeti sunumunun daralttığı, sağlık harcamalarının üç kat arttığı ve kamusal sağlık hizmetinin bir hak olmaktan çıkartıldığı ifade edildi.

Saldırının yeni bir aşaması olan Kamu Hastane Birlikleri'nin de eleştirildiği raporda, sağlık kuruluşlarının 40 parçaya bölünerek taşeronlaştırmanın önünün açıldığı, esnek çalışmanın bir kural haline getirilmek istendiği, "paran kadar sağlık" hizmetinin yaygınlaştırılacağı ve sağlık emekçilerinin sözleşmeli köleliğe mahkum edileceği vurgulandı.

Sağlık Emekçileri Sendikası, son üç yılda yapılan uygulamalarla sağlık çalışanlarının hak kaybına uğradığını açıkladı. Hak kayıplarının lojmanlarda oturanların tahliye edilmesi, nöbet ek ödemelerinin verilmemesi, ücretler sabit tutulduğundan devirden sonra personelin öğrenim durumundaki değişikliklerin ücretlere yansıtılmaması biçiminde yaşandığını belirtti.

Raporda son olarak, "**Herkese eşit, ücretsiz, ulaşılabilir, nitelikli bir sağlık sistemi**" talep edildi.

Tekel eyleminden gözlemler...

Ankara eyleminde Tekel işçilerinin hemen hepsi sendikal bürokrasiye öfke doluydu. İşçilerin yakınmaları ve sendika yönetimlerine güvensizlikleri boşuna değildi. Nitekim eylemin ilerleyen saatlerinde Tekel işçilerinin sendika bürokrasisine yönelik öfkesinin haklılığı kanıtlandı.

Tek Gıda-İş yöneticileri Tekel'in satış ihalesine verilen teklifler açıklandıktan sonra "Fabrikalarımızı teslim etmeyeceğiz!" yönlü geçiştirme girişimlerine başvurdu. Ancak Tekel işçileri sendikacıların kürsüden yaptığı "dağılın!" çağrısına uymadılar. Önce Özelleştirme İdaresi'ni çevreleyen demirlere yüklendiler, ardından sendika yöneticilerini ve Türk-İş bürokrasisini hedef alan sloganlar atıldılar. Yaşadıkları dağılmaya rağmen akşam saatlerine kadar Özelleştirme İdaresi'nin önünden ayrılmadılar. Ankara polisinin saldırı tehditlerine rağmen sloganlarını kesmediler. "Türk-İş uyuma işçine sahip çık!", "İşçiler burada, Türkel nerede!" sloganlarını atan işçiler, tüm geri bilinçlerine rağmen, tazyikli suya karşı direndiler. Polis saldırısına direnen işçiler içinde Cevizli Tekel ve Samsun Balıca'dan Tekel işçileri en ön safta yerlerini aldılar.

Türk-İş'e bağlı sendikalardan Çimse-İş, Haber-İş, Harb-İş, Tez Koop-İş, Petrol-İş ve TÜMTİS Tekel işçilerine destek amacıyla eylemde yerlerini aldılar. Sermayenin işçi sınıfı içindeki ajanlarından olan Türk-İş bürokrasisi ise eyleme dahi gelmedi.

Tekel işçilerinin eylemine BDSP'liler sabahın erken saatlerinden itibaren destek verdiler, gün boyunca Tekel işçileri ile ortak sloganlar atıldılar. Eyleme Mücadele Birliği Platformu da destek verdi.

Tekel işçileri, Ankara'nın ayazına rağmen, polis barikadı önünde dirençlerini korudular. Yavaş yavaş yaşanan dağılma sonucu eylemlerini sona erdiren Tekel işçileri, sınırlı da olsa, sermayeye ve sendika bürokratlarına karşı tok bir yanıt vermiş oldular.

Ç. Koray

SSGSS saldırısına karşı mücadeleyi büyütelim!

Sermaye devletinin işçi ve emekçilere yönelik pervasız saldırıları sürüyor. Kazanılmış hakları bir bir elinden alınmak isteniyor. Bu saldırıların en kapsamlısını da sağlık ve sosyal güvenlik hakkının gaspı oluşturuyor.

Sermayenin işçi ve emekçilere yönelik SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı, sendikaların, kitle örgütlerinin ve devrimcilerin oluşturduğu "Herkese Sağlık Güvenli Gelecek" platformu kuruldu. Platform saldırının püskürtülmesi için bildirilerle, toplantılarla, basın açıklamaları ve kitlesel eylemlerle geniş kesimlere sesleniyor. SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı, sendikalar ve meslek örgütleri 20 Şubat günü birçok ilde protesto eylemleri gerçekleştirdi. İstanbul'da gerçekleşmesi planlanan eylem ise yoğun kar yağışının katılımı zayıflatacağı gerekçesi ile 28 Şubat'ta ertelendi. SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı başlayan eylemler ve yerellere yayılan platformlar mücadelenin gelişimi açısından oldukça anlamlıdır. Fakat eylemlerin henüz geniş kitlelere mal edilememesi, eylemlere katılımın beklenenin çok altında olması, birleşik mücadelenin henüz yeterince örülememesinden kaynaklanmaktadır. Mücadelenin yerellere doğru genişleyerek yayılması, ete-kemiğe büründürülmesi henüz başarılamamış temel eksikliklerin başında gelmektedir. Ayrıca, sendikal bürokrasisinin inisiyatifinin kırılmaması, saldırı yasasına karşı yapılması gerekenlerin temennilerin ötesine geçememesi ve uzlaşma beklentisi de mücadelenin önündeki engellerdir.

Mevcut tablonun aşılması için sürecin tabandan örgütlenmesi gerekiyor. Bunun için görev ilerici, devrimci, öncü işçi ve emekçilere, ilerici sendikacılara düşüyor. Bu öznel tüm güçleriyle fabrikalara, işyerlerine, sanayi havzalarına gitmeli, ısrarla bu kesimi hedefleyen bir faaliyet yürütmelidir. Sınıfa karşı sınıf bilinciyle ve genel grev-genel direniş hedefiyle hareket edilmelidir. Ancak böyle bir tutumla emekçi kitleler harekete geçirilebilir.

İşçi ve emekçiler, sağlık hizmetlerinin elinden alınmaması, hastanelerin ticarethaneye çevrilmemesi, emekli haklarının ortadan kaldırılmaması için, kişisel kurtuluş hayalini bir yana atarak, korkuyu, sinmişliği, yılmışlığı yenerek, gücünü birleştirerek mücadeleyi yükseltmelidir.

İşçi ve emekçiler ya bütün gücünü ortaya koyacak, dişe diş bir mücadele ile bu saldırıyı püskürtecek ya da sermayenin "paran yoksa öl!" teklifini kabullenecektir. Başka bir yol yok!

Sınıf bilinçli bir işçi

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **30.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

**Kürt halkı 15 Şubat komplosuna karşı
bir kez daha sokaklara çıktı...
Özgürlük ve eşitlik talebi bir kez daha
azgın bir devlet terörüne hedef oldu...**

**Kürt halkına
özgürlük, eşitlik,
gönüllü birlik!**